

Euroopan unionin virallinen lehti

L 354

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

11. joulukuuta 2014

Sisältö

II Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset

ASETUKSET

- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1310/2014, annettu 8 päivänä lokakuuta 2014, hallintomaksujen erää koskevasta väliaikaisesta järjestelmästä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana ⁽¹⁾** 1
- ★ **Komission asetus (EU) N:o 1311/2014, annettu 10 päivänä joulukuuta 2014, asetuksen (EY) N:o 976/2009 muuttamisesta INSPIRE-metatietoelementin määrittämisen osalta** 6
- ★ **Komission asetus (EU) N:o 1312/2014, annettu 10 päivänä joulukuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuuden osalta annetun asetuksen (EU) N:o 1089/2010 muuttamisesta** 8
- ★ **Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1313/2014, annettu 10 päivänä joulukuuta 2014, lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun perusteella** 17
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1314/2014, annettu 10 päivänä joulukuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1315/2014, annettu 10 päivänä joulukuuta 2014, asetuksella (EY) N:o 2535/2001 maito- ja maitotuotealalla avatuissa tariffikiintiöissä 20 päivän marraskuuta 2014 ja 30 päivän marraskuuta 2014 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen ja 1 päivänä heinäkuuta 2015 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2015 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

PÄÄTÖKSET

2014/892/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, päätöksen 93/52/ETY liitteen II muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen Ranskan alueiden tunnustamisesta virallisesti vapaiksi luomistaudista (*B. melitensis*) (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9218)(¹)** 45

2014/893/EU:

- ★ **Komission päätös, annettu 9 päivänä joulukuuta 2014, ekologisista arviointiperusteista EU-ympäristömerkin myöntämiseksi poishuuhdeltaville kosmeettisille valmisteille (tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9302)(¹)** 47

III Muut säädökset

EUROOPAN TALOUSALUE

- ★ **EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 117/14/KOL, annettu 12 päivänä maaliskuuta 2014, valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 94. kerran hyväksymällä uudet suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi ja jatkamalla valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annettujen nykyisten suuntaviivojen voimassaoloa** 62

Oikaisuja

- ★ **Oikaisu komission täytäntöönpanopäätökseen 2014/844/EU, Euratom, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, luvan antamisesta Maltalle käyttää eräitä likimääräisiä arvioita arvonlisäverosta kertyvien omien varojen perusteen laskemiseksi (EUVL L 343, 28.11.2014)** 89
- ★ **Oikaisu komission täytäntöönpanopäätökseen 2014/847/EU, Euratom, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, luvan antamisesta Ranskalle olla ottamatta huomioon eräitä liiketoimiluoikkia ja käyttää eräitä likimääräisiä arvioita arvonlisäverosta kertyvien omien varojen perusteen laskemiseksi tehdyn päätöksen 90/176/Euratom, ETY muuttamisesta (EUVL L 343, 28.11.2014)** 89

(¹) ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 1310/2014,

annettu 8 päivänä lokakuuta 2014,

hallintomaksujen eriä koskevasta väliaikaisesta järjestelmästä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 65 artiklan 5 kohdan a, b ja c alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto, jäljempänä 'kriisinratkaisuneuvosto', perustettiin asetuksen (EU) N:o 806/2014 nojalla, ja sen tehtävänä on kyseisessä asetuksessa vahvistettujen yhdenmukaisten säännösten soveltaminen sekä yhteisen kriisinratkaisurahaston hallinto. Mainitun asetuksen 58 artiklassa säädetään, että kriisinratkaisuneuvostolla on oma itsenäinen talousarvionsa, joka ei ole osa unionin talousarviota.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 65 artiklan 3 kohdassa säädetään, että kriisinratkaisuneuvosto määrittää kunkin kyseisen asetuksen 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön maksettavan hallintomaksun kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi ja kerää ne. Kyseiset yhteisöt ovat osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita luottolaitoksia, siten kuin ne on määritelty neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽²⁾ 2 artiklassa, sekä osallistuviin jäsenvaltioihin sijoittautuneita emoyrityksiä, sijoituspalveluyrityksiä ja rahoituslaitoksia, kun ne kuuluvat sellaisen konsolidoidun valvonnan piiriin, jota Euroopan keskuspankki, jäljempänä 'EKP', harjoittaa neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 4 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaisesti. Tämän asetuksen soveltamisalaan ei pitäisi kuulua sivuliikkeitä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 806/2014 59 artiklan mukaisesti hallintomaksut kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi muodostavat kriisinratkaisuneuvoston talousarvion 1 osan tulot, ja niillä katetaan talousarvion 1 osan menot, jotka sisältävät ainakin henkilöstön palkkamenot sekä hallinto-, infrastruktuuri-, henkilöstökoulutus- ja toimintamenot.
- (4) Kriisinratkaisuneuvostolla ei ole vuonna 2014 vielä räätälöityä infrastruktuuria eikä toiminnallista valmiutta kerätä vuosien 2014 ja 2015 hallintomenojensa kattamiseksi hallintomaksuja kaikilta asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä. Kriisinratkaisuneuvoston on kuitenkin vuonna 2014 kerättävä talousarvionsa 1 osan rahoittamiseen tarvittavat tulot kattaakseen molempien mainittujen vuosien hallintomenonsa. Kriisinratkaisuneuvoston hallintomenot väliaikaisen jakson vuosilta 2014 ja 2015 ovat arvioiden mukaan 22 miljoonaa euroa.

⁽¹⁾ EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (5) Olisi säädettävä väliaikaisesta ratkaisusta, jotta kriisinratkaisuneuvoston on mahdollista kerätä hallintomaksuja vuosien 2014 ja 2015 hallintomenojensa kattamiseksi ja toisaalta jotta hallintomaksujen laskenta ja kerääminen voidaan hoitaa kriisinratkaisuneuvoston erittäin vähäisin resurssein ja hyvin lyhyessä ajassa. Tämän pitäisi olla mahdollista, jos kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi tarvittavien hallintomaksujen laskenta ja kerääminen suoritetaan soveltamalla käyttöön otettavaa kaksivaiheista lähestymistapaa, joka käsittää väliaikaisen järjestelmän kriisinratkaisuneuvoston toiminnan alkuvaiheita varten sekä lopullisen järjestelmän.
- (6) Ainoastaan sellaisten yhteisöjen, joille EKP on antanut tiedoksi korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa EKP:n päätöksen, jonka mukaan niitä pidetään merkittävänä asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan ja Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 (ECB/2014/17) (*) 147 artiklan 1 kohdan mukaisessa merkityksessä, ja jotka mainitaan EKP:n verkkosivuilla 4 päivänä syyskuuta 2014 julkaisutussa luettelossa, jäljempänä 'merkittävät yhteisöt', olisi maksettava ennalta maksuerien kokonaismäärä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana; poikkeuksena ovat kuitenkin sellaiset merkittävät yhteisöt, jotka ovat jo huomioon otettujen konsernien tytäryrityksiä. Hallintomaksujen erien maksamista koskevaa velvoitetta ei pitäisi soveltaa sellaisiin yhteisöihin, jotka katsotaan merkittäviksi ja joiden osalta EKP antaa asian tiedoksi 5 päivän syyskuuta 2014 ja väliaikaisen jakson päättymisen välisenä aikana. Tätä varten olisi otettava käyttöön hallintomaksujen eria, jäljempänä 'maksuerät', koskeva väliaikainen järjestelmä, jonka avulla kriisinratkaisuneuvosto pystyy väliaikaisen jakson aikana keräämään merkittäviltä yhteisöiltä maksueriä menojensa kattamiseksi.
- (7) Kyseinen väliaikainen järjestelmä on oikeasuhteinen, sillä maksuerien suorittajina olevat yhteisöt muodostavat noin 85 prosentin osuuden asetuksen (EU) N:o 806/2014 soveltamisalaan kuuluvien luottolaitosten kokonaisvaroista ja ovat helposti yksilöitävissä. Tässä alustavassa vaiheessa maksuerien laskentaa ja keräämistä koskevan menetelmän olisi aiheutettava mahdollisimman vähän hallinnollista rasitetta kriisinratkaisuneuvostolle ja kyseisille yhteisöille.
- (8) Kun kriisinratkaisuneuvostolla on tarvittava infrastruktuuri ja toiminnallinen valmius, komissio hyväksyy lopullisen hallintomaksujärjestelmän, jonka perusteella hallintomaksut lasketaan ja kerätään.
- (9) Lopullista järjestelmää sovellettaessa asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen hallintomaksut lasketaan ja kerätään lopullisten sääntöjen mukaisesti. Väliaikaisen järjestelmän piiriin kuuluvien merkittävien yhteisöjen hallintomaksut olisi arvioitava uudelleen niin, että huomioon otetaan kyseisten yhteisöjen väliaikaisen järjestelmän puitteissa maksamat määrät.
- (10) Väliaikaisen järjestelmän perusteella suoritettujen maksuerien ja lopullisen järjestelmän mukaisesti laskettujen hallintomaksujen väliset mahdolliset erot olisi tasattava laskettaessa hallintomaksuja, joilla katetaan kriisinratkaisuneuvoston hallintomenot väliaikaisen jakson päättymistä seuraavalta vuodelta.
- (11) Jotta kriisinratkaisuneuvosto olisi täysin toiminnassa viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2015, kuten asetuksen (EU) N:o 806/2014 98 artiklan 1 kohdassa vaaditaan, ja voisi alkaa suorittaa mainitun asetuksen 99 artiklan 3 kohdassa lueteltuja tehtäviä, olisi pikaisesti otettava käyttöön yksinkertainen, tehokas ja nopeasti ja helposti kriisinratkaisuneuvoston alkuvaiheessa toteutettavissa oleva järjestely, jonka avulla kriisinratkaisuneuvosto pystyy hankkimaan tarvittavat rahoitusvarat perustaakseen organisaatorakenteensa ja palkatakseen kyseisen asetuksen mukaisten tehtäviensä suorittamiseen tarvittavan henkilöstön,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) hallintomaksujen eria koskeva väliaikainen järjestelmä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana;
- b) menetelmät, joita sovelletaan laskettaessa kultakin merkittävältä yhteisöltä ennalta kerättäviä maksueriä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana;
- c) menettely ja yksityiskohtaiset säännöt kriisinratkaisuneuvoston suorittamaa b alakohdassa tarkoitettujen maksuerien keräämistä varten;

(*) Euroopan keskuspankin asetus (EU) N:o 468/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) (EKP/2014/17) (EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1).

- d) niiden hallintomaksujen laskennan ja keräämisen lykkäämistä koskevat järjestelyt, jotka muut asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitetut yhteisöt kuin merkittävät yhteisöt ovat velvolliset suorittamaan kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson osalta;
- e) järjestelyt, joilla mukautetaan merkittävien yhteisöjen kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi suoritettavia hallintomaksuja väliaikaisen jakson jälkeen niin, että huomioon otetaan väliaikaisen järjestelmän perusteella ennalta suoritettujen maksuerien ja lopullisen järjestelmän mukaisesti väliaikaiselta jaksolta maksettavaksi kuuluvien hallintomaksujen väliset mahdolliset erot.

2 artikla

Soveltamisala ja tavoite

Tätä asetusta sovelletaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitettuihin yhteisöihin.

Kriisinratkaisuneuvoston tämän asetuksen nojalla keräämät maksuerät on käytettävä yksinomaan kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseen väliaikaisen jakson aikana.

Kriisinratkaisuneuvoston on harjoitettava moitteetonta varainhoitoa ja talousarvion valvontaa sen kaikilla menolohkoilla.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 3 artiklan määritelmiä. Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'maksuerillä' tai 'hallintomaksujen erillä' hallintomaksujen erinä, jotka kriisinratkaisuneuvoston on tämän asetuksen mukaisesti määrätä kerätä kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana;
- b) 'kriisinratkaisuneuvoston hallintomenoilla' kriisinratkaisuneuvoston talousarvion I osan menoja väliaikaisen jakson aikana;
- c) 'kokonaisvaroilla' varojen kokonaisarvoa, joka johdetaan merkittävän yhteisön tarvittaessa konsolidoidun taseen riviltä "kokonaisvarat" siten kuin ne on ilmoitettu unionin asianomaisen lainsäädännön mukaisesti vakavaraisuuden valvontaa varten 31 päivänä joulukuuta 2013 tai sovellettavana tilikauden 2013 tilinpäätöspäivänä, jos mainittu tilikausi päättyy myöhemmin kuin 31 päivänä joulukuuta.
- d) 'merkittävillä yhteisöillä' yhteisöjä, joille EKP on antanut tiedoksi korkeimmalla konsolidointitasolla osallistuvissa jäsenvaltioissa EKP:n päätöksen, jonka mukaan niitä pidetään merkittävänä neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 6 artiklan 4 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 468/2014 147 artiklan 1 kohdan mukaisessa merkityksessä, ja jotka mainitaan EKP:n verkkosivuilla 4 päivänä syyskuuta 2014 julkaistussa luettelossa, lukuun ottamatta sellaisia merkittäviä yhteisöjä, jotka ovat jo tässä määritelmässä huomioon otettujen konsernien tytäryrityksiä, ja sivuliikkeitä, jotka osallistumattomiin jäsenvaltioihin sijoittautuneet luottolaitokset ovat perustaneet osallistuviin jäsenvaltioihin;
- e) 'maksuerää koskevalla ilmoituksella' ilmoitusta, jossa ilmoitetaan ennalta kerättävän hallintomaksun erän määrä ja joka annetaan kullekin asiaan liittyvälle merkittävälle yhteisölle tämän asetuksen mukaisesti;
- f) 'väliaikaisella jaksolla' ajanjaksoa, joka alkaa 19 päivänä elokuuta 2014 ja päättyy joko 31 päivänä joulukuuta 2015 tai komission asetuksen (EU) N:o 806/2014 65 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksymän lopullisen hallintomaksujärjestelmän soveltamispäivänä, sen mukaan kumpi niistä on myöhempi;
- g) 'toimivaltaisella viranomaisella' asetuksen (EU) N:o 1093/2010⁽¹⁾ 4 artiklan 2 alakohdan i alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista.

4 artikla

Hallintomaksujen erinä koskeva väliaikainen järjestelmä

1. Kaikkien asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitettujen yhteisöjen on maksettava hallintomaksuja kriisinratkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Kriisintarkaisuneuvosto laskee ja kerää ennalta hallintomaksujen erät, jotka merkittävien yhteisöjen on suoritettava kriisintarkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana.
3. Muilta asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitetuilta yhteisöiltä kuin merkittäviltä yhteisöiltä kriisintarkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi veloitettavien hallintomaksujen laskentaa ja keräämistä lykätään 3 artiklan f kohdassa tarkoitetun väliaikaisen jakson loppuun.

5 artikla

Maksuerien laskenta

1. Kriisintarkaisuneuvoston hallintomenot väliaikaisen jakson ajalta muodostavat perustan, jonka mukaisesti määritetään merkittävien yhteisöjen ennalta maksettavat hallintomaksujen erät.
2. Kunkin merkittävän yhteisön maksettavat maksuerät lasketaan kertomalla kriisintarkaisuneuvoston hallintomenot vuosien 2014 ja 2015 ajalta tai, jos väliaikainen jakso jatkuu vielä 31 päivän joulukuuta 2015 jälkeen, asianomaiselta ajanjaksolta suhdeluvulla, joka saadaan jakamalla kyseisen merkittävän yhteisön kokonaisvarat kaikkien merkittävien yhteisöjen yhteenlasketuilla kokonaisvaroilla siten kuin ne on ilmoitettu 31 päivänä joulukuuta 2013 tai sovellettavana tilikauden 2013 tilinpäätöspäivänä, jos mainittu tilikausi päättyy myöhemmin kuin 31 päivänä joulukuuta.

6 artikla

Tasausjärjestelyt

1. Niiden hallintomaksujen määrä, jotka kukin asetuksen (EU) N:o 806/2014 2 artiklassa tarkoitettu yhteisö on velvollinen maksamaan kriisintarkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana, lasketaan (uudelleen) komission asetuksen (EU) N:o 806/2014 65 artiklan 5 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksymän lopullisen hallintomaksujärjestelmän, jäljempänä 'lopullinen järjestelmä', mukaisesti.
2. Väliaikaisen järjestelmän perusteella suoritettujen maksuerien ja lopullisen järjestelmän mukaisesti laskettujen 1 kohdassa tarkoitettujen hallintomaksujen väliset mahdolliset erot tasataan laskettaessa hallintomaksuja, joilla katetaan kriisintarkaisuneuvoston hallintomenot väliaikaista jaksoa seuraavalta vuodelta. Tällainen mukautus tehdään pienentämällä tai suurentamalla kriisintarkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi suoritettavia hallintomaksuja kyseiseltä vuodelta.
3. Jos 2 kohdassa tarkoitettu ero on suurempi kuin kyseiseltä vuodelta maksettavat hallintomaksut, mukautus jatkuu sitä seuraavana vuonna.

7 artikla

Ilmoittaminen ja maksaminen

1. Kriisintarkaisuneuvosto laatii ja antaa kullekin merkittävälle yhteisölle tiedoksi maksuerää koskevan ilmoituksen kirjattuna kirjeenä vastaanottotodistuksin.
2. Maksuerää koskevassa ilmoituksessa ilmoitetaan maksuerän määrä, joka merkittävän yhteisön on maksettava ennalta kriisintarkaisuneuvoston hallintomenojen kattamiseksi väliaikaisen jakson aikana.
3. Maksuerää koskevassa ilmoituksessa on määritettävä maksuerän maksutapa. Merkittävän yhteisön on noudatettava maksuerää koskevassa ilmoituksessa määritettyjä maksuehtoja.
4. Merkittävän yhteisön on suoritettava maksuerää koskevan ilmoituksen mukainen määrä yhtenä eränä 30 päivän kuluessa siitä, kun maksuerää koskeva ilmoitus on annettu tiedoksi.
5. Kaikista osittaisista maksuista, maksamatta jättämisistä tai maksuerää koskevassa ilmoituksessa määritettyjen maksuehtojen noudattamatta jättämisistä määrätään merkittävälle yhteisölle päiväkohtainen uhkasakko, joka lasketaan maksuerän suorittamatta olevasta määrästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kriisintarkaisuneuvoston saatavilla olevien muiden oikeussuojakeinojen käyttöä.

Päiväkohtaista uhkasakkoa laskettaessa siihen lisätään erääntyneestä määrästä perittävä päiväkohtainen korko, joka on eräpäivän kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä voimassa oleva Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatiohinsa soveltama *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistu korko korotettuna 8 prosenttiyksiköllä siitä päivästä alkaen, jona maksuerä olisi pitänyt suorittaa.

6. Edellä 5 kohdassa tarkoitettu päiväkohtainen uhkasakko on täytäntöönpanokelpoinen. Täytäntöönpanoon sovelletaan osallistuvassa jäsenvaltiossa sovellettavia menettelysääntöjä. Täytäntöönpanomääräyksen liittää täytäntöönpanoasiakirjaan, tutkimatta mitään muuta kuin täytäntöönpanoasiakirjan oikeaperäisyyden, viranomaisen, jonka kunkin osallistuvan jäsenvaltion hallitus nimeää tähän tehtävään ja jonka se ilmoittaa kriisinratkaisuneuvostolle ja unionin tuomioistiukselle.

8 artikla

Tietojen antaminen

Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on kymmenen päivän kuluttua tämän asetuksen voimaantulosta ilmoitettava kriisinratkaisuneuvostolle merkittävien yhteisöjen yhteystiedot sekä niiden kokonaisvarojen arvo siten kuin se on ilmoitettu 31 päivänä joulukuuta 2013 tai sovellettavana tilikauden 2013 tilinpäätöspäivänä, jos mainittu tilikausi päättyy myöhemmin kuin 31 päivänä joulukuuta.

9 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä lokakuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1311/2014,
annettu 10 päivänä joulukuuta 2014,
asetuksen (EY) N:o 976/2009 muuttamisesta INSPIRE-metatietoelementin määritelmän osalta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 976/2009⁽²⁾ annetaan kaikkia verkkopalveluja koskevat täytäntöönpanosäännöt, lukuun ottamatta palveluja, joiden avulla voidaan hyödyntää paikkatietopalveluja.
- (2) Paikkatietopalvelujen yhteentoimivuudelle on ominaista, että niiden välillä voidaan viestiä, esittää ja siirtää tietoa. Paikkatietopalvelujen hyödyntämisen edellytyksenä on asiaankuuluvan tiedon saatavuus. Jäsenvaltiot toimittavat saataville komission asetuksessa (EY) N:o 1205/2008⁽³⁾ edellytetyt metatietoelementit direktiivissä 2007/2/EY edellytetyillä hakupalveluilla asetuksessa (EY) N:o 976/2009 säädettyjen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti. Komission asetuksessa (EU) N:o 1089/2010⁽⁴⁾ säädettyissä paikkatietopalvelujen täytäntöönpanosäännöissä esitetään paikkatietopalvelujen uudet metatietoelementit, ja sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 976/2009 oleva metatiedon määritelmä on ajantasaistettava, jotta uudet metatietoelementit voidaan hakea ja toimittaa saataville jäsenvaltioiden hakupalvelujen avulla.
- (3) Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 976/2009 olisi muutettava.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2007/2/EY 22 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 976/2009 2 artiklan 7 kohta seuraavasti:

”7) ”INSPIRE-metatietoelementillä” tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1205/2008 liitteessä olevassa B osassa tai komission asetuksen (EU) N:o 1089/2010 (*) liitteessä V olevassa B osassa, liitteessä VI olevassa B osassa ja liitteessä VII olevassa B osassa säädettyä metatietoelementtiä;

(*) Komission asetus (EU) N:o 1089/2010, annettu 23 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuuden osalta (EUVL L 323, 8.12.2010, s. 11).”

⁽¹⁾ EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 976/2009, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta verkkopalvelujen osalta (EUVL L 274, 20.10.2009, s. 9).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1205/2008, annettu 3 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta metatiedon osalta (EUVL L 326, 4.12.2008, s. 12).

⁽⁴⁾ Komission asetus (EU) N:o 1089/2010, annettu 23 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuuden osalta (EUVL L 323, 8.12.2010, s. 11).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 1312/2014,**annettu 10 päivänä joulukuuta 2014,****Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuuden osalta annetun asetuksen (EU) N:o 1089/2010 muuttamisesta**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön paikkatietoinfrastruktuurin (INSPIRE) perustamisesta 14 päivänä maaliskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EU) N:o 1089/2010 ⁽²⁾ vahvistetaan ainoastaan tekniset järjestelyt paikkatietoaineistojen yhteentoimivuuden osalta.
- (2) Paikkatietopalvelujen yhteentoimivuudelle on ominaista kyky välittää, käyttää tai siirtää tietoa niiden kesken. Siksi paikkatietopalvelut on kuvattava nykyistä tarkemmin uusien metatiedoin. Vähäisemmässä määrin kyse on myös paikkatietoaineistojen täytäntöönpanosääntöjen kanssa ristiriitaisen palvelusisällön yhdenmukaistamisesta.
- (3) Direktiivin 2007/2/EY mukaisten täytäntöönpanosääntöjen kehittämiseksi painopiste asetettiin ensin keskeisiin palveluihin eli verkkopalveluihin, joista säädetään komission asetuksessa (EY) N:o 976/2009 ⁽³⁾, ja paikkatietoaineistojen yhteentoimivuuteen, josta säädetään asetuksessa (EU) N:o 1089/2010. Asetusta (EU) N:o 1089/2010 olisikin nyt muutettava, jotta se sisältää paikkatietopalveluja koskevat täytäntöönpanosäännöt.
- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat direktiivin 2007/2/EY 22 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) N:o 1089/2010 seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tässä asetuksessa säädetään vaatimuksista teknisille järjestelyille, joilla pyritään direktiivin 2007/2/EY liitteessä I, II ja III lueteltuja paikkatietoryhmiä vastaavien paikkatietoaineistojen ja paikkatietopalvelujen yhteentoimivuuteen ja mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistamiseen.
2. Tätä asetusta ei sovelleta verkkopalveluihin, jotka kuuluvat komission asetuksen (EY) N:o 976/2009 ^(*) soveltamisalaan.

^(*) Komission asetus (EY) N:o 976/2009, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta verkkopalvelujen osalta (EUVL L 274, 20.10.2009, s. 9).”

⁽¹⁾ EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 1089/2010, annettu 23 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta paikkatietoaineistojen ja -palvelujen yhteentoimivuuden osalta (EUVL L 323, 8.12.2010, s. 11).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 976/2009, annettu 19 päivänä lokakuuta 2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta verkkopalvelujen osalta (EUVL L 274, 20.10.2009, s. 9).

2) Lisätään 2 artiklaan 31–38 kohta seuraavasti:

- ”31. ‘palvelupäätepisteellä’ (end point) tarkoitetaan internetosoitetta, josta paikkatietopalvelun tarjoamaa toimintoa voidaan käyttää suoraan,
32. ‘yhteyspisteellä’ (access point) tarkoitetaan internetosoitetta, joka sisältää yksityiskohtaisen kuvauksen paikkatietopalvelusta, myös luettelon päätepisteistä, joiden kautta sitä voidaan käyttää,
33. ‘kutsuttavissa olevalla paikkatietopalvelulla’ (Invocable spatial data service) tarkoitetaan kaikkia seuraavia:
- a) metatiedoin kuvattu paikkatietopalvelu, joka täyttää asetuksen (EY) N:o 1205/2008 (*) vaatimukset;
 - b) paikkatietopalvelu, jolla on vähintään yksi yhteyspisteinä toimiva resurssin osoite;
 - c) paikkatietopalvelu, joka on sellaisten dokumentoitujen ja yleisesti käytettävissä olevien teknisten eritelmien mukainen, jotka tarjoavat tarvittavat tiedot sen käyttöä varten,
34. ‘yhteentoimivalla paikkatietopalvelulla’ (interoperable spatial data service) tarkoitetaan kutsuttavissa olevaa paikkatietopalvelua, joka täyttää liitteen VI vaatimukset,
35. ‘yhdenmukaistetulla paikkatietopalvelulla’ (harmonised spatial data service) tarkoitetaan yhteentoimivaa paikkatietopalvelua, joka täyttää liitteen VII vaatimukset,
36. ‘vaatimustenmukaisella paikkatietoaineistolla’ (conformant spatial data set) tarkoitetaan paikkatietoaineistoa, joka täyttää tämän asetuksen vaatimukset,
37. ‘toiminnolla’ (operation) tarkoitetaan paikkatietopalvelun tukemaa toimenpidettä,
38. ‘rajapinnalla’ (interface) tarkoitetaan nimettyä joukkoa toimintoja, jotka ovat ominaisia kohteen käyttäytymiselle ISO 19119:2005:n määritelmien mukaisesti.

(*) Komission asetus (EY) N:o 1205/2008, annettu 3 päivänä joulukuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/2/EY täytäntöönpanosta metatiedon osalta (EUVL L 326, 4.12.2008, s. 12).”

3) Muutetaan 6 artikla seuraavasti:

a) Korvataan otsikko seuraavasti:

”Koodiluettelot ja arvojoukot paikkatietoaineistoille”.

b) Korvataan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Koodiluettelon tyyppin on oltava jokin seuraavista tyypeistä liitteiden I–IV mukaisesti:”

4) Lisätään 8 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tietojen päivitysten on oltava kaikkien asiaan liittyvien paikkatietopalvelujen saatavilla 2 kohdassa määritellyssä määräajassa.”

5) Lisätään 14 artiklan jälkeen artikkelit seuraavasti:

”14 a artikla

Kutsuttavissa olevia paikkatietopalveluja koskevat vaatimukset

Viimeistään 10 päivänä joulukuuta 2015 jäsenvaltioiden on esitettävä kutsuttavissa olevien paikkatietopalvelujen metatiedot liitteessä V vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.

14 b artikla

Kutsuttavissa olevia paikkatietopalveluja koskevat yhteentoimivuusjärjestelyt ja yhdenmukaistamisvaatimukset

Kutsuttavissa olevien paikkatietopalvelujen, jotka liittyvät vähintään yhteen vaatimustenmukaiseen paikkatietoaineistoon sisältyviin tietoihin, on täytettävä liitteissä V ja VI vahvistetut yhteentoimivuusvaatimukset sekä mahdollisuuksien mukaan myös liitteessä VII vahvistetut yhdenmukaistamisvaatimukset.”

- 6) Lisätään liite V, sellaisena kuin se on esitettyä tämän asetuksen liitteessä I.
- 7) Lisätään liite VI, sellaisena kuin se on esitettyä tämän asetuksen liitteessä II.
- 8) Lisätään liite VII, sellaisena kuin se on esitettyä tämän asetuksen liitteessä III.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

"LIITE V

KUTSUTTAVISSA OLEVIA PAIKKATIETOPALVELUJA KOSKEVAT TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖT

A OSA

Kirjoituskonventiot

Seuraavassa esitettyjä kirjoituskonventioita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1205/2008 kaltaisesti paikkatietopalvelun metatietoihin.

Jos metatietoelementtien kuvauksessa on niin määritelty, arvoalueita on käytettävä sillä kerrannaisuudella, joka ilmoitetaan asiaa koskevissa taulukossa. Kunkin alueen kukin arvo on määritelty seuraavasti:

- numerotunniste,
- luonnollisella kielellä oleva nimi, joka voidaan kääntää Euroopan yhteisön eri kielille,
- kielineutraali nimi tietokonekäyttöön (sulkeissa oleva arvo),
- mahdollinen kuvaus tai määritelmä.

Taulukko sisältää seuraavat tiedot:

- ensimmäinen sarake sisältää viittauksen liitteen kohtaan, jossa metatietoelementti tai metatietoelementtien ryhmä määritellään,
- toinen sarake sisältää metatietoelementin tai metatietoelementtien ryhmän nimen,
- kolmas sarake osoittaa metatietoelementin kerrannaisuuden. Kerrannaisuus ilmaistaan UML-merkintätavan mukaisesti:
 - N tarkoittaa, että tulosjoukossa saa esiintyä ainoastaan N ilmentymää tästä metatietoelementistä,
 - 1..* tarkoittaa, että tulosjoukossa on esiinnyttävä ainakin yksi tämän metatietoelementin ilmentymä,
 - 0..1 tarkoittaa, että metatietoelementin esiintyminen tulosjoukossa on ehdollista ja mahdollisia ilmentymiä voi olla vain yksi,
 - 0..* tarkoittaa, että metatietoelementin esiintyminen tulosjoukossa on ehdollista ja mahdollisia ilmentymiä voi olla yksi tai useampia,
 - kun kerrannaisuus on 0..1 tai 0..*, määrittelee ehto sen, milloin metatietoelementti on pakollinen,
- neljäs sarake sisältää ehdon, jos elementin kerrannaisuus ei koske kaikkia resurssityyppejä. Muissa tapauksissa kaikki elementit ovat pakollisia.

B OSA

Luokitus metatietoelementti

1. Luokitus

Kuvaa paikkatietopalvelun kutsuttavuuden.

Tämän metatietoelementin arvoalue on seuraava:

1.1 Kutsuttavissa (invocable)

Paikkatietopalvelu on kutsuttavissa oleva paikkatietopalvelu.

1.2 Yhteentoimiva (interoperable)

Kutsuttavissa oleva paikkatietopalvelu on yhteentoimiva paikkatietopalvelu.

1.3 Yhdenmukaistettu (harmonised)

Yhteentoimiva paikkatietopalvelu on yhdenmukaistettu paikkatietopalvelu.

C OSA

Ohjeet metatietoelementtien kerrannaisuudesta ja ehdoista

Paikkatietopalvelua kuvaavien uusien metatietojen on sisällettävä taulukossa 1 luetellut metatietoelementit tai metatietoelementtien ryhmät.

Metatietoelementtien ja niiden ryhmien on täytettävä taulukossa 1 esitetyt kerrannaisuusvaatimukset ja niiden ehdot.

Ellei metatietoelementtiin liity ehtoa, se on pakollinen.

Taulukko 1

Kutsuttavissa olevien paikkatietopalvelujen metatiedot

Viite	Uudet metatietoelementit	Kerrannaisuus	Ehto
1	Luokka	0..1	pakollinen kutsuttavissa olevalle paikkatietopalvelulle

D OSA

Asetuksen (EY) N:o 1205/2008 mukaisia metatietoja koskevat lisävaatimukset

1. Resurssin osoite

Asetuksen (EY) N:o 1205/2008 mukaisen resurssin osoite -metatietoelementin on sisällettävä myös kaikki paikkatietopalvelujen tarjoajan yhteyspisteet, ja nämä yhteyspisteet on yksiselitteisesti yksilöitävä sellaisiksi.

2. Määrittely

Asetuksen (EY) N:o 1205/2008 mukaisessa määrittely-metatietoelementissä on viitattava myös teknisiin eritelmiin (esimerkiksi INSPIREN tekniseen ohjeasiakirjaan) tai sen on sisällettävä tällaiset tekniset eritelmät, joiden vaatimukset kutsuttavissa oleva paikkatietopalvelu täyttää kaikilta osin ja jotka sisältävät kaikki (ihmisen ja tarvittaessa koneellisesti luettavissa olevat) tekniset elementit, joita sen kutsuminen edellyttää.”

LIITE II

"LIITE VI

KUTSUTTAVISSA OLEVIEN PAIKKATIETOPALVELUJEN YHTEENTOIMIVUUTTA KOSKEVAT TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖT

A OSA

Asetuksen (EY) N:o 1205/2008 mukaisia metatietoja koskevat lisävaatimukset

1. Saatavuus- ja käyttöehdot
Tekniset rajoitukset, joita sovelletaan paikkatietopalvelun saatavuuteen ja käyttöön, on dokumentoitava asetuksen (EY) N:o 1205/2008 mukaisessa metatietoelementissä 'SAATAVUUS- JA KÄYTTÖRAJOITUKSET'.
2. Vastuutaho
Asetuksen (EY) N:o 1205/2008 mukaisessa vastuutaho-metatietoelementissä on vähintään kuvailtava haltijavastuussa oleva taho, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1205/2008 mukaista haltija-vastuutahoroolia.

B OSA

Metatietoelementit

3. Koordinaattijärjestelmän tunniste
Tarvittaessa tämä on luettelo paikkatietopalvelun tukemista koordinaattijärjestelmistä.
Kukin tuettu koordinaattijärjestelmä on ilmaistava käyttäen tunnistetta.
4. Palvelun laatu
Tämä on palvelun vähimmäislaatu, jonka paikkatietopalvelusta vastaava taho on arvioinut ja jonka oletetaan pätevän tietyn ajan.
 - 4.1 Kriteerit
Näihin kriteereihin viitataan mittauksissa.
Tämän metatietoelementin arvoalue on seuraava:
 - 4.1.1 Saatavuus (availability)
Kuvaa prosentteina aikaa, jolloin palvelu on saatavilla.
 - 4.1.2 Suoritustaso (performance)
Kuvaa, miten nopeasti paikkatietopalvelupyynnö suorittaa pyynnön.
 - 4.1.3 Kapasiteetti (capacity)
Kuvaa, miten monta samanaikaista pyyntöä voidaan suorittaa ilmoitetulla suoritustasolla.
 - 4.2 Mittaus
 - 4.2.1 Kuvaus
Kuvaa kunkin kriteerin mittaustapaa.
Tämän metatietoelementin arvoalue koostuu vapaasta tekstistä.
 - 4.2.2 Arvo (value)
Kuvaa kunkin kriteerin mittauservoa.
Tämän metatietoelementin arvoalue koostuu vapaasta tekstistä.
 - 4.2.3 Yksikkö (unit)
Kuvaa kunkin kriteerin mittayksikköä.
Tämän metatietoelementin arvoalue koostuu vapaasta tekstistä.

C OSA

Ohjeet metatietoelementtien kerrannaisuudesta ja ehdoista

Yhteentoimivaa paikkatietopalvelua kuvaavien metatietojen on sisällettävä taulukossa 1 luetellut metatietoelementit tai metatietoelementtien ryhmät.

Metatietoelementtien tai niiden ryhmien on täytettävä taulukossa 1 esitetyt kerrannaisuusvaatimukset ja niiden ehdot. Ellei metatietoelementtiin liity ehtoa, se on pakollinen.

Taulukko 1

Yhteentoimivien paikkatietopalvelujen metatiedot

Viite	Uudet metatietoelementit	Kerrannaisuus	Ehto
1	Koordinaattijärjestelmän tunniste	1..*	Pakollinen, jos tässä yhteydessä olemainen
2	Palvelun laatu	3..*"	

LIITE III

"LIITE VII

YHTEENTOIMIVIEN PAIKKATJETOPALVELUJEN YHDENMUKAISTAMISTA KOSKEVAT TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄNNÖT

A OSA

Ominaisuudet

1. Palvelun laatu

Yhdenmukaistetun paikkatietopalvelun on oltava saatavilla todennäköisyydellä, joka vastaa 98:aa prosenttia ajasta.

2. Tuotteen koodaus

Yhdenmukaistetussa paikkatietopalvelussa, joka palauttaa direktiivin 2007/2/EY soveltamisalaan kuuluvia paikkatieto-kohteita, kyseiset paikkatietokohteet on koodattava tämän asetuksen mukaisesti.

B OSA

Metatietoelementit

3. Kutsuttavuuden metatiedot

Kutsuttavuuden metatietoelementti sisältää yhdenmukaistetun paikkatietopalvelun rajapintakuvaukset ja luettelee palvelupäätepiisteet, jotka mahdollistavat koneiden välisen tiedonsiirron.

C OSA

Ohjeet metatietoelementtien kerrannaisuudesta ja ehdoista

Yhdenmukaistettua paikkatietopalvelua kuvaavien metatietojen on sisällettävä taulukossa 1 lueteltu metatietoelementti tai metatietoelementtien ryhmä.

Metatietoelementin tai niiden ryhmän on täytettävä taulukoissa 1 esitetyt kerrannaisuusvaatimukset ja niiden ehdot.

Ellei metatietoelementtiin liity ehtoa, se on pakollinen.

*Taulukko 1***Yhdenmukaistettujen paikkatietopalvelujen metatiedot**

Viite	Uudet metatietoelementit	Esiintyvyys	Ehto
1	Kutsuttavuutta koskevat metatiedot	1..*	

D OSA

Toiminnot

1. Toimintojen luettelo

Yhdenmukaistetun paikkatietopalvelun on tarjottava taulukossa 2 lueteltu toiminto.

Taulukko 2

Yhdenmukaistettujen paikkatietopalvelujen toiminnot

Toiminto	Rooli
Get Harmonised Spatial Data Service Metadata	Antaa kaikki tarvittavat tiedot palvelusta ja kuvaa palveluvalmiudet

2. Get Harmonised Spatial Data Service Metadata -toiminto

2.1 Get Harmonised Spatial Data Service Metadata -pyyntö

2.1.1 Get Harmonised Spatial Data Service Metadata -pyynnön parametrit

Get Harmonised Spatial Data Service Metadata -pyynnön parametri ilmaisee, millä luonnollisella kielellä Get Harmonised Spatial Data Service Metadata -vastauksen sisältö on tuotettu.

2.2 Get Harmonised Spatial Data Service Metadata -vastaus

Get Harmonised Spatial Data Service Metadata -vastauksen on sisällettävä seuraavat parametrijoukot:

- Harmonised Spatial Data Service Metadata (Yhdenmukaistetun paikkatietopalvelun metatiedot),
- Operations Metadata (Toimintojen metatiedot),
- Languages (Kielet).

2.2.1 Harmonised Spatial Data Service Metadata -parametrit

Harmonised Spatial Data Service Metadata -parametrien on sisällettävä vähintään tässä asetuksessa ja asetuksessa (EU) N:o 1205/2008 vahvistetut Harmonised Spatial Data Service -palvelun INSPIRE-metatiedot.

2.2.2 Operations Metadata -parametrit

Operations Metadata -parametrilla välitetään metatietoja yhdenmukaistetun paikkatietopalvelun toiminnoista. Siinä on vähintään kuvattava kukin toiminto, mukaan lukien vähintään välitettävän tiedon kuvaus sekä verkko-osoite.

2.2.3 Languages-parametri

Annettavia parametreja on kaksi:

- Response Language -parametri (Vastauksen kieli), joka ilmoittaa et Harmonised Spatial Data Service Metadata -vastauksen parametreissa käytetyn luonnollisen kielen,
- Supported Languages -parametri (Tuetut kielet), joka sisältää luettelon yhdenmukaistetun paikkatietopalvelun tukemista luonnollisista kielistä.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1313/2014,**annettu 10 päivänä joulukuuta 2014,****lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuonnissa neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 2 kohdan mukaisen toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun perusteella**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30 päivänä marraskuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1225/2009 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY**1.1 Voimassa olevat toimenpiteet**

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1355/2008 ⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyöntitullin tiettyjen Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden tuonnissa. Toimenpiteet toteutettiin yrityskohtaisina paljoustulleina, jotka vaihtelevat 361,4 eurosta 531,2 euroon tuotteen nettopainotonna kohti.
- (2) Euroopan unionin tuomioistuin kumosi kyseiset toimenpiteet 22 päivänä maaliskuuta 2012 ⁽³⁾, mutta ne otettiin uudelleen käyttöön 18 päivänä helmikuuta 2013 annetulla neuvoston täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 158/2013 ⁽⁴⁾.

1.2 Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelupyynnö

- (3) Lopullisten polkumyöntitoimenpiteiden voimassaolon lähestyvää päättymistä koskevan ilmoituksen ⁽⁵⁾ julkaisemisen johdosta komissiota pyydettiin 12 päivänä elokuuta 2013 panemaan vireille perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukainen kyseisten toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu. Pyyntöön esitti Federación Nacional de Asociaciones de Transformados Vegetales y Alimentos Procesados, jäljempänä 'FENAVAL', edustaa tuottajia, joiden osuus tiettyjen sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden kokonaistuotannosta unionissa on yli 75 prosenttia.
- (4) Pyyntö perustui siihen, että lopullisten polkumyöntitoimenpiteiden voimassaolon päättymisen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon toistumiseen.

1.3 Toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepano

- (5) Kun komissio oli neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan todennut, että oli olemassa riittävä näyttö toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun panemiseksi vireille, se ilmoitti 25 päivänä lokakuuta 2013 perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanosta julkaisemalla asiaa koskevan ilmoituksen ⁽⁶⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

1.4 Tutkimus**1.4.1 Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso**

- (6) Polkumyynnin jatkumista koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2012 ja 30 päivän syyskuuta 2013 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'. Vahingon toistumisen todennäköisyyden arvioinnin kannalta merkittäviä suuntauksia tarkasteltiin kaudelta, joka ulottui 1 päivästä lokakuuta 2009 tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

⁽¹⁾ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1355/2008, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuontia koskevan lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta ja väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 350, 30.12.2008, s. 35).

⁽³⁾ Euroopan unionin tuomioistuimen 22. maaliskuuta 2012 antama tuomio asiassa C-338/10, Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) v. Hauptzollamt Hamburg-Stadt.

⁽⁴⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 158/2013, annettu 18 päivänä helmikuuta 2013, lopullisen polkumyöntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien sitrushedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden (mandariinien jne.) tuonnissa (EUVL L 49, 22.2.2013, s. 29).

⁽⁵⁾ EUVL C 94, 3.4.2013, s. 9.

⁽⁶⁾ EUVL C 310, 25.10.2013, s. 9.

1.4.2 Tutkimuksen osapuolet

- (7) Komissio ilmoitti virallisesti toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun vireillepanosta pyynnön esittäjälle, unionin tuottajille ja niiden järjestöille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille Kiinassa ja mahdollisissa vertailumaissa, etuyhteydettömille tuojille unionissa ja niiden järjestöille, unionin tuottajien tavarantoimittajille ja niiden järjestöille, unionin kuluttajajärjestölle, jota asian tiedettiin koskevan, sekä viejämään edustajille. Kyseisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa.
- (8) Koska Kiinassa toimii ilmeisen suuri määrä vientiä harjoittavia tuottajia ja unionissa suuri määrä etuyhteydettömiä tuojia, katsottiin asianmukaiseksi tutkia, olisiko syytä käyttää otantamenetelmää perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kyseisiä osapuolia ilmoittautumaan 15 päivän kuluessa tarkastelun vireillepanosta ja toimittamaan komissiolle vireillepanoilmoituksessa pyydytetyt tiedot.
- (9) Koska vain yksi Kiinassa toimiva vientiä harjoittavien tuottajien ryhmä toimitti pyydytetyt tiedot, vientiä harjoittavista tuottajista ei pidetty tarpeellisena valita otosta.
- (10) Etuyhteydettömiä tuojia yksilöitiin 32, ja niitä pyydettiin toimittamaan tiedot otantaa varten. Seitsemän yritystä ilmoittautui ja toimitti tarvittavat tiedot otoksen valintaa varten. Niistä kolme valittiin otokseen, mutta vain kaksi vahvisti määrääjässä halukkuutensa olla mukana otoksessa.
- (11) Edellä esitetyn perusteella komissio lähetti kyselylomakkeet asianomaisille osapuolille ja niille, jotka olivat ilmoittautuneet vireillepanoilmoituksessa asetetussa määräajassa. Vastaukset saatiin viideltä unionin tuottajalta, yhteistyössä toimineelta kiinalaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta, kahdelta etuyhteydettömältä tuojalta, kahdeksalta unionin tuottajien tavarantoimittajalta, yhdeltä unionin tuottajien tavarantoimittajien järjestöltä ja yhdeltä vertailumaassa toimivalta tuottajalta.
- (12) Kaksi tuojien järjestöä ilmoittautui asianomaisina osapuolina. Viisi etuyhteydetöntä tuojaa esitti huomautuksia.
- (13) Vertailumaassa toimivia tuottajia yksilöitiin neljä, ja niitä pyydettiin toimittamaan tarvittavat tiedot. Vain yksi kyseisistä yrityksistä toimitti pyydytetyt tiedot ja suostui tarkastuskäyntiin.
- (14) Komissio tarkasti kaikki tiedot, jotka se katsoi tarpeellisiksi sen määrittämiseksi, onko polkumyynnin jatkuminen ja siitä aiheutuvan vahingon toistuminen todennäköistä ja mikä on unionin edun mukaista. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien asianomaisten osapuolten toimitiloihin:
- a) unionin tuottajat:
- Halcon Foods S.A.U., Murcia, Espanja,
 - Conservas y Frutas SA, Murcia, Espanja,
 - Agricultura y Conservas SA, Algemesí (Valencia), Espanja,
 - Industrias Videca SA, Villanueva de Castellón (Valencia), Espanja;
- b) Kiinassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja:
- Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co., Ltd., Kiina, ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Zhejiang Merry Life Food Co.,Ltd.;
- c) etuyhteydettömät unionin tuojat:
- Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG, Hampuri, Saksa,
 - I. Schroeder KG (GmbH & Co), Hampuri, Saksa;
- d) Vertailumaassa toimiva tuottaja:
- Frigo-Pak Gıda Maddeleri Sanayi Ve Ticaret A.S., Turkki.

1.5 Olennaisten tosiasioiden ilmoittaminen ja kuulemiset

- (15) Komissio ilmoitti 13 päivänä lokakuuta 2014 niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoo ottaa käyttöön polkumyyntitullit, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen useat asianomaiset osapuolet jättivät kirjallisia huomautuksia ja esittivät näkemyksiään lopullisista päätelmistä. Kuulemista pyytäneille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi. Kolme tuojaa pyysi kuulemista, ja niille järjestettiin yhteinen kuulemistilaisuus kuulemismenettelystä kauppaan liittyvissä menettelyissä vastaavan neuvonantajan kanssa. Yksi eurooppalainen elinkeinonharjoittajien järjestö pyysi kuulemista komission yksiköiden kanssa, ja sellainen järjestettiin.

2. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tarkasteltavana oleva tuote

- (16) Tarkasteltavana oleva tuote tässä tarkastelussa on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Kiinan kansantasa-vallasta peräisin olevat CN-koodeihin 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 kuuluvat valmistetut tai säilöttyä lisättyä alkoholia sisältämättömät, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältävät mandariinit (myös tangeriinit ja satumat), klementiinit, wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit, sellaisina kuin ne on määritelty CN-nimikkeessä 2008, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'.
- (17) Tarkasteltavana olevaa tuotetta saadaan kuorimalla ja lohkomalla tiettyjä pieniä sitrushedelmiä (pääasiassa satumia), jotka sen jälkeen säilötään sokerisiirappiin, mehuun tai veteen erikokoisiin pakkauksiin vastaamaan eri markkinoiden tarpeita.
- (18) Satumia, klementiinejä ja muita pieniä sitrushedelmiä kutsutaan yleensä yhteisellä nimellä "mandariinit". Useimmat näistä eri hedelmälajeista soveltuvat käytettäväksi tuoretuotteena tai jalostettaviksi. Ne ovat samankaltaisia, ja niistä tehtyjen valmisteiden tai säilykkeiden katsotaan siten muodostavan yhden tuotteen.

2.2 Samankaltainen tuote

- (19) Unionin tuottajat väittivät tuontituotteen ja unionin tuotteen olevan samankaltaisia tuotteita seuraavin perustein:
- niiden fyysiset ominaisuudet, kuten maku, muoto, koko ja koostumus, ovat samat tai samankaltaiset,
 - niitä myydään samoja tai samankaltaisia kanavia pitkin, ja ne kilpailevat pääasiassa hinnalla,
 - niillä on samat tai samankaltaiset käyttötarkoitukset,
 - ne ovat helposti keskenään korvattavissa,
 - ne luokitellaan samoihin yhdistetyn nimikkeistön koodeihin tariffointitarkoituksia varten.
- (20) Eräät tuojat väittivät sitä vastoin, että tuodun tuotteen laatu on parempi, koska se sisältää vähemmän rikkoutuneita hedelmälohkoja (enintään 5 %) ja sen maku, ulkonäkö ja rakenne ovat paremmat kuin unionin tuotteen. Lisäksi väitettiin, että tuodussa tuotteessa on erilainen haju kuin unionin tuotteessa.
- (21) Komissio tutki nämä väitteet ja tuli käytettävissä olevien tietojen perusteella siihen tulokseen, että johdanto-osan 19 kappaleessa tarkoitetut unionin tuotannonalan väitteet ovat paikkansapitäviä.
- (22) Tuojien esittämät väitteet oli hylättävä seuraavista syistä:
- a) jotkin laatuero, jotka koskevat rikkoutuneiden hedelmälohkosten määrää, makua, ulkonäköä, hajua ja rakennetta, eivät vaikuta tuotteen perusominaisuuksiin. Tuontituote on edelleen vaihdettavissa unionin tuotteen kanssa, ja kummankin käyttötarkoitukset ovat samat tai samankaltaiset. Itse asiassa unionin tuottajat myivät tuotettaan, myös suuremman osuuden rikkoutuneita hedelmälohkoja sisältävää tuotetta, tarkastelujakson aikana sekä tuojille että samoille käyttäjä-/kuluttajaluokille (esimerkiksi valintamyymäläketjuille ja leipomoteollisuuden tavarantoimittajille), joille myös tuojat myivät omaa tuotettaan. Lisäksi yksi valintamyymäläketju Euroopan unionissa vahvisti myyvänsä Euroopasta ja Kiinasta peräisin olevaa tuotetta samalla tuote- ja kauppa-merkillä;
 - b) enintään 5 prosenttia rikkoutuneita hedelmälohkoja ei ole ainoastaan tuodun tuotteen ominaisuus. Tutkimuksessa kävi ilmi, että unionin tuottajat tarjoavat monenlaisia tuotelaatuja, joissa on eri prosenttiosuuksia rikkoutuneita hedelmälohkoja, myös sellaisia, joissa rikkoutuneita hedelmälohkoja on enintään 5 prosenttia. Eräät tuojat ostivat enintään 5 prosenttia rikkoutuneita hedelmälohkoja sisältävää tuotetta unionin tuottajilta.

- (23) Näin ollen, samoin kuin alkuperäisessä tutkimuksessa, tuodun tuotteen ja unionin tuotannonalan tuottaman tuotteen katsotaan olevan samankaltaisia perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. POLKUMYYNIN JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS

3.1 Alustavat huomautukset

- (24) Perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti tutkittiin, johtaisiko nykyisten toimenpiteiden voimassaolon päättyminen todennäköisesti polkumyynnin jatkumiseen.
- (25) Kuten johdanto-osan 9 kappaleessa todetaan, vain yksi yritysryhmä toimi yhteistyössä, joten ei ollut tarpeen valita otosta vientiä harjoittavista tuottajista Kiinassa. Tämän yrityksen osuus oli noin 12–20 prosenttia (määrä ilmoitetaan vaihteluvälinä luottamuksellisuussyistä) tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnista Kiinasta unioniin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.

3.2 Polkumyynnillä tapahtunut tuonti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana

3.2.1 Vertailumaa

- (26) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti normaaliarvo oli määritettävä asianmukaisessa kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, jäljempänä 'vertailumaa', käytettävien hintojen tai laskennallisen arvon perusteella tai tällaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös unioniin, suuntautuvan viennin hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti unionissa maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.
- (27) Komissio totesi vireillepanoilmoituksessa aikovansa käyttää Turkkiä vertailumaana normaaliarvon määrittämiseksi Kiinan osalta ja pyysi asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia asiasta.
- (28) Ehdotukseen Turkin valitsemiseksi vertailumaaksi ei saatu huomautuksia. Yksikään asianomaisista osapuolista ei ehdottanut vaihtoehtoisia vertailumaassa toimivia samankaltaisen tuotteen tuottajia.
- (29) Yksi niistä turkkilaisista vientiä harjoittavista tuottajista, joihin otettiin yhteyttä (Frigo-Pak), toimitti täydellisen vastauksen kyselylomakkeeseen määräajassa ja suostui tiloissaan tehtävään tarkastuskäyntiin.

3.2.2 Normaaliarvo

- (30) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti normaaliarvo määritettiin turkkilaiselta tuottajalta saatujen ja tarkastettujen tietojen perusteella. Yritys ei myynyt samankaltaista tuotetta kotimarkkinoilla, ja näin ollen normaaliarvo määriteltiin laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti käyttäen tuotantokustannuksia ja lisäämällä niihin kohtuullinen määrä myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti sekä kohtuullinen voittomarginaali 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti. Myynti-, yleis- ja hallintokustannuksina käytettiin kyseiselle tuottajalle muiden säilykkeiden kotimarkkinamyynnistä aiheutuneita myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia, ja niiden määrä oli 10–20 prosenttia (määrä ilmoitetaan vaihteluvälinä luottamuksellisuussyistä). Käytetty voiton määrä on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli 6,8 prosenttia, joka vastaa EU:n tuotannonalan saamaa voittoa ennen kuin se kärsi vahinkoa Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vuoksi.

3.2.3 Vientihinta

- (31) Yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan vienti unioniin myytiin suoraan unioniin sijoittautuneille riippumattomille asiakkaille. Vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, jotka tuotteesta tosiasiallisesti maksettiin tai jotka siitä oli maksettava, kun se myytiin vietäväksi Kiinasta unioniin.

3.2.4 Vertailu

- (32) Normaaliarvoa ja vientihintaa verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (33) Normaaliarvon ja yhteistyössä toiminutta vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevan vientihinnan tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa tietyt kuljetus- ja vakuutus- ja palkkioiden ja pankkimaksujen erot, jotka vaikuttivat hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen.

3.2.5 Polkumyymtimarginaali

- (34) Polkumyymtimarginaali määritettiin vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa ja painotettua keskimääräistä vientihintaa keskenään, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.
- (35) Vertailu osoitti polkumyymtiä esiintyvän yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Polkumyymtimarginaali oli yli 60 prosenttia.
- (36) Huomattavan polkumyynnin esiintyminen vahvistui myös koko Kiinan osalta — vieläkin merkittävemmän tasoisena — kun verrattiin Kiinasta tuodun tarkasteltavana olevan tuotteen painotettua keskimääräistä vientihintaa (Eurostatin tietojen perusteella) vertailumaalle määritettyyn painotettuun keskimääräiseen normaaliarvoon (oikaisuina siten, että se vastaa kiinalaisen tuonnin todennäköistä tuotevalikoimaa ottaen huomioon yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan EU:hun suuntautuvan myynnin tuotevalikoima vertailukelpoisten tuotelaajien osalta).
- (37) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen eräs eurooppalainen toimialajärjestö väitti, että päinvastoin kuin kiinalaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla ja espanjalaisilla tuottajilla sillä ei ollut mitään mahdollisuutta tarkistaa tarkkoja laskelmia (polkumyynti ja vahinko), minkä vuoksi se pyysi komissiota antamaan yksityiskohtaiset tiedot polkumyymtilaskelmista. Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa pidetyn kuulemisen aikana myös kolme tuojaa ilmoitti, että ne olisivat halunneet saada tiedot tarkoista polkumyymtilaskelmista.
- (38) Tältä osin on syytä huomata, että tiedot, joihin komissio perusti laskelmansa, sisältävät liikesalaisuuksia ja luottamuksellisia tietoja. Yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja, joka toimitti kyseiset tiedot, on saanut asianmukaisella tavalla tiedokseen yksityiskohtaiset polkumyymti- ja vahinkolaskelmat eikä se ole esittänyt niitä koskevia huomautuksia tai selvityspyyntöjä. Komissio ei voi asettaa kyseisiä tietoja muiden asianomaisten osapuolten tarkasteltaviksi loukkaamatta tietojen luottamuksellisuutta. Komission käyttämä menetelmä ilmoitettiin kuitenkin kaikille asianomaisille osapuolille (ks. kuvaus johdanto-osan 30–36 kappaleessa). Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja ilmoitti edellä mainitun kuulemisen yhteydessä tuojille mahdollisuudesta pyytää häntä tarkistamaan komission laskelmat, jos ne epäilivät laskelmien paikkansapitävyyttä. Kyseiset kolme tuojaa eivät kuitenkaan esittäneet kuulemismenettelystä vastaavalle neuvonantajalle tällaista pyyntöä.
- (39) Joka tapauksessa asianomainen eurooppalainen toimialajärjestö laski itse polkumyymtimarginaalin vertaamalla Eurostatin keskimääräisiä tuontihintoja Kiinasta Eurostatin keskimääräisiin tuontihintoihin Turkista. Kyseisen toimialajärjestön mukaan tällainen vertailu osoittaisi polkumyymintason olevan alempi eli noin 30 prosenttia. Tältä osin on todettava ensinnäkin, että toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa polkumyynnin täsmällinen taso ei ole yhtä tärkeä kuin tutkimuksessa, jossa määritetään tullin määrä. Toiseksi, kuten edellä johdanto-osan 30–33 kappaleessa selitetään, komission laskelma perustui ”todellisiin” normaaliarvoa koskeviin tietoihin, jotka saatiin tutkimuksessa yhteistyössä toimineelta turkkilaiselta tuottajalta ja jotka tarkistettiin, ja vertailu Kiinan vientihintoihin tehtiin yksityiskohtaisella tasolla. Sen vuoksi tietoja, joihin komissio perusti laskelmansa, voidaan pitää paljon luotettavampina ja täsmällisempinä kuin arviota, jota järjestö ehdottaa päätelmistä ilmoittamisen jälkeen esittämässään huomautuksessa.
- (40) Kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa pidetyn kuulemisen aikana kolme tuojaa väitti lisäksi, että polkumyymtiä ei esiintynyt. Ne perustelivat väitettään sillä, että komissio oli todennut, että yhteistyössä toimineen kiinalaisen vientiä harjoittavan tuottajan keskimääräiset myyntihinnat useille tärkeille EU:n ulkopuolisille markkinoille olivat alhaisemmat kuin keskimääräiset myyntihinnat unionin markkinoille. Tämä väite oli hylättävä, koska polkumyynti tarkoittaa myyntiä tietyille markkinoille hinnoilla, jotka alittavat normaaliarvon, ei hinnoilla, jotka alittavat muilla kolmansilla markkinoilla saatavat hinnat.

3.3 Tuonnin kehitys siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumotaan

3.3.1 Alustava huomio

- (41) Sen lisäksi, että selvitettiin polkumyynnin esiintyminen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, tutkittiin polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä siinä tapauksessa, että toimenpiteet kumottaisiin, ja analysoitiin seuraavia osatekijöitä: tuotantokapasiteetti ja käyttämätön kapasiteetti Kiinassa; Kiinasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä ja hinnat; unionin markkinoiden houkuttelevuus Kiinasta peräisin olevan tuonnin kannalta.
- (42) Suurella osalla tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa EU:ssa ei ollut voimassa toimenpiteitä, koska ne oli kumottu (katso johdanto-osan 2 kappale). Kyseisenä ajanjaksona, jolloin toimenpiteitä ei sovellettu, tuonti lisääntyi suurimmilleen kaudella 2011/2012 ja väheni sen jälkeen tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppukauden aikana. Tämä johtuu varastojen kasvattamisen vaikutuksesta ennemminkin kuin kulutuksen todellisesta kasvusta/vähennyksestä, ja syynä siihen on Kiinasta peräisin olevan tuonnin suuri määrä maaliskuusta heinäkuuhun vuonna 2012, jolloin toimenpiteitä ei ollut voimassa.

3.3.2 Kiinalaisten tuottajien tuotanto, kotimainen kulutus ja vientikapasiteetti

- (43) Komissio ei saanut yhdeltäkään kiinalaiselta tuottajalta eikä muilta asianomaisilta osapuolilta tietoja Kiinan koko tuotantokapasiteetista ja käyttämättömästä kapasiteetista. Perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti komissio teki päätelmät käytettävissä olevien tietojen perusteella.
- (44) Yhdysvaltain maatalousministeriön ulkomaanosaston (Foreign Agricultural Service of the US Department of Agriculture, FSA/USDA) julkaiseman, tarkastelupyynnön sisällytetyn ja julkisesti saatavilla olevan raportin ⁽⁷⁾ mukaan jalostukseen — eli säilykemandariinien valmistukseen — käytettyjen tuoreiden mandariinien määrä Kiinassa kasvoi 27 prosenttia kauden 2009/2010 (520 000 tonnia) ja tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson (660 000 tonnia) välisenä aikana. Kiinalaisten säilykemandariinien tuotanto seurasi samanlaista suuntausta. Kyseisen raportin mukaan Kiina lisäsi säilykemandariinien tuotantoaan kauden 2009/2010 347 000 tonnista 440 000 tonniin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Lisäksi raportissa arvioidaan, että säilykemandariinien kotimainen kulutus Kiinassa oli noin 100 000–150 000 tonnia kaudella 2013/2014. Koska eräs toinen julkisesti saatavilla oleva lähde arvioi kyseisen kotimaisen kulutuksen olleen 50 000–100 000 tonnia ⁽⁸⁾, vaikuttaa kohtuulliselta arvioida kotimaisen kulutuksen määräksi 100 000 tonnia. Edellä esitetyt tiedot huomioon ottaen vientiin tarkoitettujen kiinalaisten säilykemandariinien määräksi voidaan arvioida noin 340 000 tonnia tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.
- (45) Eräissä muissa käytettävissä olevissa lähteissä esitetään hieman erilaisia arvioita vientiin käytettävissä olleesta kiinalaisten säilykemandariinien määrästä vuosina 2009–2014 ⁽⁹⁾. Eroista huolimatta kaikki kyseiset arviot viittaavat kuitenkin siihen, että kiinalaisia säilykemandariineja oli käytettävissä vientiin vähintään 300 000 tonnia kutakin vuotuista raportointikautta kohti vuosina 2009–2013. Mikään lähteistä ei viittaa siihen, että vientiin käytettävissä olevien kiinalaisten säilykemandariinien määrä voisi merkittävästi vähetä tulevaisuudessa.

3.3.3 Unionin markkinoiden houkuttelevuus

- (46) Vaikka tuonti Kiinasta tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana oli 19 253 tonnia, alkuperäisen tutkimuksen vuosia 2002–2007 koskevat tuontitiedot osoittavat, että kiinalaiset valmistajat pystyvät suuntaamaan unionin markkinoille yli 60 000 tonnia kautta kohti, minkä Eurostatin tuontitiedot kaudelta 2011/2012 vahvistavat. Lisäksi tuonnin suuri määrä kaudella 2011/2012, jolloin toimenpiteitä ei sovellettu suurimman osan aikaa (22 päivästä maaliskuuta 2012), osoittaa, että unioni on hintojen puolesta houkutteleva markkina-alue kiinalaisille valmistajille ja että Kiinasta tulisi unionin markkinoille merkittäviä määriä polkumyynnillä tapahtuvaa tuontia, jos nykyiset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumottaisiin.
- (47) Se, että Kiina vei unioniin vuosien 2002–2007 aikana (jolloin polkumyynnitoimenpiteitä ei ollut käytössä) kautta kohti keskimäärin huomattavasti enemmän (+ 36 %) säilykemandariineja kuin vuosina 2009–2013 (jolloin tullee kannettiin lukuun ottamatta 22 päivän maaliskuuta 2012 ja 23 päivän helmikuuta 2013 välistä ajanjaksoa), vaikka Kiinassa maailmanlaajuisen vientiin käytettävissä olevat kokonaismäärät olivat ensiksi mainitulla kaudella pienempiä kuin jälkimmäisellä kaudella, vahvistaa todennäköisyyttä siitä, että kiinalaiset tuottajat lisäävät unioniin suuntautuvan vientinsä määriä alkuperäisen tutkimuksen aikana todetulle tasolle, jos toimenpiteet kumotaan.

3.3.4 Vientihinnat kolmansiin maihin

- (48) Kolmansiin maihin suuntautuvasta viennistä tutkimus osoitti, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla yhteistyössä toimineen yrityksen vientimyynnissä useille tärkeille markkinoille (kuten Japaniin, Malesiaan, Filippiineille ja Thaimaahan) keskimääräiset hinnat olivat alhaisemmat kuin myynnissä unioniin. Näin ollen voidaan olettaa, että jos toimenpiteitä ei olisi voimassa, yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja siirtäisi ainakin osan kyseisestä viennistä unioniin.
- (49) Myös sitrushedelmävalmisteita ja -säilykkeitä (ilmatiiivissä pakkauksissa) koskevat Kiinan vientitilastot osoittavat, että kiinalaisen viennin suuntaaminen uudelleen unioniin on todennäköistä. Kyseisten tilastojen perusteella arvioidaan, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana noin 20 000 tonnia tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin vientikohteisiin sellaisiin keskimääräisiin hinnan, jotka alittavat EU:ssa saatavat hinnat, vaikka kyseisillä markkinoilla ei sovellettu polkumyynnitulleja Kiinasta tulevaan tuontiin. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tämä määrä vastaisi unionin tuotannonalan kotimarkkinamyyntiä ja 71:tä prosenttia unionin tuotannonalan kokonaistuotannosta. Toisin sanoen Euroopan säilykemandariinimarkkinoiden nykyinen suuruus (EU:n

⁽⁷⁾ United States Department of Agriculture Foreign Agricultural Service Citrus: World Markets and Trade, tammikuu 2013. Saatavilla osoitteessa <http://usda.mannlib.cornell.edu/usda/fas/citruswm//2010s/2013/citruswm-01-24-2013.pdf>

⁽⁸⁾ "Will plastic cups boost Chinese mandarin consumption", Foodnews, 26.7.2013 <https://www.agra-net.net/agra/foodnews/canned/canned-fruit/mandarins/will-plastic-cups-boost-chinese-mandarin-consumption-1.htm>

⁽⁹⁾ Ks. edellinen alaviite; FSA/USDA Gain Reports on citrus for 2008–2013 (saatavissa osoitteessa <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>); Kiinan tullitilastot, toimittaja: Goodwill China Business Information Limited.

kokonaiskulutus 44 523 tonnia) ja Kiinan vientitilastoista saadut tiedot huomioon ottaen Kiinan nykyinen vientimäärä EU:hun yhdessä sen potentiaalisen määrän kanssa, joka olisi taloudellisesti järkevää suunnata uudelleen unioniin, kattaisi lähestulkoon kokonaan säilykemandariinien kysynnän EU:ssa.

3.3.5 Polkumyynnin jatkumisen todennäköisyyttä koskeva päätelmä

- (50) Tutkimus vahvisti, että kiinalaisia tuotteita tuotiin edelleen unionin markkinoille polkumyynnihinnoin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla. Kun otetaan huomioon polkumyynnin jatkuminen, unionin merkittävyys markkina-alueena, joka on kiinnostanut kiinalaisia viejiä aiemmin, unionin kokonaiskulutusta suurempi tuotantokapasiteetti Kiinassa sekä kiinalaisten tuottajien todistettu halu ja kyky lisätä nopeasti unioniin suuntautuvaa vientiä jos siihen on kannustimet, voidaan päätellä, että polkumyynnin jatkuminen on todennäköistä, jos toimenpiteet kumotaan.

4. VAHINKO

4.1 Yleisiä huomioita

- (51) Mandariinisato korjataan syksyllä ja talvella. Korjuu- ja käsittelykausi alkaa lokakuun alussa ja päättyy tammikuun loppuvaiheilla (tiettyjen lajikkeiden osalta helmi- tai maaliskuussa) seuraavana vuonna. Useimmat ostosopimukset (esimerkiksi etuyhteydettömien tuojien kanssa) ja myyntisopimukset neuvotellaan kunkin kauden ensimmäisten kuukausien aikana. Mandariinisäilyketeollisuudessa on tapana käyttää vertailun pohjana kautta (kunkin vuoden 1 päivän lokakuuta ja seuraavan vuoden 30 päivän syyskuuta välistä ajanjaksoa). Komissio omaksui saman käytännön omassa analyysissään, kuten se oli tehnyt myös alkuperäisessä tutkimuksessa.

4.2 Unionin tuotanto ja unionin tuotannonala

- (52) Samankaltaista tuotetta valmistettiin unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla viisi unionin tuottajaa. Samankaltaisen tuotteen kokonaistuotanto unionissa tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla määritettiin neljän yksittäisen tuottajan toimittamien kyselylomakevastausten perusteella, jotka todennettiin paikan päällä tehdyssä tarkastuksessa. Viidennen tuottajan, joka ei toiminut asianmukaisesti yhteistyössä ja jolle ei tehty paikan päällä tehtävää tarkastusta, osalta tuotanto perustui kyseisen tuottajan toimittamiin kyselylomakevastauksiin, jotka ristiintarkastettiin vertaamalla niitä valitukseen. Tällä perusteella unionin kokonaistuotannoksi arvioitiin noin 28 500 tonnia tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.
- (53) Edellä mainittujen unionin tuottajien, jotka vastaavat unionin koko tuotannosta, voidaan näin ollen katsoa muodostavan unionin tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

4.3 Todettavissa oleva kulutus unionin markkinoilla

- (54) Unionin kulutus määritettiin Eurostatin ilmoittamien Taric-tason (yhteisöjen yhtenäistetty tullitariffi), joka vastaa täsmälleen tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää, tuontitietojen sekä unionin tuotannonalan EU:ssa myymien määrien perusteella.
- (55) On huomattava, että vaikka analyysi perustuu kausiin kalenterivuosien sijasta, mainittu menetelmä ei välttämättä vastaa kulutusta teollisten käyttäjien/kuluttajien tasolla. Pääasiallisen raaka-aineen (tuoreet hedelmät) kausiluontoisuuden vuoksi alalla on tavanomaisena käytäntönä, että sekä tuojat että unionin tuottajat kasvattavat varastoja tuoreiden hedelmien säilömisvaiheessa ja myyvät sitten jalostettuja tuotteita jakelijoille tai teollisille käyttäjille ympäri vuoden. Varastojen kerääminen voi näin ollen joskus vaikuttaa kulutukseen.
- (56) Tämä huomioon ottaen kulutus kehittyi unionissa tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 1

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Unionin kulutus (tonnia)	66 487	72 618	90 207	44 523
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	109	136	67

- (57) Tarkastelujakson aikana sitrushedelmien kulutus unionissa pysyi keskimäärin hieman alle 70 000 tonnissa. Tuonnissa näkyi kuitenkin piikki kaudella 2011/2012, minkä jälkeen tuonti väheni tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tämä kehitys johtuu varastojen kasvattamisen vaikutuksesta ennemminkin kuin kulutuksen todellisesta kasvusta/vähennyksestä, ja syynä siihen on Kiinasta peräisin olevan tuonnin suuri määrä maaliskuusta heinäkuuhun vuonna 2012, jolloin toimenpiteet eivät väliaikaisesti olleet voimassa (ks. johdanto-osan 2 kappale). Kauden 2011/2012 tuontihuipun jälkeen tuonti oli vähäisempää tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, jolloin myös unionin kulutus oli vähäisempää.
- (58) Eräät tuojat väittivät, että ne eivät olleet kasvattaneet varastojaan. Ne totesivat myös, että julkisasiamiehen annettua 6 päivänä lokakuuta 2011 ratkaisuehdotuksensa asiaan C-338/10 ne olivat jo varmoja siitä, että unionin tuomioistuimien kumoaisi toimenpiteet. Sen vuoksi ne lykkäsivät tarkasteltavana olevan tuotteen tulliselvitystä siihen asti, kun tuomioistuimen lopullinen tuomio oli annettu.
- (59) Tässä yhteydessä olisi muistettava, että varastojen kasvattaminen voidaan määrittellä ylimääräisten määrien keräämiseksi ja säilyttämiseksi. Komission käytettävissä olevista tiedoista käy ilmi, että sen jälkeen kun toimenpiteet kumottiin 22 päivänä maaliskuuta 2012, tarkasteltava olevan tuotteen tuonnin määrä oli heinäkuuhun 2012 asti valtava eli keskimäärin liki 9 000 tonnia kuukaudessa. Sen jälkeen aina tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson loppuun asti keskimääräinen tuontimäärä laski vain noin 1 650 tonniin kuukaudessa, mikä oli noin 2 000 tonnia vähemmän kuukaudessa kuin keskimääräinen tuontimäärä ajanjaksolla ennen toimenpiteiden kumoamista. Komissio totesi, että näin merkittävä kuukausittainen tuontimäärä suhteellisen lyhyen ajan kuluessa oli mahdollista vain, jos tuojat olivat kerryttäneet suuria määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tämän itse asiassa myös vahvistivat eräät tuojat, jotka myönsivät viivyttäneensä tulliselvitystä, kun ne olivat vakuuttuneet siitä, että polkumyynnit kumottaisiin. Sen vuoksi väite, jonka mukaan tuojat eivät harjoittaneet varastojen kasvattamista, oli hylättävä.

4.4 Tuonti Kiinasta unioniin

- (60) Ottaen huomioon, että vain yksi kiinalaisten viejien ryhmä toimi tutkimuksessa yhteistyössä ja että kyseisen ryhmän osuus Kiinasta tulevasta kokonaistuonnista tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla oli noin 12–20 prosenttia (määrä ilmoitetaan vaihteluvälinä luottamuksellisuussyistä), tehtiin se päätelmä, että Eurostatin tiedot (tarvittaessa Taric-koodien (yhteisöjen yhtenäistetty tariffikoodi) tasolla) ovat täsmällisin ja paras lähde tuontimääriä ja -hintoja koskeville tiedoille. Siitä huolimatta tutkittiin myös yhteistyössä toimineen kiinalaisen viejän yksittäisiä hintoja.

4.4.1 Määrä ja markkinaosuus

- (61) Kiinasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus kehittyivät seuraavasti tarkastelujaksolla:

Taulukko 2

Tuonti Kiinasta	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuonnin määrä (tonnia)	47 235	41 915	59 613	19 294
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	89	126	41
Markkinaosuus	71 %	57,7 %	66,1 %	43,3 %

- (62) Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vuonna 2008 tapahtuneen käyttöönoton jälkeen Kiinasta peräisin oleva tuonti oli yleisesti laskusuunnassa. On syytä muistaa, että alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana (2006/2007) tuonnin määrä oli 56 108 tonnia.

- (63) Kuten edellä selostetaan, tuonti kuitenkin kasvoi huomattavasti kaudella 2011/2012. Tuontimäärän kasvu johtui selvästi siitä, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet kumottiin maaliskuussa 2012. Kun tarkastellaan Kiinasta tulevan tuonnin kuukausittaista kehitystä Eurostatin tietojen perusteella, voidaan havaita, että yleensä sen määrä kuukautta kohti vaihteli 2 000 ja 6 000 tonnin välillä, mutta maaliskuusta heinäkuuhun vuonna 2012 se nousi 6 000 ja 12 000 tonnin välille (keskimäärin lähes 9 000 tonnia kuukaudessa). Tältä osin on huomattava, että toimenpiteet kumottiin maaliskuussa 2012 ja otettiin uudelleen käyttöön helmikuussa 2013, mutta kirjaamisvelvoite otettiin käyttöön 29 päivänä kesäkuuta 2012 ⁽¹⁰⁾, millä oli tuontia hillitsevä vaikutus.
- (64) Tuonnin määrän tavoin myös Kiinasta tulevan tuonnin markkinaosuus pieneni tarkastelujakson aikana: 71 prosentista 43 prosenttiin. Vaikka otetaan huomioon Kiinasta tulevan tuonnin epätavallinen määrä kaudella 2011/2012 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, markkinaosuus laski kauden 2009/2010 noin 70 prosentista keskimäärin 55 prosenttiin seuraavina vuosina.

4.4.2 Hinnat ja hintojen alittavuus

Taulukko 3

Tuonti Kiinasta	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräinen tuontihinta (euroa/tonni)	677	744	1 068	925
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	110	158	137

- (65) Kuten edellä olevasta taulukosta ilmenee, tarkastelujakson aikana Kiinasta tulevan tuonnin hinnat nousivat 37 prosenttia. On kuitenkin huomattava, että hinnat nousivat huomattavasti kauteen 2011/2012 asti ja laskivat sitten tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana.
- (66) Koska tuontimäärä ainoalta yhteistyössä toimineelta viejältä oli vain noin 12–20 prosenttia (määrä ilmoitetaan vaihteluvälinä luottamuksellisuussyistä) Kiinasta tulevasta tuonnista tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, hinnan alittavuutta tarkasteltiin myös kiinalaisen kokonaisviennin osalta tuontitilastojen perusteella.
- (67) Sitä varten yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien etuyhteydettömille asiakkaille unionin markkinoilla suuntautuvan myynnin painotettuja keskimääräisiä hintoja verrattiin Eurostatilta saatuihin Kiinasta tulevan tuonnin vastaaviin painotettuihin keskimääräisiin CIF-hintoihin (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina). CIF-hinnat oikaistiin tulliselvityskustannusten eli tullitariffin ja tuonnin jälkeisten kustannusten kattamiseksi.
- (68) Vertailu osoitti, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana tarkasteltavana olevan tuotteen tuontihinnat alittivat unionin tuotannonalan hinnat 4,8 prosentilla, jos laskelmissa otetaan huomioon voimassa olleet polkumyyntitullit. Hinnan alittavuuden marginaali on kuitenkin 28 prosenttia, jos tuontihintoja tarkastellaan ilman polkumyyntitulleja.
- (69) Kun tarkastellaan yhteistyössä toimineen kiinalaisen viejän ilmoittamia tuontihintoja, joihin on tehty asianmukaiset oikaisut, hinnan alittavuuden marginaaliksi tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla saadaan 14 prosenttia, kun otetaan huomioon voimassa olleet polkumyyntitullit. Kun polkumyyntitullien vaikutus jätetään pois, hinnan alittavuuden marginaali on 20 prosenttia. On huomattava, että suurin osa tästä viennistä tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla tapahtui sen jälkeen, kun toimenpiteet oli kumottu.

4.5 Tuonti muista kolmansista maista unioniin

- (70) Tarkastelujakson aikana muista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus ei missään vaiheessa ylittänyt 11,2:ta prosenttia. Suurin osa kyseisestä tuonnista (vähintään 89 % tarkastelujaksolla) oli peräisin Turkista.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 169, 29.6.2012, s. 50.

Taulukko 4

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä (tonnia)	4 033	8 078	10 090	4 717
<i>Indeksi (2009/2010 = 100)</i>	100	200	250	117
Markkinaosuus	6,1 %	11,1 %	11,2 %	10,6 %

4.6 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (71) Polkumyynnituonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan koskevan tarkastelun yhteydessä arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujaksolla.
- (72) Vaikka kaikki viisi unionin tuottajaa toimittivat vastaukset kyselylomakkeeseen, katsottiin, että yhden tuottajista toimittamaa kyselyvastausta ei voitu täysin käyttää, koska sen vastauksia ei ollut todennettu paikalla tehtävällä tarkastuskäynnillä. Sen vuoksi analyysi perustui seuraavaan menettelyyn.
- (73) Makrotaloudellisia indikaattoreita (tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, työllisyys, tuottavuus, kasvu, polkumyynnimarginaalien suuruus ja aiemman polkumyynnin vaikutuksista toipuminen) arvioitiin koko unionin tuotannonalan tasolla. Arviointi perustui neljän täysin yhteistyössä toimineen unionin tuottajan toimittamiin tietoihin. Sen tuottajan tapauksessa, jonka kyselyvastauksia ei todennettu, arviointi perustui kyseisen tuottajan toimittamiin tietoihin, jotka ristiintarkastettiin mahdollisuuksien mukaan vertaamalla niitä valitukseen sisältyviin tietoihin ja tuottajan tarkastettuihin tilinpäätöksiin.
- (74) Mikrotaloudelliset indikaattorit (varastot, myyntihinnat, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto, pääoman saanti ja palkat) analysoitiin täysimääräisesti yhteistyössä toimineiden unionin tuottajien tasolla. Arvio perustui niiden antamiin tietoihin, jotka todennettiin paikalla tehtävän tarkastuskäynnin aikana.

4.6.1 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.6.1.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

Taulukko 5

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuotanto (tonnia)	11 815	33 318	29 672	28 763
<i>Indeksi (2009/2010 = 100)</i>	100	282	251	243
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	77 380	77 380	77 380	77 380
<i>Indeksi (2009/2010 = 100)</i>	100	100	100	100
Kapasiteetin käyttöaste	15 %	43 %	38 %	37 %

- (75) Tuotanto kasvoi tarkastelujakson aikana huomattavasti eli noin 12 000 tonnista tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson lähes 29 000 tonniin. Kaudella 2009/2010 tuotanto oli vähäistä, koska unionin tuotannonalaan vaikutti yhä Kiinasta peräisin olevien säilykemandariinien tuonti polkumyynnillä edellisen kauden aikana sekä se, että sillä oli varastoja edelliseltä kaudelta, jolloin polkumyynnitoimenpiteitä ei ollut ollut voimassa. Tuotanto kasvoi kaudella 2010/2011 sen jälkeen, kun uusi kiinalainen tuonti oli saatu aisoihin voimaan tulleella polkumyynnitoimenpiteellä.

- (76) Koska unionin tuotantokapasiteetti ei muuttunut kyseisen jakson aikana, kapasiteetin käyttöaste kasvoi vastaavasti. Se oli kuitenkin jatkuvasti alle 50 prosenttia.
- (77) Yksi eurooppalainen elinkeinonharjoittajien järjestö väitti yhden unionin tuottajan lopettaneen tuotantonsa kauden 2012/2013 jälkeen ja kyseisen tuottajan sekä kahden muun olevan taloudellisesti vaikeassa tilanteessa. Tämän vuoksi se väitti, että tuotantoa ja tuotantokapasiteettia ja käyttöastetta koskevia lukuja kasvatettiin keinotekoisesti.
- (78) Tältä osin olisi ensinnäkin huomattava, että tutkimuksen aikana kerätyt tiedot osoittivat, että kaikilla unionin tuottajilla, jotka ovat osa unionin tuotannonalaa, on ollut tuotantoa kaikkina tarkastelujaksoon kuuluvina kausina. Näin ollen ensimmäinen väite, jonka mukaan yksi tuottaja olisi lopettanut tuotantonsa tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, on hylättävä.
- (79) Mitä tulee väitteeseen unionin tuottajien vaikeasta taloudellisesta tilanteesta, yksi unionin tuottajista oli tosiaankin maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena tarkastelujakson aikana. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että kyseisen tuottajan tuotanto kasvoi merkittävästi tarkastelujakson aikana ja sen kapasiteetti pysyi samana. Sen vuoksi pääteltiin, että maksukyvyttömyysmenettely ei vaikuttanut kielteisesti kyseisen tuottajan tuotantoon. Kaksi muuta unionin tuottajaa joutui maksukyvyttömyysmenettelyyn vasta tarkastelujakson jälkeen. Tämä vahvistaa päätelmän siitä, että vahinko on tosiasiallisesti uusiutunut (ks. johdanto-osan 96–98 kappale) ja unionin tuotannonala on edelleen ollut vaikeassa taloudellisessa tilanteessa.

4.6.1.2 Myyntimäärät ja markkinaosuus unionissa

Taulukko 6

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Myyntimäärä (tonnia)	15 219	22 625	20 504	20 512
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	149	135	135
Markkinaosuus (unionin kulutuksesta)	22,9 %	31,2 %	22,7 %	46,1 %

- (80) Unionin tuotannonalan myyntimäärä etuyhteydettömille asiakkaille unionin markkinoilla kasvoi 35 prosenttia tarkastelujaksolla.
- (81) Myös unionin tuotannonalan markkinaosuus oli kasvussa tarkastelujaksolla. Vaikka otetaan huomioon varastojen kasvattamisen vaikutus unionin kulutukseen kaudella 2011/2012 ja tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, markkinaosuus kasvoi noin 23 prosentista kauden alussa keskimäärin 35 prosenttiin kahden viimeisen tarkastellun vuoden aikana.

4.6.1.3 Työllisyys ja tuottavuus

Taulukko 7

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Työllisyys	350	481	484	428
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	137	138	122

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Tuottavuus (tonnia työntekijää kohti)	34	69	61	67
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	205	182	199

- (82) Sekä työllisyys että tuottavuus paranivat tarkastelujaksolla heijastellen tuotanto- ja myyntimäärän yleistä kasvua. Tuottavuuden kasvu kaudella 2010/2011 liittyi suurempiin tuotantomääriin, jotka johtuivat siitä, että polkumyynnin vastaiset toimenpiteet vaikuttivat täydellä teholla kyseisen ajanjakson aikana.
- (83) Edellä mainitut työllisyysluvut on muutettu kokoaikatyötä vastaaviksi, ja sen vuoksi niistä ei näy kausiluonteisten työpaikkojen absoluuttinen lukumäärä. Paremmen käsityksen saamiseksi asiaan liittyvien työpaikkojen määrästä voidaan todeta, että tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson kokoaikavastaavina ilmoitettu luku vastaa käytännössä noin 2 400:aa kausiluonteista työpaikkaa.

4.6.1.4 Kasvu

- (84) Unionin tuotannonala pystyi hyötymään kasvusta unionin markkinoilla vuoteen 2011 asti. Kuitenkin heti, kun Kiinan vastaiset toimenpiteet kumottiin (ks. johdanto-osan 2 kappale) ja Kiinasta virtasi tuontia unionin markkinoille, unionin tuotannonala menetti huomattavan osan markkinaosuudestaan. Sen jälkeen, kun tullit otettiin uudelleen käyttöön, unionin tuotannonala pystyi saamaan takaisin menettämänsä markkinaosuutta mutta sen taloudellinen tilanne heikkeni.

4.6.1.5 Polkumyynnin laajuus ja elpyminen aiemmasta polkumyynnistä

- (85) Polkumyynti jatkui tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana huomattavana, kuten edellä 3.2.5 kohdassa selostetaan (ks. johdanto-osan 34 ja 35 kappale).
- (86) Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin suuruuden vaikutusta unionin tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon Kiinasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä. On huomattava, että unionin tuotannonala ei ole vielä täysin elpynyt aiemmasta polkumyynnistä erityisesti kapasiteetin käyttöasteen ja tuottavuuden suhteen (verrattuna alkuperäiseen tutkimukseen).

4.6.2 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.6.2.1 Varastot

Taulukko 8

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Varastot (tonnia)	2 020	2 942	7 257	9 729
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	146	359	482

- (87) Unionin tuottajien varastot kasvoivat huomattavasti kahden viimeisen kauden aikana. Tämä kuvastaa sitä, että tuotanto kasvoi enemmän kuin myynti tarkastelujaksolla.

4.6.2.2 Myyntihinnat unionissa

Taulukko 9

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Keskimääräiset yksikköhinnat (euroa/tonni)	1 260	1 322	1 577	1 397
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	105	125	111

- (88) Tarkastelujakson kuluessa unionin tuotannonala pystyi nostamaan myyntihintojaan EU:ssa 11 prosentilla. Nousu oli erityisen huomattavaa kauteen 2011/2012 asti, mutta sittemmin hinnat laskivat tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Sen katsotaan johtuvan Kiinasta tulevan tuonnin suuresta määrästä maaliskuun ja heinäkuun välillä vuonna 2012, jolloin toimenpiteet eivät olleet voimassa, ja Kiinasta tulevan tarkasteltavana olevan tuotteen hinnoista, jotka alittivat unionin tuotannonalan hinnat.

4.6.2.3 Kannattavuus ja kassavirta

Taulukko 10

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kannattavuus	- 29,8 %	5,9 %	6,4 %	- 2,9 %

- (89) Tarkastelujakson aikana unionin tuotannonalan kannattavuus aluksi, eli kausilla 2010/2011–2011/2012, parani huomattavasti. Tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla unionin tuotannonala alkoi kuitenkin tehdä uudelleen tappiota.
- (90) Kannattavuuden paraneminen liittyi selvästi siihen, että unionin tuotannonala onnistui lisäämään myynti- ja tuotantomääriään ja nostamaan myyntihintojaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeisinä vuosina. Paluu tappiolliseen tilanteeseen tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla on seurausta alhaisemmista myyntihinnoista, jotka johtuivat Kiinasta tulevan tuonnin äkillisestä lisääntymisestä sen jälkeen, kun EU:n tuomioistuimien kumosi tullit.
- (91) Tässä yhteydessä olisi muistettava, että merkittävä määrä kiinalaisia tuotteita tuotiin ilman polkumyöntitullia maaliskuusta heinäkuuhun vuonna 2012. Lisäksi Kiinasta peräisin olevan tuonnin todettiin alittaneen huomattavasti unionin hinnat tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana, etenkin kun vähennetään polkumyöntitullien vaikutus. Tämä aiheutti yleisen hintojen alenemisen, mikä puolestaan johti unionin tuotannonalan tappiolliseen tilanteeseen.

Taulukko 11

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Kassavirta (euroa)	1 211 342	3 078 496	- 1 402 390	- 2 023 691
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	254	- 116	- 167

- (92) Tarkastelujakson aikana kassavirran kehitys vastasi pääosin unionin tuotannonalan yleisen kannattavuuden kehitystä ja varastojen kasvun vaikutuksia, erityisesti kahden viimeisen analysoidun vuoden aikana.

4.6.2.4 Investoinnit, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti

Taulukko 12

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Investoinnit (euroa)	318 695	416 714	2 387 341	238 473
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	131	749	75
Sijoitetun pääoman tuotto (netto-varat)	- 60 %	29 %	19 %	- 1 %

- (93) Tarkastelujaksolla osa unionin tuotannonalasta teki investointeja olemassa olevien tuotantolaitteiden ylläpitoon ja optimointiin. Investointien määrä lisääntyi erityisesti kaudella 2011/2012, mitä edesauttoi todennäköisesti voittotaso kyseisenä vuonna ja välittömästi sitä ennen. Investoinneista suurimman osan teki yksi unionin tuottaja varmistaakseen raaka-aineiden hankintalähteen, joka täydentää sen nykyisiä lähteitä, ja parantaakseen ympäristösäännösten noudattamista. Sijoitetun pääoman tuotto noudatteli tarkastelujakson aikana tarkasti kannattavuuden kehitystä.
- (94) Osalla unionin tuotannonalasta oli vaikeuksia pääoman saannissa tarkastelujakson aikana, mutta se sai lopulta velkansa järjesteltyä uudelleen.

4.6.2.5 Palkat

Taulukko 13

	2009/2010	2010/2011	2011/2012	Tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso
Työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	23 578	21 864	21 371	23 025
Indeksi (2009/2010 = 100)	100	93	91	98

- (95) Keskimääräinen palkkataso pysyi tarkastelujaksolla melko vakaana, kun taas tuotannon yksikkökustannukset alenivat.

4.7 Päätelmät

- (96) Vahinkoanalyysi osoittaa, että unionin tuotannonalan tilanne parani tarkastelujaksolla. Kun polkumyynnin vastaiset toimenpiteet otettiin käyttöön vuoden 2008 lopulla, unionin tuotannonala saattoi hitaasti mutta tasaisesti toipua polkumyynnin vahingollisista vaikutuksista ja hyödyntää enemmän mahdollisuuksiaan unionin markkinoilla. Se, että unionin tuotannonala hyötyi toimenpiteistä, käy parhaiten ilmi sen tuotanto- ja myyntimäärien ja erityisesti voittotason noususta.
- (97) Tilanne kuitenkin muuttui tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Toimenpiteet kumottiin maaliskuussa 2012, ja tuonti Kiinasta lisääntyi huomasti kesäkuuhun 2012 asti, jolloin tuonti asetettiin kirjaamisveloitteen alaiseksi. Tuojat käyttivät polkumyynnitullien kumoamista hyväkseen kasvattaakseen varastoja kaudella 2011/2012 ja tarjosivat kyseisiä tuotteita EU:n markkinoilla edullisin hinnoin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tämä aiheutti huomattavaa yleistä hintapainetta EU:n markkinoilla, ja näin ollen unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi uudestaan. Tuotannonalan oli siksi pakko laskea hintojaan säilyttääkseen myyntimääränsä. Tällä oli kuitenkin vakavia seurauksia sen taloudelliseen tilanteeseen.

- (98) Sitä, että unionin tuotannonalan tilanne on yhä vahingollinen, kuvaavat parhaiten negatiiviset taloudelliset indikaattorit eli kannattavuus ja kassavirta, suuret varastot ja alhainen kapasiteetin käyttöaste. Tällainen tilanne estää uusien investointien tekemistä ja kasvua.
- (99) Yksi eurooppalainen elinkeinonharjoittajien järjestö kyseenalaisti vahinkoa koskevat päätelmät sillä perusteella, että unionin tuotannonalan myyntimäärät, työllisyys ja myyntihinnat sekä yhden unionin tuottajan investointien taso kehittyivät myönteisesti tarkastelujaksolla.
- (100) Tämä väite olisi kuitenkin hylättävä. Perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaan luettelo huomioon otettavista olennaisista taloudellisista indikaattoreista ei ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi kyseisistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan. Kuten johdanto-osan 98 kappaleessa selitetään, väitteen esittäjän ehdottamat indikaattorit eivät olleet ratkaisevia, kun komissio teki päätelmänsä unionin tuotannonalan vahingollisesta tilanteesta. Päätelmä vahingon jatkumisesta perustui enemmänkin kannattavuutta ja kassavirtaa koskeviin negatiivisiin talousindikaattoreihin sekä varastojen suuriin määriin ja alhaiseen kapasiteetin käyttöasteeseen.

5. VAHINGON JATKUMISEN TODENNÄKÖISYYS

5.1 Arvioitujen tuontimäärien ja hintojen vaikutukset, jos toimenpiteet kumotaan

- (101) Jos toimenpiteet kumotaan, tuonnin määrä todennäköisesti kasvaa ja aiheuttaa lisävahinkoa unionin tuotannonalalle. Tämä arvio perustuu seuraaviin seikkoihin.
- (102) Edellä esitetty analyysi (ks. johdanto-osan 44 kappale) osoittaa, että vaikka Kiinasta unioniin tulevan tuonnin määrä laski huomattavasti sen jälkeen, kun toimenpiteet otettiin käyttöön vuoden 2008 lopussa, kiinalaiset tuottajat valmistavat yhä huomattavan määrän tarkasteltavana olevaa tuotetta, josta suurin osa on tarkoitettu vientiin.
- (103) Ennakoitujen määrien ja hintojen suhteen on selvää, että unionin markkinat ovat edelleen erittäin houkuttelevat kiinalaisille vientiä harjoittaville tuottajille. Ensinnäkin määrän suhteen unionin markkinat ovat maailman kolmanneksi suurimmat kiinalaisten säilykemandariinien markkinat. Lisäksi toimenpiteiden kumoamisen jälkeinen kehitys osoittaa, että kiinalaiset viejät kykenevät nopeasti viemään merkittäviä määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta unionin markkinoille ilman, että niiden edes tarvitsee suunnata uudelleen myyntiään muilta markkinoilta. Tältä osin voidaan alkuperäisen tutkimuksen tuontitietojen perusteella todeta, että Kiina voi helposti viedä yli 60 000 tonnia kaudessa unionin markkinoille, ja tämä on lähes 90 prosenttia unionin keskimääräisestä kulutuksesta tarkastelujaksolla.
- (104) Jos Kiina todella lisäisi EU-vientiään toimenpiteiden kumoamisen seurauksena, olisi enemmän kuin todennäköistä, että hinnat EU:n markkinoilla laskisivat yleisesti keskipitkällä aikavälillä. Se tekisi EU:n tuottajien tilanteesta entistäkin vaikeamman, kuten jäljempänä selostetaan.
- (105) Toiseksi hintojen suhteen Kiinan tietokanta⁽¹⁾ osoittaa, että aikaisemmin Kiina vei merkittäviä määriä muihin kuin EU-maihin hinnoin, jotka alittivat EU:hun suuntautuvan viennin hinnat. Tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana muihin kuin EU-maihin suuntautuneen viennin määrä oli noin 20 000 tonnia, mikä on 71 prosenttia unionin tuotannonalan tuotannosta. Koska EU:n markkinat ovat houkuttelevat hintojen suhteen, päätellään, että jos toimenpiteet lakkautetaan, kiinalaiset viejät todennäköisesti suuntaavat kyseiset määrät tuottoisammille unionin markkinoille.
- (106) Lisäksi edellä esitetty analyysi (ks. johdanto-osan 68 ja 69 kappale) on osoittanut, että Kiinasta unionin markkinoille tullut tuonti alitti huomattavasti unionin tuottajien hinnat tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, etenkin kun jätetään huomiotta polkumyynitullien vaikutus. Vaikka Kiinasta peräisin olevan tuonnin hinnat nousivat kaudella 2011/2012, jolloin toimenpiteet eivät olleet voimassa, niiden taso oli Eurostatin tietojen mukaan edelleen selvästi alle EU:n hintatason. Tällä perusteella hintaero oli kaudella 2011/2012 itse asiassa vastaava kuin tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla.
- (107) Sitruhedelmävalmisteiden ja -säilykkeiden markkinoilla on hyvin voimakas hintakilpailu, koska kilpailu tapahtuu pääasiassa hinnan perusteella. Tilannetta korostaa vielä se, että myynti tapahtuu tavallisesti suhteellisen suurina määrinä. Jos merkittäviä määriä halpaa ja polkumyynnillä tuotua tuotetta asetetaan saataville unionin markkinoilla, sillä on suora vaikutus yleiseen hintatasoon unionin markkinoilla, mikä johtaisi yleiseen hintojen alenemiseen.

⁽¹⁾ Ks. alaviite 9.

- (108) Polkumyöntitullien kumoaminen tarkastelujakson lopussa on erinomainen esimerkki siitä, mitä tapahtuisi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta.
- (109) Heti kun EU:n tuomioistuin oli kumonnut toimenpiteet, tuonti Kiinasta lisääntyi nopeasti ja merkittävästi siihen asti, kun tuonti tuli kirjaamisvelvoitteen alaiseksi. Kyseisen halpatuonnin massiivinen läsnäolo unionin markkinoilla pakotti unionin tuottajat alentamaan hintojaan, jotta ne pystyivät säilyttämään asemansa myynti- ja tuotantomäärien suhteen, mikä johti tappiolliseen tilanteeseen.
- (110) Tämä oli seurausta polkumyöntitullilta tapahtuneesta tuonnista vain viiden kuukauden ajanjaksolta. Vaikutukset unionin tuotannonalan tilanteeseen olisivat ilman muuta vielä vakavammat, jos toimenpiteiden voimassaolo päättyisi. Jos suuri määrä halpatuontia tulisi markkinoille uudestaan, unionin tuotannonalalle aiheutuisi mitä todennäköisimmin vielä pahempaa vahinkoa. Unionin tuottajien tuotanto vähenisi ja myyntimäärät ja hinnat pienenisivät, mikä johtaisi tappioiden kasvamiseen. Edellä 4.4.2 kohdassa esitettyihin tietoihin perustuva hinnan alittavuuden laskelma (ks. johdanto-osan 68 ja 69 kappale), kun siitä poistetaan polkumyöntitullit, osoittaa hinnan alittavuuden tason olevan yli 20 prosenttia.
- (111) Yksi eurooppalainen elinkeinonharjoittajien järjestö väitti, ettei unionin tuotannonala kärsisi vahinkoa, jos toimenpiteet kumottaisiin, koska tarkasteltavana olevan tuotteen tuontimäärät olisivat tulevaisuudessa oletettavasti pienempiä. Väite perustui seuraaviin seikkoihin: ensiksikin siihen, että tuoreiden hedelmien kotimainen kulutus Kiinassa samoin kuin tuoreiden hedelmien vienti Kiinasta Venäjälle kasvaisi tulevaisuudessa, ja toiseksi siihen, että myös säilykemandariinien kiinalaisen kotimaankulutuksen odotettiin lisääntyvän. Kolmanneksi perusteluksi esitettiin se, että Eurostatin tilastot todistavat edellä esitetyn, sillä niiden mukaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonti on ollut vähäisempää kaudesta 2012/2013 lähtien.
- (112) Nämä väitteet olisi kuitenkin hylättävä seuraavista syistä:
- Vaikka ensinnäkin tuoreiden hedelmien kotimaisen kulutuksen ja viennin Kiinassa voitaisiin odottaa kasvavan, myös kiinalaisen tuotannon arvioidaan saatavilla olevien tietojen perusteella kasvavan vastaavassa määrin ⁽¹²⁾. Sen vuoksi päätellään, että Kiinan säilyketeollisuuden tuoreiden hedelmien saatavuuteen kaudella 2013/2014 ei kohdistu merkittäviä vaikutuksia.
 - Toiseksi johdanto-osan 44 kappaleessa pääteltiin, että säilöttyjen mandariinien kotimainen kulutus Kiinassa olisi noin 100 000 tonnia kaudessa, eikä ole merkkejä siitä, että määrään olisi odotettavissa kasvua tulevaisuudessa. Väitteen esittäjät eivät myöskään esittäneet näyttöä siitä, että kulutus kasvaisi.
 - Kolmannen perusteen osalta on syytä muistaa, että järkeenkäypä syy tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisemmälle tuonnille kaudella 2012/2013 (tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla) on varastojen kerryttämisen vaikutus, joka oli seurausta massiivisista tuontimääristä kauden 2011/2012 viiden ensimmäisen kuukauden aikana toimenpiteiden kumoamisen jälkeen (ks. johdanto-osan 59 kappale).
- (113) Sama eurooppalainen elinkeinonharjoittajien järjestö väitti myös, että unionin markkinoilla Venäjän tuontikiellon vuoksi oletettavasti saatavilla olevat suuremmat määrät tuoreita hedelmiä laskisivat kyseisten hedelmien hintoja, mikä antaisi unionin tuotannonalalle mahdollisuuden parantaa edelleen kilpailukykyään.
- (114) Tällainen väite on kuitenkin puhtaasti spekulatiivinen, eikä sitä tuettu millään todisteilla. Vaikka raaka-aineen hinnat saattavat laskea tulevaisuudessa, sitä ei voida pitää riittävänä syynä jättää korjaamatta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kielteisiä vaikutuksia unionin tuotannonalan tilanteeseen. Jos toimenpiteitä ei pidettäisi voimassa, polkumyöntituonti alkaisi todennäköisesti uudelleen merkittävän laajuisena ja aiheuttaisi lisää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Jos niin kävisi, unionin tuotannonala ei pystyisi hyödyntämään täysimääräisesti raaka-aineiden tulevasta hinnanalennuksesta — jos sellainen toteutuu — johtuvia positiivisia vaikutuksia. Tästä syystä väite hylättiin.

5.2 Päätelmät

- (115) Tällä perusteella päätellään, että Kiinasta tulevaa tuontia koskevien toimenpiteiden kumoaminen johtaisi erittäin todennäköisesti unionin tuotannonalalle aiheutuvan vahingon jatkumiseen.

⁽¹²⁾ FSA/USDA Gain Reports on citrus, 13.12.2013 (saatavissa osoitteessa <http://gain.fas.usda.gov/Pages/Default.aspx>).

6. UNIONIN ETU

6.1 Johdanto

- (116) Perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti tutkittiin, onko nykyisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen kokonaisuutena katsoen unionin edun vastaista. Unionin edun määrittäminen perustuu kaikista asiaan liittyvistä etunäkökohdista eli sekä unionin tuotannonalan että tuojien ja muiden osapuolten eduista tehtyyn arviointiin.
- (117) On syytä muistaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa toimenpiteiden käyttöönottoa ei pidetty unionin edun vastaisena. Lisäksi tässä tutkimuksessa — joka on toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskeva tarkastelu, eli siinä analysoidaan tilannetta, jossa polkumyynnin vastaiset toimenpiteet ovat jo olleet voimassa — voidaan arvioida, onko nykyisillä polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ollut kohtuuttoman kielteinen vaikutus asianomaisiin osapuoliin.
- (118) Tämän perusteella tutkittiin, voidaananko päätellä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitäminen ei tässä tapauksessa olisi unionin edun mukaista siitäkin huolimatta, että päätelmien mukaan vahingollinen polkumyynti todennäköisesti jatkuu.

6.2 Unionin tuotannonalan etu

- (119) Unionin tuotannonala, joka muodostuu viidestä tuottajasta Espanjan maaseutualueilla, kasvatti markkinaosuuttaan ja pystyi nostamaan tarkasteltavana olevan tuotteen hinnan tasolle, jolla sen liiketoiminta pääsi takaisin kannattavuusrajalle tai kannattavaksi niinä tarkastelujakson ajanjaksoina, joina toimenpiteet olivat voimassa. Tuotantomäärä ja työllisyysluvut paranivat vastaavasti. Jos toimenpiteet kumottaisiin, unionin tuotannonalan tilanne olisi paljon huonompi edellä kuvatulla tavalla (vahingon todennäköisesti toistuessa) eli myyntihinnat olisivat alhaisemmat ja tappiot suurempia (ks. johdanto-osan 110 kappale). Myös uudet investoinnit yritysten vahvistamiseksi ja niiden kilpailukyvyyn parantamiseksi tarkasteltavana olevan tuotteen markkinoilla vaikeutuisivat. Toimenpiteiden jatkaminen olisi unionin tuotannonalan edun mukaista ja auttaisi sitä hyödyntämään edelleen potentiaaliaan unionin markkinoilla, joille on palautettu kilpailu.

6.3 Tuojiin, kauppiain ja vähittäismyyjien etu

- (120) Kuten edellä johdanto-osan 10 kappaleessa mainitaan, tutkimuksessa käytettiin otantaa, koska etuyhteydettömien tuojien lukumäärä on ilmeisen suuri. Tuoja on pääasiassa Saksassa mutta myös muissa maissa, esimerkiksi — mutta ei yksinomaan — Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Alankomaissa ja Tšekissä.
- (121) Kaksi sellaista yritystä, jotka toivat tarkasteltavana olevaa tuotetta tarkastelujakson aikana, toimi tutkimuksessa yhteistyössä. Kyseisten osapuolten yhdistetty säilöttyihin sitrushedelmiin liittyvä liiketoiminta oli 3,8 prosenttia niiden yhdistetystä liikevaihdosta. Vaikka säilöttyihin sitrushedelmiin liittyvä liiketoiminta ei ole näiden tuojien kannattavinta liiketoimintaa, se kuuluu olennaisesti niiden liiketoimintavaihtoehtoon, johon kuuluu hyvin laajan tuotevalikoiman tarjoaminen tietyille asiakkaille (esim. valintamyymäläketjuille), niin että voidaan varmistaa laajoja sopimuksia, joissa vähemmän kannattavat tuotteet tulevat kompensoiduiksi muiden tuotteiden myynnillä ja mittakaavaeduilla.
- (122) Ei ilmennyt viitteitä siitä, että toimenpiteiden jatkamisella olisi merkittäviä kielteisiä vaikutuksia kyseisten kahden tuojan toimintaan. Ne eivät ole riippuvaisia kyseisestä tuotteesta, ja toimitusketju sopeutui polkumyyntitulliin liittyviin kustannuksiin. Lisäksi, kuten tutkimus osoittaa, toimenpiteet eivät sulkeneet unionin markkinoita kiinalaisilta viejiltä, sillä tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotiin merkittäviä määriä koko tarkastelujakson ajan toimenpiteiden voimassaolosta huolimatta.
- (123) Eräs toinen tuoja huomautti, että polkumyyntitullit vaikuttavat kielteisesti sen säilöttyjen sitrushedelmien kauppaa koskevaan liiketoimintaan. Koska kyseinen tuoja ei toimittanut todennettavissa olevia tietoja, katsotaan, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkamisen mahdollinen kielteinen vaikutus kyseisiin osapuoliin ei olisi suurempi kuin toimenpiteiden myönteinen vaikutus unionin tuotannonalaan.
- (124) Jotkin osapuolet viittasivat unionin tuotannonalan puuttuvaan tuotantokapasiteettiin. Olisi huomattava, että tullien jatkamatta jättäminen voisi johtaa tilanteeseen, jossa vaihtoehtoisen hankintalähteen olisi lopetettava toimintansa, eli tuojilla olisi vain yksi hankintalähde (tuonti Kiinasta). On muistettava, että toimitusvarmuuden ylläpitäminen on tärkeää valintamyymäläketjujen ja vähittäismyyjien liiketoiminnan kannalta. Yksi näistä osapuolista tukikin toimenpiteiden jatkamista kilpailun varmistamiseksi ja jotta sillä olisi vähintään kaksi hankintalähdettä. Lisäksi unionin tuotannonala, joka on vielä kaukana tyydyttävästä kapasiteetin käyttöasteesta, voi paremmin

palvella unionin markkinoita palautuneissa kilpailuolosuhteissa. Se, että unionin tuotannonala ei tällä hetkellä kata 100-prosenttisesti unionin tarpeita, ei voi oikeuttaa kiinalaisten viejien epäterveitä kaupan käytäntöjä eikä toimenpiteiden poistamista tässä tapauksessa.

- (125) Yksi eurooppalainen elinkeinonharjoittajien järjestö väitti, että toimenpiteiden jatkaminen rajoittaisi kohtuuttomasti sen jäsenten tavanomaista liiketoimintaa, koska merkittävä osa siitä liittyi tarkasteltavana olevan tuotteen kauppaan. Tältä osin olisi huomattava, että polkumyyntitullien tarkoituksena on korjata epäterveitä kaupan käytäntöjä, esim. polkumyyntiä, ei rajoittaa liiketoimintaa. Muistettakoon, että komissio päätteli korjaustoimien ylläpitämisen olevan silti tarpeen esillä olevassa asiassa.

6.4 Käyttäjien etu

- (126) Analyysiä varten käyttäjät jaettiin kahteen ryhmään: kotitalouksiin sekä ammattimaisiin ja teollisiin käyttäjiin, joiden toimialoja ovat esimerkiksi juomien, hillojen tai jogurttien valmistus, leipomotoiminta tai ateriapalvelutoiminta.
- (127) Yksikään näihin ryhmiin kuuluva tai niiden etuja ajava osapuoli ei ilmoittautunut eikä millään tavalla toiminut yhteistyössä tutkimuksessa.
- (128) Yksi tuoja väitti, että tarkasteltavana olevalle tuotteelle asetetut polkumyyntitullit rajoittaisivat kilpailua eivätkä näin ollen olisi unionin kuluttajien edun mukaisia. Tämän väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä.
- (129) Kun otetaan huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen vähäinen merkitys unionin keskivertokotitalouden kulusvarojen kannalta, ei ole näyttöä siitä, että toimenpiteiden jatkamisesta mahdollisesti aiheutuva kuluttajahintojen nousu olisi merkittävämpi kuin toimenpiteiden myönteinen vaikutus unionin tuotannonalaan.
- (130) Vaikka on kiistatonta, että tullien pitäminen voimassa voi teoriassa vaikuttaa kielteisesti joihinkin ammattimaisiin/teollisiin käyttäjiin pienentäen niiden marginaaleja, ei ole näyttöä siitä, että tarkasteltavana olevasta tuotteesta aiheutuvat kustannukset (verrattuna niiden kokonaiskustannuksiin) ovat merkittäviä. Toimenpiteiden voimassaolon jatkamisen mahdolliset kielteiset vaikutukset tähän käyttäjäryhmään eivät näin ollen olisi suhteettomia.

6.5 Toimittajien etu

- (131) Sekä unionin tuotannonalan yksittäiset tuoreiden hedelmien toimittajat että yksi kyseisten toimittajien järjestö totesivat, että toimenpiteet ovat niiden etujen mukaisia ja olisivat hyödyksi myös uusien investointien ja työpaikkojen kannalta. Unionin tuottajille myytävät hedelmät ovat toimittajille tärkeä täydentävä tulonlähde, jonka puuttuessa maataloussektorilla asianomaisilla Espanjan alueilla saattaisi ilmetä merkittäviä häiriöitä. Vaikutukset ulottuisivat arvioiden mukaan yli 2 000:een osuuskunnan jäsenen pelkästään Valencian alueella. Muun muassa hedelmien keräämiseen, kuljetukseen ja varastointiin liittyviä kausityöpaikkoja, joihin toimenpiteet vaikuttavat, on arviolta ainakin 2 500 Valenciassa ja Murciassa yhteensä.
- (132) Espanjalaisten toimittajien järjestöltä saatujen tietojen perusteella voidaan päätellä, että jos tuonti Kiinasta ylittää 60 000 tonnia — niin kuin jo tapahtui kahdesti alkuperäisen tutkimuksen aikana — toimittajat joutuvat todennäköisesti tilanteeseen, jossa ne eivät saa myytyä koko sitä määrää satsumia, joka on tarkoitettu unionin säilyketeollisuudelle.
- (133) Yksi eurooppalainen elinkeinonharjoittajien järjestö väitti, että toimittajille on odotettavissa tukia sellaisista hedelmärististä eroon pääsemiseksi, jotka jäävät viemättä Venäjän tuontikiellon vuoksi. Väitteen esittäjä ei kuitenkaan esittänyt mitään näyttöä tukia koskevan väitteensä tueksi. Lisäksi mahdollisia tukia olisi ollut saatavilla vain Venäjälle vietäviksi tarkoitetuille myymättä jääneille hedelmille mutta ei niille, jotka olivat jääneet myymättä unionin tuotannonalalle tarkasteltavana olevan tuotteen aiheuttaman vahingon vuoksi toimenpiteiden voimassaolon päätymisen jälkeen. Tämän vuoksi väite hylättiin.

6.6 Päätelmät

- (134) Tutkimus on osoittanut, että voimassa olevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet eivät sulkeneet unionin markkinoita kiinalaiselta tuonnilta ja että ne edistivät unionin tuotannonalan elpymistä. Koska elpyminen on edelleen käynnissä, toimenpiteiden voimassaolon jatkaminen on unionin tuotannonalan edun mukaista. Jos toimenpiteiden

voimassaolon annettaisiin päättyä, elpyminen pysähtyisi, kannattavat hintatasot jäisivät saavuttamatta ja unionin tuotannonalalle aiheutuisi suuria tappioita. Lisäksi lukuisten osuuskuntien jäsenten ja kausityöntekijöiden täydentävä tulonlähde useilla maaseutualueilla, joilla on vähän työpaikkoja tarjolla, olisi uhattuna.

- (135) Käytettävissä olevien tietojen perusteella voimassa olevilla toimenpiteillä ei tunnu olleen merkittäviä kielteisiä vaikutuksia tutkimuksessa yhteistyössä toimineiden unionin tuojien taloudelliseen tilanteeseen. Käytettävissä olevien tietojen perusteella toimenpiteiden vaikutusta muihin ilmoittautuneisiin osapuoliin taikka tuojiin, kauppiaisiin, käyttäjiin ja vähittäismyyjiin ei myöskään voida pitää merkittävänä. Polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkamisesta aiheutuva hintojen mahdollinen nousu ei vaikuta suhteettomalta verrattuna siihen unionin tuotannonalalle koituvan etuun, joka saavutetaan poistamalla polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttama kaupan vääristymä.
- (136) Kaikki edellä olevissa johdanto-osan kappaleissa mainitut tekijät huomioon ottaen päätellään, ettei ole olemassa pakottavia syitä, jotka estäisivät voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitämisen.

7. POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (137) Kaikille osapuolille ilmoitettiin olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella pidetään asianmukaisena jatkaa voimassa olevien toimenpiteiden soveltamista. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta. Toimitetut tiedot ja huomautukset otettiin asianmukaisesti huomioon aina, kun se oli perusteltua.
- (138) Edellä selostetun perusteella ja perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti voidaan todeta, että tiettyjen Kiinasta peräisin olevien hedelmäsäilykkeiden tuontiin sovellettavien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa olisi jatkettava viidellä vuodella.
- (139) Jotkin osapuolet väittivät, että määrällisen elementin sisältävät toimenpiteet (kiintiöjärjestelmä) ovat parempia kuin polkumyynnitoimenpiteet. Tätä väitettä ei voida hyväksyä, koska perusasetuksen mukaan toimenpiteiden muotoa ei voida muuttaa voimassaolon päättymistä koskevassa tarkastelussa. Väite ei horjuta tämän tutkimuksen yhteydessä tehtyjä päätelmiä eli sitä, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassa pitämistä koskevat vaatimukset täyttyvät.
- (140) Yritys voi pyytää näiden yksilöllisten polkumyynnitullien soveltamista, jos se muuttaa myöhemmin nimeään. Pyyntö on osoitettava komissiolle ⁽¹³⁾. Pynnön on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat tiedot, joiden perusteella voidaan osoittaa, että muutos ei vaikuta yrityksen oikeuteen hyötyä siihen sovellettavasta tullista. Jos yrityksen nimenmuutos ei vaikuta tähän oikeuteen, nimenmuutosta koskeva ilmoitus julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.
- (141) Perusasetuksen 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyynnitulli tuotaessa Kiinan kansantasavallasta peräisin olevia, tällä hetkellä CN-koodeihin 2008 30 55, 2008 30 75 ja ex 2008 30 90 (Taric-koodit 2008 30 90 61, 2008 30 90 63, 2008 30 90 65, 2008 30 90 67 ja 2008 30 90 69) kuuluvia valmistettuja tai säilöttyjä lisättyä alkoholia sisältämättömiä, myös lisättyä sokeria tai muuta makeutusainetta sisältäviä mandariineja (myös tangeriinit ja satsumat), klementiinejä, wilkingejä ja muita niiden kaltaisia sitrushedelmähybridejä, sellaisina kuin ne on määritelty CN-nimikkeessä 2008.

2. Jäljempänä lueteltujen yritysten valmistamiin 1 kohdassa mainittuihin tuotteisiin sovellettava lopullinen polkumyynnitulli on seuraava:

Yritys	Euroa/tonni (tuotteen nettopaino)	Taric-lisäkoodi
Yichang Rosen Foods Co., Ltd., Yichang, Zhejiang	531,2	A886

⁽¹³⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi 170, 1040 Brussels, Belgium.

Yritys	Euroa/tonni (tuotteen nettopaino)	Taric-lisäkoodi
Zhejiang Taizhou Yiguan Food Co. Ltd ⁽¹⁴⁾ , Huangyan, Zhejiang	361,4	A887
Zhejiang Xinshiji Foods Co., Ltd., Sanmen, Zhejiang ja siihen etuyhteydessä oleva tuottaja Hubei Xinshiji Foods Co., Ltd., Dangyang City, Hubei Province	490,7	A888
Liitteen mukaiset otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet vientiä harjoittavat tuottajat	499,6	A889
Kaikki muut yritykset	531,2	A999

2 artikla

1. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 ⁽¹⁵⁾ 145 artiklan mukaisesti, 1 artiklan perusteella laskettua polkumyyntitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

2. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

3 artikla

Edellä olevaa 1 artiklan 2 kohtaa voidaan muuttaa lisäämällä uusi vientiä harjoittava tuottaja niiden yhteistyössä toimivien yritysten joukkoon, jotka eivät sisälly otokseen ja joihin sovelletaan siten painotettua keskimääräistä tullia, jonka määrä on 499,6 euroa/tonni tuotteen nettopainosta, jos jokin uusi vientiä harjoittava tuottaja Kiinan kansantasavallassa toimittaa komissiolle riittävää näyttöä siitä, että

- se ei vienyttä 1 artiklan 1 kohdassa kuvattua tuotetta unioniin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana (1 päivän lokakuuta 2012 ja 30 päivän syyskuuta 2013 välillä) eikä alkuperäisen tutkimusajanjakson aikana (1 päivän lokakuuta 2006 ja 30 päivän syyskuuta 2007 välillä);
- se ei ole etuyhteydessä yhteenkään Kiinan kansantasavallassa toimivaan vientiä harjoittavaan tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä; ja
- se ei tosiasiallisesti ole vienyttä tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin eikä sillä ole peruuttamatonta sopimusvelvoitetta viedä merkittävää tuotemäärää unioniin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson päättymisen jälkeen.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁴⁾ EUVL C 264, 13.9.2013, s. 20 (nimen muutos).

⁽¹⁵⁾ Komission asetus (ETY) N:o 2454/93, annettu 2 päivänä heinäkuuta 1993, tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä (EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1).

*LITE***Otokseen kuulumattomat yhteistyöhön osallistuneet vientiä harjoittavat tuottajat**

Hunan Pointer Foods Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
Ningbo Pointer Canned Foods Co., Ltd., Xiangshan, Ningbo
Yichang Jiayuan Foodstuffs Co., Ltd., Yichang, Hubei
Ninghai Dongda Foodstuff Co., Ltd., Ningbo, Zhejiang
Huangyan No.2 Canned Food Factory, Huangyan, Zhejiang
Zhejiang Xinchang Best Foods Co., Ltd., Xinchang, Zhejiang
Toyoshima Share Yidu Foods Co., Ltd., Yidu, Hubei
Guangxi Guiguo Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
Zhejiang Juda Industry Co., Ltd., Quzhou, Zhejiang
Zhejiang Iceman Group Co., Ltd., Jinhua, Zhejiang
Ningbo Guosheng Foods Co., Ltd., Ninghai
Yi Chang Yin He Food Co., Ltd., Yidu, Hubei
Yongzhou Quanhui Canned Food Co., Ltd., Yongzhou, Hunan
Ningbo Orient Jiuzhou Food Trade & Industry Co., Ltd., Yinzhou, Ningbo
Guangxi Guilin Huangguan Food Co., Ltd., Guilin, Guangxi
Ningbo Wuzhouxing Group Co., Ltd., Mingzhou, Ningbo

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1314/2014,
annettu 10 päivänä joulukuuta 2014,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän
asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi (1)	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	72,7
	IL	107,2
	MA	82,2
	TN	139,2
	TR	112,1
	ZZ	102,7
0707 00 05	AL	63,5
	EG	191,6
	JO	258,6
	MA	164,1
	TR	133,8
	ZZ	162,3
0709 93 10	MA	63,5
	TR	121,1
	ZZ	92,3
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	SZ	37,7
	TR	61,9
	UY	32,9
	ZA	46,2
	ZW	33,9
	ZZ	45,2
0805 20 10	MA	57,1
	ZZ	57,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	106,3
	TR	79,3
	ZZ	92,8
0805 50 10	TR	72,0
	ZZ	72,0
0808 10 80	BA	32,4
	BR	54,7
	CA	135,6
	CL	79,6
	NZ	156,7
	US	124,5
	ZA	144,5
	ZZ	104,0

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0808 30 90	CN	82,9
	TR	174,9
	US	173,2
	ZZ	143,7

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kanssa käytävää ulkomaankauppaa koskevista yhteisön tilastoista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 471/2009 täytäntöönpanosta maa- ja alueluokituksen ajan tasalle saattamisen osalta 27 päivänä marraskuuta 2012 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1106/2012 (EUVL L 328, 28.11.2012, s. 7) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 1315/2014,**annettu 10 päivänä joulukuuta 2014,**

asetuksella (EY) N:o 2535/2001 maito- ja maitotuotealalla avatuissa tariffikiintiöissä 20 päivän marraskuuta 2014 ja 30 päivän marraskuuta 2014 välisenä aikana jätetyissä tuontitodistushakemuksissa haettuihin määriin sovellettavan jakokertoimen ja 1 päivänä heinäkuuta 2015 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2015 päättyväksi osakaudeksi käytettävissä olevaan määrään lisättävien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 188 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksella (EY) N:o 2535/2001 ⁽²⁾ avataan vuotuisia tariffikiintiöitä maito- ja maitotuotealan tuotteiden tuontia varten.
- (2) Määrät, joista on 20 päivän marraskuuta 2014 ja 30 päivän marraskuuta 2014 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia osakaudeksi 1 päivästä tammikuuta 2015 30 päivään kesäkuuta 2015, ovat joidenkin kiintiöiden osalta suurempia kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä, missä määrin tuontitodistuksia voidaan myöntää, ja vahvistettava haettuihin määriin sovellettava jakokerroin, joka lasketaan komission asetuksen (EY) N:o 1301/2006 ⁽³⁾ 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- (3) Määrät, joista on 20 päivän marraskuuta 2014 ja 30 päivän marraskuuta 2014 välisenä aikana jätetty tuontitodistushakemuksia osakaudeksi 1 päivästä tammikuuta 2015 30 päivään kesäkuuta 2015, ovat joidenkin kiintiöiden osalta pienempiä kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi olisi määritettävä määrät, joista ei ole jätetty hakemuksia, ja lisättävä kyseiset määrät seuraavaksi kiintiöosakaudeksi vahvistettuun määrään.
- (4) Toimenpiteen tehokkuuden varmistamiseksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Määriin, joita on haettu 1 päivänä tammikuuta 2015 alkavaksi ja 30 päivänä kesäkuuta 2015 päättyväksi osakaudeksi asetuksen (EY) N:o 2535/2001 nojalla jätetyissä tuontitodistushakemuksissa, sovelletaan tämän asetuksen liitteessä vahvistettua jakokerrointa.

2. Määrät, joista ei ole jätetty tuontitodistushakemuksia asetuksen (EY) N:o 2535/2001 nojalla ja jotka lisätään 1 päivänä heinäkuuta 2015 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2015 päättyväksi osakaudeksi, vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 2535/2001, annettu 14 päivänä joulukuuta 2001, neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä maito- ja maitotuotealan tuontijärjestelmän ja tariffikiintiöiden avaamisen osalta (EYVL L 341, 22.12.2001, s. 29).

⁽³⁾ Komission asetus (EY) N:o 1301/2006, annettu 31 päivänä elokuuta 2006, tuontitodistusjärjestelmän alaisten maataloustuotteiden tuontitariffikiintiöiden hallinnointia koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 238, 1.9.2006, s. 13).

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä
Jerzy PLEWA
Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääjohtaja

LIITE

I.A

Järjestysnumero	Jakokerroin — 1 päivän tammikuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kilogrammaa)
09.4590	—	—
09.4599	—	—
09.4591	—	—
09.4592	—	—
09.4593	—	—
09.4594	—	—
09.4595	—	—
09.4596	—	—

I.F

Sveitsistä peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	Jakokerroin — 1 päivän tammikuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kilogrammaa)
09.4155	8,841 342	—

I.H

Norjasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	Jakokerroin — 1 päivän tammikuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kilogrammaa)
09.4179	—	2 642 100

II

Islannista peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	Jakokerroin — 1 päivän tammikuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kilogrammaa)
09.4205	—	—
09.4206	100,000000	—

I.J

Moldovan tasavallasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	Jakokerroin — 1 päivän tammikuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kilogrammaa)
09.4210	—	750 000

I.K

Uudesta-Seelannista peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	Jakokerroin — 1 päivän tammikuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kilogrammaa)
09.4514	—	7 000 000
09.4515	—	4 000 000
09.4182	—	16 806 000
09.4195	—	20 540 500

I.L

Ukrainasta peräisin olevat tuotteet

Järjestysnumero	Jakokerroin — 1 päivän tammikuuta 2015 ja 30 päivän kesäkuuta 2015 väliseksi osakaudeksi jätetyt hakemukset (prosenttia)	Hakematta jääneet määrät, jotka lisätään 1 päivän heinäkuuta 2015 ja 31 päivän joulukuuta 2015 väliseksi osakaudeksi käytettävissä oleviin määriin (kilogrammaa)
09.4600	—	4 000 000
09.4601	—	750 000
09.4602	—	750 000

PÄÄTÖKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 9 päivänä joulukuuta 2014,

päätöksen 93/52/ETY liitteen II muuttamisesta siltä osin kuin on kyse tiettyjen Ranskan alueiden tunnustamisesta virallisesti vapaiksi luomistaudista (*B. melitensis*)

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9218)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/892/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa 28 päivänä tammikuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/68/ETY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen liitteessä A olevan 1 luvun II jakson,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Direktiivissä 91/68/ETY määritellään eläinten terveyttä koskevat vaatimukset unionin sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa. Siinä vahvistetaan edellytykset, joiden täytyessä jäsenvaltiot tai niiden alueet voidaan tunnustaa virallisesti vapaiksi luomistaudista.
- (2) Komission päätöksen 93/52/ETY ⁽²⁾ liitteessä II luetellaan jäsenvaltioiden alueet, jotka tunnustetaan virallisesti luomistaudista (*B. melitensis*) vapaiksi direktiivin 91/68/ETY mukaisesti.
- (3) Ranska on toimittanut komissiolle asiakirjat, joista käy ilmi, että direktiivissä 91/68/ETY vahvistetut luomistaudista (*B. melitensis*) virallisesti vapaiksi tunnustamisen edellytykset täyttyvät 31 uuden hallinnollisen alueen (departementin) osalta niiden 64 hallinnollisen alueen (departementin) lisäksi, jotka jo on tunnustettu virallisesti vapaiksi kyseisestä taudista ja sisältyvät tällä hetkellä päätöksen 93/52/ETY liitteessä II olevaan luetteloon.
- (4) Ranskan toimittamien asiakirjojen arvioinnin perusteella kyseiset 31 hallinnollista aluetta (departementtia) olisi tunnustettava virallisesti vapaiksi luomistaudista (*B. melitensis*).
- (5) Päätöksen 93/52/ETY liitteessä II olevaa Ranskaa koskevaa kohtaa olisi tämän vuoksi muutettava.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätöksen 93/52/ETY liite II tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19.

⁽²⁾ Komission päätös 93/52/ETY, tehty 21 päivänä joulukuuta 1992, luomistautia (*Br. melitensis*) koskevien edellytysten täyttämisen toteamisesta tietyissä jäsenvaltioissa ja tietyillä alueilla ja näille jäsenvaltioille ja alueille tästä taudista virallisesti vapaan jäsenvaltion tai alueen aseman vahvistamisesta (EYVL L 13, 21.1.1993, s. 14).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen

LIITE

Korvataan päätöksen 93/52/ETY liitteessä II oleva Ranskaa koskeva kohta seuraavasti:

”Ranskassa:

Departementit:

Ain, Aisne, Allier, Alpes de Haute-Provence, Hautes-Alpes, Alpes-Maritimes, Ardèche, Ardennes, Ariège, Aube, Aude, Aveyron, Bouches-du-Rhône, Calvados, Cantal, Charente, Charente-Maritime, Cher, Corrèze, Corse-du-Sud, Haute-Corse, Côte-d’Or, Côtes-d’Armor, Creuse, Dordogne, Doubs, Drôme, Eure, Eure-et-Loir, Finistère, Gard, Haute-Garonne, Gers, Gironde, Hérault, Ille-et-Vilaine, Indre, Indre-et-Loire, Isère, Jura, Landes, Loir-et-Cher, Loire, Haute-Loire, Loire-Atlantique, Loiret, Lot, Lot-et-Garonne, Lozère, Maine-et-Loire, Manche, Marne, Haute-Marne, Mayenne, Meurthe-et-Moselle, Meuse, Morbihan, Moselle, Nièvre, Nord, Oise, Orne, Pas-de-Calais, Puy-de-Dôme, Hautes-Pyrénées, Pyrénées-Orientales, Bas-Rhin, Haut-Rhin, Rhône, Haute-Saône, Saône-et-Loire, Sarthe, Savoie, Haute-Savoie, Ville de Paris, Seine-Maritime, Seine-et-Marne, Yvelines, Deux-Sèvres, Somme, Tarn, Tarn-et-Garonne, Var, Vaucluse, Vendée, Vienne, Haute-Vienne, Vosges, Yonne, Territoire de Belfort, Essonne, Hauts-de-Seine, Seine-Saint-Denis, Val-de-Marne, Val-d’Oise.”

KOMISSION PÄÄTÖS,
annettu 9 päivänä joulukuuta 2014,
ekologisista arviointiperusteista EU-ympäristömerkin myöntämiseksi poishuuhdeltaville kosmeettisille valmisteille

(tiedoksiannettu numerolla C(2014) 9302)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2014/893/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon EU-ympäristömerkistä 25 päivänä marraskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 66/2010 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 2 kohdan,

on kuullut Euroopan unionin ympäristömerkintälautakuntaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaan EU-ympäristömerkki voidaan myöntää tuotteille, joilla on koko elinkaarensa aikana vähemmän haitallisia vaikutuksia ympäristöön.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 66/2010 nojalla vahvistetaan erityiset EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet kullekin tuoteryhmälle.
- (3) Koska poishuuhdeltavissa kosmeettisissa valmisteissa käytettävistä kemikaaleista ja niiden pakkauksista aiheutuu pääasiassa ekomyrkyllisyyteen ja luonnonvarojen kulutukseen liittyviä ympäristövaikutuksia, on asianmukaista vahvistaa tätä tuoteryhmää koskevat EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet. Näillä perusteilla olisi edistettävä erityisesti sellaisia tuotteita, joilla on vähemmän vaikutuksia vesien ekosysteemeihin, jotka sisältävät vain rajallisen määrän vaarallisia aineita ja joissa minimoidaan jätteen syntyminen vähentämällä pakkausmateriaalin määrää.
- (4) Komission päätöksessä 2007/506/EY ⁽²⁾ vahvistetaan ekologiset arviointiperusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset saippuille, sampoilta ja hoitoaineille. Näitä perusteita on tarkasteltu uudelleen teknologian kehitys huomioon ottaen. Uudelleentarkastelun tulosten perusteella on tarpeen muuttaa tuoteryhmän nimeä ja määritelmää, jotta voidaan lisätä uusi tuotteiden alaryhmä ja jotta voidaan vahvistaa uudet perusteet.
- (5) Päätös 2007/506/EY olisi selvyuden vuoksi korvattava.
- (6) Tuottajille, joiden tuotteille on myönnetty saippuuita, sampuita ja hoitoaineita koskeva ympäristömerkki päätöksessä 2007/506/EY vahvistettujen arviointiperusteiden nojalla, olisi myönnettävä siirtymäkausi, jotta niillä olisi riittävästi aikaa mukauttaa tuotteensa tarkistettujen arviointiperusteiden ja vaatimusten mukaisiksi. Tuottajien olisi sallittava toimittaa hakemuksia, jotka on laadittu päätöksessä 2007/506/EY tai tässä päätöksessä vahvistettujen arviointiperusteiden nojalla, kyseisen päätöksen voimassaolon päättymiseen saakka.
- (7) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 66/2010 16 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuoteryhmään ”poishuuhdeltavat kosmeettiset valmisteet” kuuluvat poishuuhdeltavat aineet ja seokset, jotka kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1223/2009 ⁽³⁾ soveltamisalaan ja jotka on tarkoitettu olemaan kosketuksissa ihon ja/tai hiusten kanssa tarkoituksena yksinomaan tai pääasiassa niiden puhdistaminen (saippuat, suihkuvalmisteet, sampoot), hiusten kunnon parantaminen (hiustenhoitoainevalmisteet) tai ihon suojeleminen ja ihokarvojen kostuttaminen ennen ihokarvojen poistoa (ihokarvojen poistoon tarkoitetut valmisteet).

⁽¹⁾ EUVL L 27, 30.1.2010, s. 1.

⁽²⁾ Komission päätös 2007/506/EY, tehty 21 päivänä kesäkuuta 2007, ekologisista arviointiperusteista yhteisön ympäristömerkin myöntämiseksi saippuuita, sampuita ja hoitoaineille (EYVL L 186, 18.7.2007, s. 36).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1223/2009, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, kosmeettisista valmisteista (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 59).

Tuoteryhmään "poishuuhdeltavat kosmeettiset valmisteet" kuuluvat sekä yksityis- että ammattikäyttöön tarkoitettut tuotteet.

Tuoteryhmään eivät kuulu tuotteet, joita markkinoidaan erityisesti desinfioivaan tai antibakteeriseen käyttöön. Hilsesampoot sallitaan.

2 artikla

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- 1) 'sisältyvillä aineilla' säilöntäaineita, hajusteita ja väriaineita pitoisuudesta riippumatta ja muita tarkoituksella lisättyjä aineita sekä sivutuotteita ja raaka-aineiden epäpuhtauksia, joiden pitoisuus on vähintään 0,010 painoprosenttia lopputuotteesta;
- 2) 'aktiiviainesisällöllä' (AC) tuotteeseen sisältyvien orgaanisten aineiden summaa (grammoina), joka lasketaan tuotteen täsmällisen koostumuksen perusteella, aerosolituotteissa käytettävät ponneaineet mukaan lukien. Hankaavia/hioivia aineita ei lasketa mukaan;
- 3) 'primaaripakkauksella' pakkausta, joka on suoraan kosketuksissa sisältöön ja jonka on tarkoitus muodostaa ostopaikalla kaikkein pienin myyntiyksikkö tuotteen jakelussa loppukäyttäjälle tai kuluttajalle;
- 4) 'sekundaaripakkauksella' pakkausta, joka voidaan poistaa tuotteesta ilman, että tuotteen ominaisuudet muuttuvat, ja jonka on tarkoitus muodostaa myyntipaikalla tietystä määrästä myyntiyksiköitä koostuva ryhmä riippumatta siitä, myydäänkö se sellaisenaan loppukäyttäjälle tai kuluttajalle vai käytetäänkö sitä ainoastaan hyllyjen täyttämiseen myyntipaikalla.

3 artikla

Tämän päätöksen liitteessä esitetään asetuksen (EY) N:o 66/2010 mukaiset EU-ympäristömerkin myöntämistä koskevat perusteet tuotteelle, joka kuuluu 1 artiklassa määriteltyyn tuoteryhmään "poishuuhdeltavat kosmeettiset valmisteet", sekä niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset.

4 artikla

Liitteessä vahvistetut perusteet ja niihin liittyvät arviointi- ja todentamisvaatimukset ovat voimassa neljä vuotta tämän päätöksen antamisesta.

5 artikla

Hallinnollisia tarkoituksia varten tuoteryhmälle "poishuuhdeltavat kosmeettiset valmisteet" annetaan tunnusnumero "30".

6 artikla

Kumotaan päätös 2007/506/EY.

7 artikla

1. Edellä olevasta 6 artiklasta poiketen tuoteryhmään "saippuat, sampoot ja hoitoaineet" kuuluvia tuotteita koskevat ympäristömerkkihakemukset, jotka on toimitettu ennen tämän päätöksen antamispäivää, arvioidaan päätöksessä 2007/506/EY vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

2. Tuoteryhmään "saippuat, saippuat ja hoitoaineet" kuuluvia tuotteita koskevat ympäristömerkkihakemukset, jotka on toimitettu kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen antamispäivästä voivat perustua joko päätöksessä 2007/506/EY tai tässä päätöksessä vahvistettuihin arviointiperusteisiin.

Hakemukset arvioidaan niiden arviointiperusteiden mukaisesti, joihin ne perustuvat.

3. Päätöksessä 2007/506/EY vahvistettujen arviointiperusteiden mukaisesti myönnetyt EU-ympäristömerkkilisenssit ovat voimassa 12 kuukauden ajan tämän päätöksen antamispäivästä.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 9 päivänä joulukuuta 2014.

Komission puolesta
Karmenu VELLA
Komission jäsen

LIITE

**EU-YMPÄRISTÖMERKIN MYÖNTÄMISPERUSTEET SEKÄ NIIHIN LIITTYVÄT ARVIOINTI- JA
TODENTAMISVAATIMUKSET
YLEISET PERIAATTEET**

PERUSTEET

EU-ympäristömerkin myöntämisperusteet poishuuhdottaville kosmeettisille valmisteille:

1. Myrkyllisyys vesieliöille: Kriittinen laimennustilavuus (CDV)
2. Biohajoavuus
3. Aineet ja seokset, joita ei saa käyttää tai joiden käyttöä on rajoitettu
4. Pakkaukset
5. Palmuöljyn, palmunsiemenöljyn ja niiden johdannaisten kestävä hankinta
6. Soveltuvuus käyttöön
7. EU-ympäristömerkissä olevat tiedot

ARVIOINTI JA TODENTAMINEN:

a) Vaatimukset

Erityiset arviointi- ja todentamisvaatimukset ilmoitetaan kunkin arviointiperusteen yhteydessä.

Kun hakijan edellytetään esittävän vakuutuksia, asiakirjoja, analyyskejä, testausseosteita tai muita todisteita arviointiperusteiden noudattamisesta, nämä voivat olla peräisin hakijalta ja/tai tämän tavarantoimittajalta.

Testit on mahdollisuuksien mukaan suoritettava laboratorioissa, jotka täyttävät EN ISO 17025 -standardissa esitetyt yleiset vaatimukset tai vastaavat vaatimukset.

Milloin se on tarkoituksenmukaista, voidaan käyttää myös muita kuin kullekin vaatimukselle ilmoitettuja testimenetelmiä, jos hakemusten arvioinnista vastaava toimivaltainen elin hyväksyy niiden vastaavuuden.

Toimivaltaiset elimet voivat tarvittaessa pyytää esittämään arviointia ja todentamista tukevia asiakirjoja ja toteuttaa riippumattomia tarkastuksia.

Lisäyksessä viitataan pesuaineiden valmistusainetietokantaan (DID-listaan), joka sisältää yleisimmät pesuaineissa ja kosmeettisissa valmisteissa käytetyt valmistusaineet. Siinä annettuja tietoja on käytettävä kriittisen laimennustilavuuden (CDV) laskennassa ja tuotteisiin sisältyvien aineiden biologisen hajoavuuden arvioinnissa. Sellaisten aineiden osalta, joita ei ole lueteltu DID-listassa, annetaan ohjeita siitä, miten tarvittavat tiedot lasketaan tai ekstrapoloidaan. DID-listan viimeisin versio on saatavilla EU-ympäristömerkin verkkosivulla ⁽¹⁾ tai toimivaltaisten elinten omilla verkkosivuilla.

Toimivaltaiselle elimelle on ilmoitettava seuraavat tiedot:

- i) tuotteen täsmällinen koostumus, mukaan lukien jokaisen raaka-aineen kauppanimi, kemiallinen nimi, CAS-nro, INCI-nimet, DID-nro ⁽²⁾, määrä veden kanssa ja sitä lukuun ottamatta sekä tarkoitus ja olomuoto raaka-aineen pitoisuudesta riippumatta;
- ii) kunkin sisältyvän aineen tai seoksen käyttöturvallisuustiedote Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽³⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf,
http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_en.pdf

⁽²⁾ DID-nro on sisältyvän aineen numero DID-listassa.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

b) Mittaustarkkuuden raja-arvot

Kaikkien sisältyvien aineiden on täytettävä ekologiset arviointiperusteet, lukuun ottamatta arviointiperusteita 3 (b) ja 3 (c), edellä sanotun mukaisesti silloin, kun säilöntäaineiden, väriaineiden ja hajusteiden on noudatettava perusteita, koska niiden pitoisuus on vähintään 0,010 painoprosenttia lopullisessa valmisteessa.

EU-YMPÄRISTÖMERKIN ARVIOINTIPERUSTEET

Peruste 1 — Myrkyllisyys vesieliöille: Kriittinen laimennustilavuus (CDV)

Tuotteen CDV-myrkyllisyyden kokonaismäärä ei saa ylittää taulukossa 1 esitettyjä raja-arvoja.

Taulukko 1

CDV:n raja-arvot

Tuote	CDV (l/g AC)
Sampoot, suihkuvalmisteet ja nestesaippuat	18 000
Kiinteät saippuat	3 300
Hiustenhoitoaineet	25 000
Ihokarvojen poistossa käytettävät vaahdot, geelit ja voiteet	20 000
Ihokarvojen poistossa käytettävät kiinteät saippuat	3 300

Toksisuuden kriittinen laimennustilavuus (CDV) lasketaan seuraavalla yhtälöllä:

$$CDV = \sum CDV(\text{sisältyvä aine } i) = \sum \text{paino}(i) \times DF(i) \times 1000/TF \text{ krooninen}(i)$$

Tässä yhtälössä:

paino (i) — on sisältyvän aineen paino (grammoina) yhtä aktiiviainesisältögrammaa kohti (eli sisältyvän aineen normalisoidun painon suhde aktiiviainesisältöön)

DF (i) — on sisältyvän aineen hajoamiskerroin

TF krooninen (i) — on sisältyvän aineen myrkyllisyyskerroin (milligrammoina litraa kohti)

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava laskelma tuotteen CDV-arvosta. EU-ympäristömerkin verkkosivuilla on laskentataulukko CDV-arvon laskemista varten. Muuttujien DF ja TF krooniset arvot annetaan DID-listan osassa A. Jos ainetta ei ole lueteltu DID-listan osassa A, hakijan on määritettävä arvot DID-listan B-osassa olevien ohjeiden mukaan. Laskelmiin on liitettävä asiaa koskevat asiakirjat (lisätietoa lisäyksessä).

Peruste 2 — Biohajoavuus

a) Pinta-aktiivisten aineiden biologinen hajoavuus

Kaikkien pinta-aktiivisten aineiden on oltava helposti biohajoavia aerobisissa olosuhteissa ja biohajoavia anaerobisissa olosuhteissa.

b) Orgaanisten sisältyvien aineiden biohajoavuus

Kaikkien orgaanisten sisältyvien aineiden, jotka eivät ole aerobisesti biohajoavia (eivät helposti biohajoavia) (aNBO) ja/ tai anaerobisesti biohajoavia (anNBO), määrä tuotteessa ei saa ylittää taulukossa 2 esitettyjä rajoja.

Taulukko 2

aNBO- ja anNBO-raja-arvot

Tuote	aNBO (mg/g AC)	anNBO (mg/g AC)
Sampoot, suihkusaippuat ja nestesaippuat	25	25
Kiinteät saippuat	10	10
Hiustenhoitoaineet	45	45
Ihokarvojen poistossa käytettävät vaahdot, geelit ja voiteet	70	40
Ihokarvojen poistossa käytettävät kiinteät saippuat	10	10

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava asiakirjat pinta-aktiivisten aineiden hajoavuudesta sekä laskelma tuotteen aNBO- ja anNBO-arvoista. EU-ympäristömerkin verkkosivulla on laskentataulukko aNBO- ja anNBO-arvojen laskemiseksi.

Sekä pinta-aktiivisten aineiden että aNBO- ja anNBO-arvojen osalta on viitattava DID-listaan. Niistä sisältyvistä aineista, joita ei ole mainittu DID-listassa, on esitettävä julkaisuista tai muista lähteistä saadut asiaankuuluvat tiedot tai asianmukaiset testitulokset, jotka osoittavat niiden olevan aerobisesti ja anaerobisesti biohajoavia, kuten lisäyksessä kuvataan.

Edellä mainittujen asiakirjojen puuttuessa muu sisältyvä aine kuin pinta-aktiivinen aine voidaan vapauttaa anaerobista hajoavuutta koskevasta vaatimuksesta, jos jokin seuraavista kolmesta vaihtoehdosta täyttyy:

1. Helposti hajoava ja matala adsorptio ($A < 25 \%$);
2. Helposti hajoava ja korkea desorptio ($D > 75 \%$);
3. Helposti hajoava eikä biokertyvä.

Adsorptiota/desorptiota koskeva testaus voidaan tehdä OECD-testimenetelmän 106 mukaisesti.

Peruste 3 — Aineet tai seokset, joita ei saa käyttää tai joiden käyttöä on rajoitettu

a) Aineet tai seokset, joita ei saa käyttää

Tuote ei saa sisältää seuraavia aineita tai seoksia valmisteen ainesosana tai jonkin valmisteeseen sisältyvän seoksen osana:

- i) alkyylifenolietoksylaatit (APEO) ja muut alkyylifenolijohdannaiset;
- ii) nitriilotrietikkahappo (NTA);
- iii) boorihappo, boraatit ja perboraatit;
- iv) nitromyskit ja polysykliset myskit;
- v) oktametyyliisyklotetrasiloksaani (D4);
- vi) butyylihydroksitolueeni (BHT);

- vii) etyleenidiamiinitetra-asettaatti (EDTA) ja sen suolat ja hitaasti biohajoavat fosfonaatit;
- viii) seuraavat säilöntäaineet: triklosaani, parabeenit, formaldehydi ja formaldehydiä vapauttavat aineet;
- ix) seuraavat hajusteet ja hajustevalmisteiden ainesosat: hydroksi-isoheksyyli-3-syklohekseeni-karboksialdehydi (HICC), atranoli ja kloroatranoli;
- x) muoviset mikrohiukkaset;
- xi) nanohopea.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava perusteen noudattamisesta allekirjoitettu vakuutus ja tarvittaessa sitä tukevat seosten valmistajien vakuutukset, joissa vahvistetaan, että tuote ei sisällä lueteltuja aineita tai seoksia.

b) Vaaralliset aineet ja seokset

EU-ympäristömerkistä annetun asetuksen (EY) N:o 66/2010 6 artiklan 6 kohdan mukaisesti EU-ympäristömerkkiä ei saa myöntää tuotteelle, joka sisältää aineita, jotka täyttävät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽¹⁾ tai neuvoston direktiivin 67/548/ETY ⁽²⁾ mukaisesti taulukossa 3 eriteltyjen vaara- tai riskilausekkeiden kriteerit, eikä asetuksen (EY) N:o 1907/2006 57 artiklassa tarkoitetuille aineille. Mikäli raja-arvo, joka koskee aineen tai seoksen luokittelua vaaraluokkaan, eroaa riskilausekkeen raja-arvosta, sovelletaan ensin mainittua arvoa. Taulukossa 3 luetellut riskilausekkeet liittyvät yleensä aineisiin. Jos aineista ei kuitenkaan saada tietoa, sovelletaan seoksia koskevia luokitussääntöjä.

Aineet tai seokset, joiden ominaisuudet muuttuvat valmistuksen aikana niin, etteivät ne enää ole biologisesti hyödyn-tämiskelpoisia, tai jotka muuntuvat kemiallisesti siten, että aiemmin yksilöity vaara poistuu, vapautetaan perusteesta 3 (b).

Taulukko 3

Vaara- ja riskilausekkeet

Vaaralauseke	Riskilauseke
H300 Tappavaa nieltynä	R28
H301 Myrkyllistä nieltynä	R25
H304 Voi olla tappavaa nieltynä ja joutuessaan hengitysteihin	R65
H310 Tappavaa joutuessaan iholle	R27
H311 Myrkyllistä joutuessaan iholle	R24
H330 Tappavaa hengitettynä	R23/26
H331 Myrkyllistä hengitettynä	R23
H340 Saattaa aiheuttaa perimävaurioita	R46
H341 Epäillään aiheuttavan perimävaurioita	R68
H350 Saattaa aiheuttaa syöpää	R45
H350i Saattaa aiheuttaa syöpää hengitettynä	R49

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksista, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 67/548/ETY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 1967, vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL 196, 16.8.1967, s. 1).

Vaaralauseke	Riskilauseke
H351: Epäillään aiheuttavan syöpää	R40
H360F Saattaa heikentää hedelmällisyyttä	R60
H360D Voi vaurioittaa sikiötä	R61
H360FD Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Voi vaurioittaa sikiötä	R60/61/60–61
H360Fd Saattaa heikentää hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	R60/63
H360Df Voi vaurioittaa sikiötä. Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä	R61/62
H361f Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä	R62
H361d Epäillään vaurioittavan sikiötä	R63
H361fd Epäillään heikentävän hedelmällisyyttä. Epäillään vaurioittavan sikiötä	R62-63
H362 Saattaa aiheuttaa haittaa rintaruokinnassa oleville lapsille	R64
H370 Vahingoittaa elimiä	R39/23/24/25/26/27/28
H371 Saattaa vahingoittaa elimiä	R68/20/21/22
H372 Vahingoittaa elimiä pitkäaikaisessa tai toistuvassa altistumisessa	R48/25/24/23
H373 Saattaa vahingoittaa elimiä jatkuvassa tai toistuvassa altistumisessa	R48/20/21/22
H400: Erittäin myrkyllistä vesiliöille	R50
H410 Erittäin myrkyllistä vesiliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R50-53
H411 Myrkyllistä vesiliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R51-53
H412 Haitallista vesiliöille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia	R52-53
H413 Voi aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesiliöille	R53
EUH059 Vaarallista otsonikerrokselle	R59
EUH029 Kehittää myrkyllistä kaasua veden kanssa	R29
EUH031 Kehittää myrkyllistä kaasua hapon kanssa	R31
EUH032 Kehittää erittäin myrkyllistä kaasua hapon kanssa	R32
EUH070 Myrkyllistä joutuessaan silmään	R39-41
Herkistävät aineet	
H334: Voi aiheuttaa hengitettynä allergia- tai astmaoireita tai hengitysvaikeuksia	R42
H317: Voi aiheuttaa allergisia ihoreaktioita	R43

Poishuuhdeltavien kosmeettisten valmisteiden sisältämät taulukon 4 mukaiset aineet vapautetaan asetuksen (EY) N:o 66/2010 6 artiklan 6 kohtaan sisältyvän velvoitteen soveltamisesta saman asetuksen 6 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Taulukko 4

Vapautuksen saaneet aineet

Aine	Vaaralausekkeet	Riskilausekkeet
Pinta-aktiiviset aineet (jos kokonaispitoisuus lopputuotteessa < 20 %)	H412: Haitallista vesielioille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia H413: Saattaa aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesielioille	R52-53 R53
Hajusteet (*)	H412: Haitallista vesielioille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia H413: Saattaa aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesielioille.	R52-53 R53
Säilöntäaineet (**)	H411: Myrkyllistä vesielioille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia H412: Haitallista vesielioille, pitkäaikaisia haittavaikutuksia H413: Saattaa aiheuttaa pitkäaikaisia haittavaikutuksia vesielioille	R51-53 R52-53 R53
Hilsesampoissa käytetty sinkkipyritioni (ZPT)	H400: Erittäin myrkyllistä vesielioille	R50

(*) Poikkeus koskee ainoastaan perustetta 3 (b). Hajusteiden on noudatettava perustetta 3 (d).

(**) Poikkeus koskee ainoastaan perustetta 3 (b). Säilöntäaineiden on noudatettava perustetta 3 (e).

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on osoitettava, että tuotteeseen sisältyvät aineet ja seokset, joiden pitoisuus tuotteessa on yli 0,010 prosenttia, täyttävät perusteen 3 (b).

Hakijan on esitettävä perusteen noudattamista koskeva vakuutus ja tarvittaessa sitä tukevat raaka-aineiden valmistajien vakuutukset, joissa vahvistetaan, että mikään tuotteeseen sisältyvistä aineista ja/tai seoksista ei täytä yhtä tai useampaa taulukossa 3 lueteltujen vaara- tai riskilausekkeiden luokittelun perustetta siinä muodossa tai fysikaalisessa olomuodossa, kun ne esiintyvät tuotteessa.

Vakuutuksen tueksi tuotteeseen sisältyvien aineiden ja/tai seosten rakenteesta ja fysikaalisesta olomuodosta on toimitettava seuraavat tekniset tiedot:

- aineet, joita ei ole rekisteröity asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisesti ja/tai joilla ei vielä ole yhdenmukaistettua CLP-luokitusta: tiedot, jotka täyttävät kyseisen asetuksen liitteessä VII luetellut vaatimukset;
- aineet, jotka on rekisteröity asetuksen (EY) N:o 1907/2006 mukaisesti ja jotka eivät täytä CLP-luokituksen edellytyksiä: REACH-rekisteröintiäsiakirja-aineistoon perustuvat tiedot, joissa vahvistetaan se, ettei aineella ole vaaraluokitusta;
- aineet, joilla on yhdenmukainen luokitus tai jotka on luokiteltu itse: käyttöturvallisuustiedotteet, jos sellaiset on saatavilla. Jos niitä ei ole saatavilla tai aine on luokiteltu itse, on toimitettava tiedot aineiden vaaraluokituksesta asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen II mukaisesti;
- seokset: käyttöturvallisuustiedotteet, jos ne ovat saatavilla. Jos niitä ei ole saatavilla, toimitetaan laskelma seoksen luokituksesta asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 säädettyjen sääntöjen mukaisesti sekä tiedot seosten vaaraluokituksesta asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteen II mukaisesti.

Asetuksen (EY) N:o 1907/2006 liitteissä IV ja V lueteltujen, mainitun asetuksen 2 artiklan 7 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti rekisteröintivelvoitteista vapautettujen aineiden osalta hakijan asiaa koskeva vakuutus riittää perusteen 3 (b) täyttämiseen.

Hakijan on toimitettava vakuutus siitä, että tuotteeseen sisältyy aineita, jotka täyttävät poikkeuksen myöntämistä koskevat edellytykset, ja tarvittaessa sitä tukevat raaka-aineiden valmistajien vakuutukset. Hakijan on vahvistettava näiden lopputuotteeseen sisältyvien aineiden pitoisuudet, jos tämä on poikkeuksen myöntämisen edellytys.

c) Sisältyvät aineet, jotka on lueteltu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti

Asetuksen (EY) N:o 66/2010 6 artiklan 6 kohdan kiellosta ei myönnetä poikkeuksia tuotteeseen sisältyville aineille, joiden katsotaan olevan erityistä huolta aiheuttavia aineita ja jotka on lueteltu asetuksen (EY) N:o 1907/2006 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa listassa (¹), jos niitä on tuotteessa yli 0,010 painoprosenttia.

Arviointi ja todentaminen: Hakemuspäivänä on viitattava niitä aineita koskevaan luetteloon, joita pidetään erityistä huolta aiheuttavina aineina. Hakijan on ilmoitettava toimivaltaiselle elimelle tuotteen koko koostumus. Hakijan on myös esitettävä vakuutus siitä, että peruste 3 (c) täyttyy, sekä muut asiaan liittyvät asiakirjat, kuten materiaalitoimittajien allekirjoittamat vakuutukset perusteen täyttymisestä sekä aineita tai seoksia koskevat käyttöturvallisuustiedotteet.

d) Hajusteet

i) Lapsille suunniteltujen ja tarkoitettujen tuotteiden on oltava hajustamattomia.

ii) Kaikki aineet ja seokset, joita lisätään tuotteeseen hajusteina, on valmistettava ja niitä on käsiteltävä Kansainvälisen hajusteliiton (IFRA) käytännesääntöjen mukaisesti. Käytännesäännöt ovat IFRAn verkkosivulla osoitteessa: <http://www.ifraorg.org>. Valmistajan on noudatettava IFRAn suosituksia, jotka koskevat aineiden käyttökieltoa, käytön rajoittamista ja erityisiä puhtausvaatimuksia.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on annettava allekirjoitettu vakuutus perusteen noudattamisesta ja tarvittaessa sitä tukeva hajusteen valmistajan vakuutus.

e) Säilöntäaineet

i) Tuotteessa olevista säilöntäaineista ei saa vapautua aineita eivätkä ne saa hajota aineiksi, jotka luokitellaan siten, kuin perusteessa 3 (b) on esitetty.

ii) Tuote voi sisältää säilöntäaineita edellyttäen, että ne eivät ole biokertyviä. Säilöntäainetta ei pidetä biologisesti kertyvänä, jos BCF < 100 tai $\log K_{ow} < 3,0$. Jos sekä BCF- että $\log K_{ow}$ -arvot ovat saatavilla, on käytettävä suurinta mitattua BCF-arvoa.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus perusteen noudattamisesta sekä jäljennökset mahdollisia lisättyjä säilöntäaineita koskevista käyttöturvallisuustiedotteista ja tiedot BCF- ja/tai $\log K_{ow}$ -arvoista.

f) Väriaineet

Tuotteen sisältämät väriaineet eivät saa olla biokertyviä. Väriainetta ei pidetä biokertyvänä, jos BCF < 100 tai $\log K_{ow} < 3,0$. Jos sekä BCF- että $\log K_{ow}$ -arvot ovat saatavilla, on käytettävä suurinta mitattua BCF-arvoa. Mikäli väriaine on hyväksytty käytettäväksi elintarvikkeissa, ei mahdollista biokertyvyyttä tarvitse selvittää.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava käyttöturvallisuustiedotteet kaikista lisätyistä väriaineista ja tiedot BCF- ja/tai $\log K_{ow}$ -arvosta taikka asiakirjat sen varmistamiseksi, että väriaine on hyväksytty käytettäväksi elintarvikkeissa.

Peruste 4 — Pakkaukset

a) Primaaripakkaus

Primaaripakkauksen on oltava suoraan kosketuksissa sisältöön.

Myytävää tuotetta varten ei sallita lisäpakkausta, esimerkiksi kartonkia pullon ympärillä, lukuun ottamatta sekundaaria pakkausta, jolla kaksi tai useampi tuote ryhmitellään yhteen (esim. tuote ja täyttöpakkaus).

Arviointi ja todentaminen: hakijan on annettava allekirjoitettu vakuutus tämän perusteen noudattamisesta.

(¹) http://echa.europa.eu/chem_data/authorisation_process/candidate_list_table_en.asp

b) Pakkausten vaikutussuhde (PIR)

Pakkaus-vaikutussuhteen (PIR) on oltava alle 0,28 grammaa pakkausmateriaalia yhtä tuotegrammaa kohti kullekin pakkaukselle, jossa tuote myydään. Ennen ihokarvojen poistoa käytettävät tuotteet, jotka on pakattu metallisiin aerosolisäiliöihin, on vapautettu tästä vaatimuksesta.

PIR-lasketaan (erikseen kutakin pakkausta varten) seuraavasti:

$$\text{PIR} = (W + (W_{\text{refill}} \times F) + N + (N_{\text{refill}} \times F)) / (D + (D_{\text{refill}} \times F))$$

Tässä yhtälössä:

W — pakkauksen paino (primaaripakkaus + osa sekundaaripakkausta ⁽¹⁾, merkinnät mukaan lukien) (g)

W_{refill} — täyttöpakkauksen paino (primaaripakkaus + osa sekundaaripakkausta ⁽¹⁾, etiketit mukaan lukien) (g)

N — uusiutumattoman ja kierrättämättömän pakkausmateriaalin yhteispaino, (primaaripakkaus + osa sekundaaripakkausta ⁽¹⁾, etiketit mukaan lukien) (g)

N_{refill} — uusiutumattoman ja kierrättämättömän täyttöpakkauksmateriaalin yhteispaino (primaaripakkaus + osa sekundaaripakkausta ⁽¹⁾, etiketit mukaan lukien) (g)

D — peruspakkaukseen sisältyvän tuotteen paino (g)

D_{refill} — täyttöpakkauksessa olevan tuotteen paino (g)

F — täytettävää kokonaisuutensa varten tarvittava täyttökertojen määrä, joka lasketaan seuraavasti:

$$F = V \times R / V_{\text{refill}}$$

Tässä yhtälössä:

V — peruspakkauksen tilavuuskapasiteetti (ml)

V_{refill} — täyttöpakkauksen tilavuuskapasiteetti (ml)

R — täytettävä määrä. Tämä vastaa sitä, miten monta kertaa peruspakkaus voidaan täyttää uudelleen. Jos F ei ole kokonaisluku, se olisi pyöristettävä seuraavaan kokonaislukuun.

Mikäli täyttöpakkausta ei tarjota, PIR lasketaan seuraavasti:

$$\text{PIR} = (W + N) / D$$

Valmistajan on ilmoitettava suunniteltujen täyttöjen määrä tai käytettävä oletusarvoja, jotka ovat R = 5 muovia varten ja R = 2 kartonkia varten.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava laskelma tuotteen PIR-arvosta. EU-ympäristömerkin verkkosivulla on laskentataulukko tätä varten. Jos tuotetta myydään erilaisissa pakkauksissa (erilaisina määrinä), laskelma on toimitettava kustakin sellaisesta pakkauskoosta, jolle ympäristömerkki myönnetään. Hakijan on toimitettava allekirjoitettu vakuutus siitä, mikä osuus pakkausmateriaalista on kierrätettyä tai uusiutuvaa alkuperää sekä tarvittaessa kuvaus tarjolla olevasta täyttöjärjestelmästä (täytötavat, määrä). Jotta täyttöpakkaus voitaisiin hyväksyä, hakijan tai vähittäismyyjän on osoitettava, että täyttöpakkauksia on ostettavissa markkinoilla.

⁽¹⁾ Ryhmäpakkauksen suhteellinen paino (esim. 50 prosenttia ryhmäpakkauksen kokonaispainosta, jos kaksi tuotetta myydään yhdessä).

c) Primaaripakkauksen suunnittelu

Primaaripakkaus on suunniteltava siten, että oikea annostelu on helppoa (esim. suuaukko ei saa olla liian avoin) ja että vähintään 90 prosenttia tuotteesta voidaan poistaa säiliöstä helposti. Säiliöön jäävä tuotteen osa (R), jonka on oltava alle 10 prosenttia, lasketaan seuraavasti:

$$R = ((m2 - m3)/(m1 - m3)) \times 100 (\%)$$

Tässä yhtälössä:

m1 — primaaripakkaus ja tuote (g)

m2 — primaaripakkaus ja säiliöön jäävä tuote normaaleissa käyttöolosuhteissa (g)

m3 — tyhjä ja puhdistettu primaaripakkaus (g)

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava kuvaus annostelulaitteesta sekä testausseleste, jossa esitetään tulokset pakkaukseen jäävän poishuuhdeltavan kosmeettisen valmisteen määrän mittaamisesta. Säiliöön jäävän määrän mittaamiseksi käytettävä testimenetelmä esitetään EU-ympäristömerkin verkkosivulta löytyvissä ohjeissa.

d) Muovisten pakkausten kierrätyksen suunnittelu

Muoviset pakkaukset on suunniteltava tehokkaan kierrätyksen helpottamiseksi siten, että vältetään epäpuhtauksia sekä yhteensopimattomia materiaaleja, joiden tiedetään estävän erottelua tai uudelleen käsittelyä tai heikentävän kierrätettävän materiaalin laatua. Etiketeissä tai sleeve-suojuksessa, sulkimessa taikka eristepäällysteissä ei saa olla erikseen taikka yhdistettynä taulukossa 5 lueteltuja materiaaleja tai osia.

Taulukko 5

Materiaalit ja osat, joita ei saa käyttää pakkausten osissa

Pakkauksen osa	Kielletyt materiaalit ja osat ⁽¹⁾
Etiketti tai sleeve-suojus	<ul style="list-style-type: none"> — PS-etiketti tai kaulus yhdessä PET-, PP- tai HDPE-pullon kanssa — PVC-etiketti tai kaulus yhdessä PET-, PP- tai HDPE-pullon kanssa — PETG-etiketti tai kaulus yhdessä PET-pullon kanssa — Kaulukset, jotka on tehty eri polymeeristä kuin pullo — Etiketit tai kaulukset, jotka on metalloitu tai hitsattu pakkauksen runkoon (mould labelling)
Suljin	<ul style="list-style-type: none"> — PS-suljin yhdessä PET-, PP- tai HDPE-pullon kanssa — PVC-suljin yhdessä PET-, PP- tai HDPE-pullon kanssa — PETG-sulkimet ja/tai suljinmateriaali, jossa tiheys on yli 1 g/cm³, yhdessä PET-pullon kanssa — Metallista, lasista tai EVA:sta valmistetut sulkimet — Silikonista tehdyt sulkimet. Poikkeuksena silikonisulkimet, joiden tiheys on < 1 g/cm³, yhdessä PET-pullon kanssa, sekä silikonisulkimet, joiden tiheys on > 1 g/cm³, yhdessä PP- tai HDPE-pullon kanssa. — Metallifoliot tai -sinitit, jotka pysyvät kiinni pullossa tai sen sulkimessa sen jälkeen, kun tuote on avattu
Eristyspinnoitukset	<ul style="list-style-type: none"> — Polyamidi, EVOH, funktionaaliset polyolefiinit, metallisoidut ja valon kulkua estävät eristeet

⁽¹⁾ EVA — etyleenivinyylisetaatti, EVOH — etyleenivinyylialkoholi, HDPE — HD-polyetyyleeni, PET — polyetyleenitereftalaatti, PETG — glykoli-modifioitu polyetyleenitereftalaattiglykoli, PP — polypropeeni, PS — polystyreeni, PVC — polyvinyylidikloridi

Vaatimus ei koske aerosolisäiliöitä ja pumppuja.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava perusteiden noudattamisesta allekirjoitettu vakuutus, josta käy ilmi pakkausmateriaalin, mukaan lukien säiliö, etiketti tai kaulus, liimat, suljin ja suojapäällyste, koostumus, sekä näyte primaaripakkauksesta.

Peruste 5 — Palmuöljyn, palmunsiemenöljyn ja niiden johdannaisten kestävä hankinta

Tuotteessa käytettävä palmuöljy, palmunsiemenöljy ja niiden johdannaiset on hankittava tiloilta, jotka täyttävät kestävä tuotantoa koskevat perusteet, jotka ovat laatineet sidosryhmien yhteisorganisaatiot, joissa ovat laajasti edustettuina kansalaisjärjestöt, teollisuus ja hallinto.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava kolmannen osapuolen myöntämät todistukset siitä, että tuotteen valmistuksessa käytettävä palmuöljy ja palmunsiemenöljy on hankittu kestävästi hoidetuilta viljelmiltä. Hyväksytyjä todistuksia ovat RSPO-sertifikaatti (toimitusketjun yksilöinti/erilläänpito/massatase) tai muu vastaava järjestelmä, joka perustuu kestävä tuotantoa koskeviin, sidosryhmien laatimiin perusteisiin. Palmuöljyn ja palmunsiemenöljyn ⁽¹⁾ kemiallisten johdannaisten osalta voidaan käyttää kestävyuden osoittamiseen book and claim -järjestelmiä, esim. GreenPalm- tai vastaavaa järjestelmää.

Peruste 6 — Soveltuvuus käyttöön

Tuotteen kyky täyttää ensisijainen käyttötarkoitus (esim. puhdistus, hoito) ja mahdolliset väitetyt toissijaiset käyttötarkoitukset (esim. hilseen poisto, värin säilyttäminen) on osoitettava joko laboratorio- tai kuluttajatestein. Testit on suoritettava noudattaen ohjeita, jotka sisältyvät asiakirjaan "Guidelines for the Evaluation of the Efficacy of Cosmetic Products" ⁽²⁾ sekä EU-ympäristömerkin verkkosivulla esitettyihin ohjeisiin.

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on dokumentoitava testausprotokolla, jota on noudatettu tuotteen tehokkuuden testaamiseksi. Hakijoiden on esitettävä tämän protokollan perusteella saadut tulokset, jotka osoittavat, että tuote täyttää tuotteen merkintöjen tai pakkausten mukaiset ensisijaiset ja toissijaiset käyttötarkoitukset.

Peruste 7 — EU-ympäristömerkin tiedot

Vapaaehtoisessa ympäristömerkin tekstikentässä on oltava seuraava teksti:

- Vähäisempi vaikutus vesiekosysteemeihin.
- Täyttää tiukat biohajoavuutta koskevat vaatimukset.
- Pakkausjätteen määrää rajoitettu.

Valinnaisen merkin ja tekstikentän käyttöä koskevat ohjeet ovat asiakirjassa "Guidelines for the use of the Ecolabel logo", joka on saatavilla verkkosivulla:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/logo_guidelines.pdf

Arviointi ja todentaminen: Hakijan on toimitettava mallikappale etiketistä tai graafinen esitys pakkauksesta EU-ympäristömerkkeineen sekä allekirjoitettu vakuutus tämän arviointiperusteen täyttymisestä.

⁽¹⁾ Kuten RSPO on määritelty asiakirjassa "RSPO Rules for Home and Personal Care Derivatives", saatavilla osoitteessa: http://www.greenpalm.org/upload/files/45/RSPO_Guiding_Rules_for_HPC_derivativesV9.pdf

⁽²⁾ Saatavilla seuraavassa osoitteessa: <https://www.cosmeticseurope.eu/publications-cosmetics-europe-association/guidelines.html?view=item&id=23> and the EU Ecolabel website.

Lisäys

Valmistusainetietokanta (DID-lista)

DID-listan A osa sisältää tietoja pesuaineiden tyypillisten ainesosien myrkyllisyydestä vesieliöille ja biologisesta hajoavuudesta. Listassa on tietoja useiden pesu- ja puhdistusaineissa käytettävien aineiden myrkyllisyydestä ja biologisesta hajoavuudesta. Lista ei ole kattava, mutta DID-listan B osassa annetaan ohjeita siitä, miten asiaan liittyvät laskentamuuttujat määritellään sellaisten aineiden osalta, joita ei ole mainittu DID-listassa (esimerkiksi myrkyllisyyskerroin TF ja hajoamiskerroin DF, joita käytetään laskettaessa kriittistä laimennustilavuutta). Lista on yleinen informaation lähde ja siinä mainittuja aineita ei automaattisesti hyväksytä käytettäväksi EU-ympäristömerkillä varustetuissa tuotteissa.

DID-listan osat A ja B ovat saatavilla EU-ympäristömerkin verkkosivulla osoitteessa:

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_a_en.pdf

http://ec.europa.eu/environment/ecolabel/documents/did_list/didlist_part_b_en.pdf

Jos aineiden myrkyllisyydestä vesieliöille eikä hajoavuudesta ole tietoja, voidaan toksisuustekijän ja hajoavuustekijän arvioinnissa käyttää samanlaisten aineiden rakenneanalogiaa. Rakenneanalagian käyttö on hyväksyttävä EU-ympäristömerkin myöntävällä elimellä. Vaihtoehtoisesti on sovellettava pahin tapaus -lähestymistapaa käyttäen seuraavia muuttujia:

Pahin tapaus -lähestymistapa:

Sisältyvä aine	Akuutti myrkyllisyys			Krooninen myrkyllisyys			Hajoaminen		
	LC50/ EC50	SF _(akuutti)	TF _(akuutti)	NOEC (*)	SF _{(krooninen) (*)}	TF _(krooninen)	DF	Aerobinen	Anaerobinen
"Nimi"	1 mg/l	10 000	0,0001			0,0001	1	P	N

(*) Sarakkeisiin ei merkitä mitään, jos hyväksyttäviä kroonista toksisuutta koskevia tietoja ei ole. Näissä tapauksissa TF_(krooninen) on sama kuin TF_(akuutti).

Biologisen hajoavuuden dokumentointi

Nopean biologisen hajoavuuden osalta käytetään seuraavia testimenetelmiä:

1) 1 päivään joulukuuta 2015:

Direktiivissä 67/548/ETY säädetyt nopeaa biologista hajoavuutta koskevat testit, erityisesti direktiivin liitteessä V olevassa C4 kohdassa mainitut menetelmät tai niitä vastaavat OECD 301 A–F testimenetelmät tai niitä vastaavat ISO-testit.

Kymmenen vuorokauden "ikkunan" periaatetta ei sovelleta pinta-aktiivisiin aineisiin. Direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevissa kohdissa C.4-A ja C.4-B tarkoitettujen testien (ja vastaavien OECD 301 A- ja E-testien sekä vastaavien ISO-testien) kynnysarvo on 70 prosenttia, ja direktiivin 67/548/ETY liitteessä V olevissa kohdissa C.4-C, D, E ja F tarkoitettujen testien (ja vastaavien OECD 301 B-, C-, D- ja F- testien sekä vastaavien ISO-testien) kynnysarvo on 60 prosenttia.

tai

Asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 vahvistetut testimenetelmät.

2) 1 päivän joulukuuta 2015 jälkeen:

Asetuksessa (EY) N:o 1272/2008 vahvistetut testimenetelmät.

Anaerobisen biologisen hajoavuuden dokumentointi

Anaerobisen hajoavuuden referenssitesti on ISO 11734 (ECETOC nro 28 kesäkuu 1988), OECD 311 tai vastaava testimenetelmä. Lopullinen hajoavuuden on oltava vähintään 60 prosenttia anaerobisissa olosuhteissa. Sen osoittamiseksi, että 60 prosentin lopullinen hajoavuus on saavutettu anaerobisissa olosuhteissa, voidaan käyttää myös relevanttia anaerobista ympäristöä simuloivaa testimenetelmää.

Ekstrapolointi sellaisten aineiden osalta, jotka eivät sisälly DID-listaan

Seuraavaa menettelytapaa voidaan soveltaa anaerobisen biologisen hajoavuuden dokumentointiin niiden sisältyvien aineiden osalta, joita ei ole lueteltu DID-listassa:

- 1) Sovelletaan perusteltua ekstrapolointia. Käytetään yhdellä raaka-aineella saatuja testituloksia ja ekstrapoloidaan rakenteeltaan samankaltaisten pinta-aktiivisten aineiden lopullinen anaerobinen hajoavuus. Jos jonkin pinta-aktiivisen aineen (tai homologiryhmän) anaerobinen biohajoavuus on vahvistettu DID-listassa, voidaan olettaa, että samantyyppinen pinta-aktiivinen aine on myös anaerobisesti biohajoava (esim. C12–15 A 1–3 EO sulfaatti (DID-n:o 8), joten C12–15 A 6 EO sulfaatin voidaan olettaa olevan vastaavalla tavalla anaerobisesti biohajoava). Jos pinta-aktiivisen aineen anaerobinen biologinen hajoavuus on vahvistettu asianmukaisella testimenetelmällä, voidaan olettaa, että samantyyppinen pinta-aktiivinen aine on myös anaerobisesti biologisesti hajoava (esim. kirjallisuustietoja, jotka vahvistavat alkyylisteriammoniumsuolojen ryhmään kuuluvien pinta-aktiivisten aineiden olevan anaerobisesti biologisesti hajoavia, voidaan käyttää dokumentaationa sen vahvistamiseksi, että muut kvaternaariset ammoniumsuolat, joiden alkyyliketju(i)ssa on esterisidoksia, ovat vastaavalla tavalla anaerobisesti biologisesti hajoavia).
 - 2) Tehdään anaerobisen hajoavuuden seulontatesti. Jos uudet testit ovat välttämättömiä, tehdään seulontatesti käyttämällä ISO 11734, ECETOC N:o 28 -testiä (kesäkuu 1988) tai vastaavaa menetelmää.
 - 3) Tehdään alhaisen annoksen hajoavuustesti. Jos uudet testit ovat välttämättömiä ja jos seulontatestissä on esiintynyt kokeisiin liittyviä ongelmia (esim. testiaineen myrkyllisyydestä johtuva inhibitio), toistetaan testi käyttämällä pinta-aktiivista ainetta alhaisena annoksena ja seurataan hajoamista ¹⁴C-mittauksilla tai kemiallisilla analyyseillä. Alhaisilla annoksilla tehtävässä testauksessa voidaan käyttää OECD 308 -testiä (elokuu 2000) tai vastaavaa menetelmää.
-

III

(Muut säädökset)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 117/14/KOL,

annettu 12 päivänä maaliskuuta 2014,

valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 94. kerran hyväksymällä uudet suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi ja jatkamalla valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annettujen nykyisten suuntaviivojen voimassaoloa

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN, jäljempänä 'valvontaviranomainen', joka

OTTAA HUOMIOON Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', ja erityisesti sen 61–63 artiklan ja pöytäkirjan 26,

OTTAA HUOMIOON valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen, jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus', ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan ja 24 artiklan sekä sen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

Valvontaviranomainen varmistaa valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 24 artiklan nojalla ETA-sopimuksen valtiontukimääräysten soveltamisen.

Valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti valvontaviranomainen antaa ilmoituksia ja suuntaviivoja ETA-sopimuksen soveltamisalaan kuuluvissa asioissa, jos ETA-sopimuksessa tai valvonta- ja tuomioistuin sopimuksessa nimenomaisesti niin määrätään tai jos valvontaviranomainen pitää sitä tarpeellisena.

Euroopan komissio antoi 15 päivänä tammikuuta 2014 suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi ⁽¹⁾. Niiden on määrä tulla voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2014. Uusissa säännöissä vahvistetaan edellytykset, joiden mukaan EU:n jäsenvaltiot voivat myöntää tukea helpottaakseen pienten ja keskisuurten yritysten sekä markkina-arvoltaan keskisuurten yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta. Nämä uudet suuntaviivat korvaavat 1 päivästä heinäkuuta 2014 alkaen yhteisön suuntaviivat valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi ⁽²⁾.

Euroopan komission suuntaviivoissa valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi määrätään lisäksi, että valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annettujen yhteisön suuntaviivojen soveltamista jatketaan 30 päivään kesäkuuta 2014 asti.

Kyseiset suuntaviivat ovat merkitykselliset Euroopan talousalueen kannalta.

ETA-sopimuksen 1 artiklassa määritellyn yhdenmukaisuuden tavoitteen mukaisesti ETA:n valtiontukisääntöjen yhtenäinen soveltaminen on varmistettava koko Euroopan talousalueella.

⁽¹⁾ EUVL C 19, 22.1.2014, s. 4.

⁽²⁾ EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2.

ETA-sopimuksen liitteen XV otsikon ”YLEISTÄ” alla olevan II kohdan mukaan valvontaviranomaisen on Euroopan komissiota kuultuaan annettava valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi uudet suuntaviivat, jotka vastaavat Euroopan komission antamia suuntaviivoja.

Nämä uudet suuntaviivat korvaavat nykyiset suuntaviivat valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi ⁽¹⁾. Valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annettujen suuntaviivojen soveltamista jatketaan 30 päivään kesäkuuta 2014 asti, kunnes uudet suuntaviivat tulevat voimaan.

ON kuullut Euroopan komissiota,

ON kuullut EFTA-valtioita 12 päivänä tammikuuta 2014 päivätyllä kirjeellä,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi annettuja suuntaviivojen 80 kohdan ensimmäinen virke seuraavasti:

”(80) Näiden suuntaviivojen voimassaolo päättyy 30 päivänä kesäkuuta 2014”.

2 artikla

Muutetaan valtiontukisuuntaviivoja ottamalla käyttöön uudet suuntaviivat valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi. Kyseiset suuntaviivat on esitetty tämän päätöksen liitteessä, ja ne ovat päätöksen erottamaton osa.

3 artikla

Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen.

Tehty Brysselissä 12 päivänä maaliskuuta 2014.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Oda Helen SLETNES

Puheenjohtaja

Frank BÜCHEL

Kollegion jäsen

⁽¹⁾ EUVL C 126, 7.6.2007, s. 19. ETA-täydennysosa N:o 27, 7.6.2007, s. 1. Muutettu 15 päivänä joulukuuta 2010 annetulla päätöksellä N:o 484/10/KOL.

LIITE

III OSA: HORIZONTAALISET SÄÄNNÖT

Valtiontuki riskirahoitussijoitusten edistämiseksi ⁽¹⁾

1. JOHDANTO

- 1) Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'ETA-sopimus', 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla EFTAn valvontaviranomainen, jäljempänä 'valvontaviranomainen', voi katsoa ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi valtiontuen, joka on tarkoitettu tietyn taloudellisen toiminnan edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Näissä suuntaviivoissa esitetystä syistä valvontaviranomainen katsoo, että riskirahoitusmarkkinoiden kehittäminen ja riskirahoituksen saatavuuden parantaminen pienille ja keskiuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', pienille Mid Cap -yrityksille ja innovatiivisille Mid Cap -yrityksille on erittäin tärkeää EFTA-valtioiden taloudelle.
- 2) Kannustaminen uusien yritysten, erityisesti innovatiivisten ja nopeasti kasvavien yritysten, kehittämiseen ja laajentamiseen voi tarjota runsaasti mahdollisuuksia luoda työpaikkoja. Sen vuoksi pk-yritysten tehokkaat riskirahoitusmarkkinat vaikuttavat ratkaisevasti siihen, että yrittäjät pystyvät saamaan tarvittavaa rahoitusta yrityksensä kehityksen kaikissa vaiheissa.
- 3) Kasvunäkymistään huolimatta pk-yrityksillä voi olla vaikeuksia saada rahoitusta, erityisesti toimintansa alkuvaiheessa. Nämä vaikeudet johtuvat pitkälti epäsymmetrisestä informaatiosta: pk-yritykset, erityisesti nuoret pk-yritykset, eivät usein pysty osoittamaan sijoittajille luottokelpoisuuttaan tai liiketoimintasuunnitelmiansa vakautta. Tällaisissa olosuhteissa aktiivinen seulonta, jonka sijoittajat tekevät myöntäessään rahoitusta suuremmille yrityksille, ei ehkä ole pk-yrityksiin liittyvien transaktioiden tapauksessa kannattava vaihtoehto, koska seulontakustannukset olisivat liian korkeat suhteessa sijoituksen arvoon. Hankkeensa laadusta ja kasvupotentiaalista riippumatta tällaiset pk-yritykset eivät sen vuoksi todennäköisesti kykene saamaan tarvitsemaansa rahoitusta niin kauan kuin niillä ei ole todistettavaa kokemusta ja riittäviä vakuuksia. Seurauksena tästä epäsymmetrisestä informaatiosta yritysrahoitusmarkkinat eivät mahdollisesti tarjoa tarvittavaa oman pääoman ehtoista tai velkarahoitusta vasta perustetuille ja mahdollisesti nopeasti kasvaville pk-yrityksille. Tästä johtuva pääomamarkkinoiden toimintapuute estää tarjontaa ja kysyntää kohtaamasta toisiaan kummankin osapuolen kannalta hyväksyttävään hintaan. Tämä vaikuttaa kielteisesti pk-yritysten kasvunäkymiin. Pienet Mid Cap -yritykset ja innovatiiviset Mid Cap -yritykset voivat tietyissä olosuhteissa kohdata saman markkinoiden toimintapuutteen.
- 4) Vaikutukset, joita aiheutuu siitä, ettei yritys saa rahoitusta, voivat ulottua kyseistä yksittäistä yritystä laajemmalle erityisesti kasvuun liittyvien ulkoisvaikutusten vuoksi. Monilla menestyksekkäillä aloilla esiintyy tuottavuuden kasvua, joka ei ole seurausta siitä, että markkinoilla toimivien yritysten tuottavuus kasvaa, vaan siitä, että tehokkaammat ja teknologisesti kehittyneemmät yritykset kasvavat vähemmän tehokkaiden (tai vanhentuneita tuotteita valmistavien) yritysten kustannuksella. Jos tämä prosessi häiriintyy sen seurauksena, että menestysmahdollisuudet omaavat yritykset eivät kykene saamaan rahoitusta, laajemmat vaikutukset tuottavuuden kasvuun ovat todennäköisesti kielteisiä. Kun laajemmalle joukolle yrityksiä annetaan mahdollisuus tulla markkinoille, voidaan vauhdittaa kasvua.
- 5) Sen vuoksi pk-yrityksiin, pieniin Mid Cap -yrityksiin ja innovatiivisiin Mid Cap -yrityksiin vaikuttava rahoitusvajae voi oikeuttaa julkiset tukitoimenpiteet, joihin kuuluu myös valtiontukien myöntäminen tietyissä erityisolosuhteissa. Jos riskirahoituksen tarjontaa kyseisille yrityksille edistävä valtiontuki kohdennetaan oikein, se voi olla toimiva keino korjata alalla havaittuja markkinoiden toimintapuutteita ja houkutellessa yksityistä pääomaa.
- 6) Pk-yritysten rahoituksen saanti on ETA:n yhteisen edun mukainen tavoite. EU:ssa ja ETA:ssa on hyväksytty monia aloitteita, joilla tuetaan pk-yritysten kehitystä. Yksi päätavoitteista on helpottaa pk-yritysten rahoituksen saantia.
- 7) Komission vuoden 2011 toimintasuunnitelmassa pk-yritysten rahoituksen saannin parantamiseksi ⁽²⁾ ja Euroopan talouden pitkäaikaista rahoitusta koskevan vihreän kirjan ⁽³⁾ vuonna 2013 käynnistämässä keskustelussa todetaan, että näissä poliittisissa puitteissa unionin menestys riippuu suurelta osin pk-yritysten kasvusta, mutta niillä on kuitenkin usein suuria vaikeuksia saada rahoitusta. Valvontaviranomainen ottaa huomioon nämä päätelmät. Sen vuoksi tavoitteena on parantaa pk-yritysten näkyvyyttä ja lisätä rahoitusmarkkinoiden houkuttelevuutta ja pk-yritysten mahdollisuuksia päästä niille.

⁽¹⁾ Nämä suuntaviivat vastaavat komission suuntaviivoja valtiontuesta riskirahoitussijoitusten edistämiseksi (EUVL C 19, 22.1.2014, s. 4).

⁽²⁾ Komission tiedonanto, Toimintasuunnitelma pk-yritysten rahoituksen saannin parantamiseksi, KOM(2011) 870 lopullinen, 7.12.2011.

⁽³⁾ COM(2013) 150 final, 25.3.2013.

- 8) Hiljattain on hyväksytty kaksi sijoitusrahastojen kannalta merkityksellistä aloitetta ⁽⁴⁾: vuonna 2013 hyväksytty asetus eurooppalaisista riskipääomarahastoista ⁽⁵⁾, jonka ansiosta unionin alueella sijaitsevat riskipääomarahastot voivat markkinoida rahastojaan ja kerätä pääomaa kaikkialla sisämarkkinoilla, ja ehdotus asetukseksi eurooppalaisista pitkäaikaisrahoitusrahastoista ⁽⁶⁾, jolla pyritään ottamaan käyttöön puite-edellytykset, joilla helpotetaan sijoittajien pitkän aikavälin sitoutumiseen perustuvien yksityisten sijoitusrahastojen toimintaa.
- 9) Näiden erityisasetusten lisäksi riskirahoitusallalla toimivien sijoitusrahastojen, kuten private equity -rahastojen, hallinnointia ja toimintaa koskevat sääntelypuitteet vahvistetaan direktiivissä vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ⁽⁷⁾.
- 10) Vuonna 2012 komissio käynnisti julkisen kuulemisen ⁽⁸⁾ kerätäkseen tietoja siitä, missä määrin markkinoiden toimintapuute vaikuttaa pk-yritysten mahdollisuuksiin saada oman ja vieraan pääoman ehtoista rahoitusta ja ovatko vuoden 2006 riskipääomasuuntaviivat ⁽⁹⁾ tarkoituksenmukaiset. Julkisen kuulemisen tuloksista kävi ilmi, että riskipääomasuuntaviivojen peruseriaatteen ovat luoneet hyvän perustan kanavoitaviksi varat kohteeksi valituille pk-yrityksille samalla kun vältetään syrjäyttämiskeskeisiä. Julkinen kuuleminen osoitti kuitenkin myös, että riskipääomasuuntaviivoja pidettiin usein liian rajoittavina tukikelpoisten pk-yritysten, rahoitusmuotojen, tukivälineiden ja rahoitusrakenteiden osalta.
- 11) Valvontaviranomainen on samaa mieltä päätelmistä, joita voidaan soveltaa tarpeellisin muutoksin valvontaviranomaisen suuntaviivoihin valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi ⁽¹⁰⁾.
- 12) Komissio esitti valtiontuki uudistuksesta antamassaan tiedonannossa ⁽¹¹⁾ kunnianhimoisen valtiontuki uudistusohjelman, jolla on kolme päätavoitetta:
- a) kestävän, älykkään ja osallistavan kasvun edistäminen kilpailuun perustuvilla sisämarkkinoilla;
 - b) komission ennakoarvioinnin keskittäminen tapauksiin, joilla on suurin vaikutus sisämarkkinoilla, ja yhteistyön tiivistäminen jäsenvaltioiden kanssa valtiontukisääntöjen täytäntöönpanossa; ja
 - c) sääntöjen yksinkertaistaminen päätöksenteon nopeuttamiseksi.
- 13) Valvontaviranomainen on seurannut komission uudistusaloitetta. Sen vuoksi näissä suuntaviivoissa asetetut ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuutta koskevat edellytykset perustuvat kyseisiin yhteisiin tavoitteisiin.
- 14) Edellä esitetyn perusteella on aiheellista tarkistaa sisällöllisesti riskipääomatoimenpiteisiin sovellettavia valtiontukisääntöjä, yleiseen ryhmäpoikkeusasetukseen ⁽¹²⁾ sisältyvät säännöt mukaan lukien, jotta voidaan edistää erilaisten riskirahoitusmuotojen tehokkaampaa tarjoamista suuremmalle tukikelpoisten yritysten joukolle. Ryhmäpoikkeusasetuksen piiriin kuuluvista toimenpiteistä ei tarvitse tehdä ilmoitusta valvontaviranomaiselle, koska niiden oletetaan korjaavan markkinoiden toimintapuutteen tarkoituksenmukaisten ja oikeasuhteisten välineiden avulla, vaikuttavan kannustavasti ja rajoittavan kilpailun vääristymät mahdollisimman vähäisiksi.

⁽⁴⁾ Asetukset ovat ETA:n kannalta merkitykselliset.

⁽⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 345/2013, annettu 17 päivänä huhtikuuta 2013, eurooppalaisista riskipääomarahastoista (EUVL L 115, 25.4.2013, s. 1). Asetus olisi otettava osaksi ETA-sopimusta.

⁽⁶⁾ Ehdotus: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus eurooppalaisista pitkäaikaisrahoitusrahastoista, COM(2013) 462 final, 2013/0214 (COD).

⁽⁷⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/61/EU, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2011, vaihtoehtoisten sijoitusrahastojen hoitajista ja direktiivien 2003/41/EY ja 2009/65/EY sekä asetuksen (EY) N:o 1060/2009 ja (EU) N:o 1095/2010 muuttamisesta (EUVL L 174, 1.7.2011, s. 1). Direktiivi olisi otettava osaksi ETA-sopimusta.

⁽⁸⁾ Kyselylomake on julkaistu verkkosivulla: (http://ec.europa.eu/competition/consultations/2012_risk_capital/questionnaire_en.pdf).

⁽⁹⁾ Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi (EUVL C 194, 18.8.2006, s. 2).

⁽¹⁰⁾ Valtiontuki pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi (EUVL C 126, 7.6.2007, s. 19, ja ETA-täydennysosa N:o 27, 7.6.2007, s. 1), sellaisena kuin teksti on muutettuna 15 päivänä joulukuuta 2010 tehdyllä päätöksellä N:o 484/10/KOL.

⁽¹¹⁾ Tiedonanto EU:n valtiontuki uudistuksesta, COM(2012) 209 final, 8.5.2012.

⁽¹²⁾ Komission asetus (EY) N:o 800/2008 tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (asetusta tarkistetaan parhaillaan) (EUVL L 214, 9.8.2008, s. 3), sellaisena kuin asetus on muutettuna komission asetuksella (EU) N:o 1224/2013, annettu 29 päivänä marraskuuta 2013, asetuksen (EY) N:o 800/2008 muuttamisesta sen soveltamisen keston osalta (EUVL L 320, 30.11.2013, s. 22); asetus on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevaan 1 j kohtaan 14 päivänä helmikuuta 2014 annetulla sekakomitean päätöksellä N:o 29/2014 (ei vielä julkaistu EUVL:ssä tai ETA-täydennysosassa); tuli voimaan 15.2.2014.

2. SUUNTAVIIVOJEN SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

- 15) Valvontaviranomainen soveltaa näissä suuntaviivoissa vahvistettuja periaatteita riskirahoitustoimenpiteisiin, jotka eivät täytä kaikkia yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyjä edellytyksiä. Kyseisen EFTA-valtion on ilmoitettava tällaisista toimenpiteistä valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Valvontaviranomainen tekee tuen soveltuvuutta koskevan arvioinnin näiden suuntaviivojen 3 jakson mukaisesti.
- 16) EFTA-valtiot voivat kuitenkin päättää suunnitella riskirahoitustoimenpiteet siten, että ne eivät sisällä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, esimerkiksi siitä syystä, että niissä noudatetaan markkinataloustoimijatestiä, tai siitä syystä, että ne täyttävät vähämerkityksisestä tuesta annetun asetuksen ⁽¹³⁾ edellytykset eikä niistä sen vuoksi tarvitse ilmoittaa valvontaviranomaiselle.
- 17) Näissä suuntaviivoissa ei kyseenalaisteta sellaisten valtiontukitoimenpiteiden soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan, jotka täyttävät muissa suuntaviivoissa, puitteissa tai asetuksissa vahvistetut edellytykset. Valvontaviranomainen kiinnittää erityistä huomiota tarpeeseen estää näiden suuntaviivojen käyttö pääasiassa muissa puitteissa, suuntaviivoissa ja asetuksissa vahvistettujen tavoitteiden noudattamiseen.
- 18) Näillä suuntaviivoilla ei ole vaikutusta muihin kuin tässä tarkoitettuihin rahoitusinstrumenttityyppeihin, kuten instrumentteihin olemassa olevien lainojen arvopaperistamiseksi, vaan niitä on arvioitava asiaankuuluvan valtiontuen oikeusperustan nojalla.
- 19) Valvontaviranomainen soveltaa näissä suuntaviivoissa esitettyjä periaatteita ainoastaan riskirahoitusohjelmiin. Periaatteita ei sovelleta tapauskohtaisiin toimenpiteisiin, joilla riskirahoitustukea myönnetään yksittäisille yrityksille, lukuun ottamatta toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on tukea tiettyä vaihtoehtoista kauppapaikkaa.
- 20) On tärkeää muistaa, että riskirahoitustukitoimenpiteet on aina toteutettava rahoituksen välittäjien tai vaihtoehtoisten kauppapaikkojen kautta. Ainoa poikkeus ovat verokannustimet, joita sovelletaan suoriin sijoituksiin tukikelpoisiin yrityksiin. Tämän vuoksi toimenpide, jossa EFTA-valtio tai julkisoikeudellinen yhteisö tekee suoran sijoituksen yrityksiin ilman rahoituksen välittäjänä toimivien tahojen osallistumista, ei kuulu yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisten riskirahoitustuen valtiontukisääntöjen ja näiden suuntaviivojen soveltamisalaan.
- 21) Koska suurten yritysten toiminta on vakiintuneempaa ja ne ovat jo ehtineet hankkia vakuuksia, valvontaviranomainen ei katso, että suurten yritysten rahoituksen saantiin liittyisi yleistä markkinoiden toimintapuutetta. Riskirahoitustukitoimenpide voidaan poikkeuksellisesti kohdistaa pieniin Mid Cap -yrityksiin 3.3.1 jakson a kohdan mukaisesti tai innovatiivisiin Mid Cap -yrityksiin, jotka harjoittavat T&K- ja innovaatiotoimintaa 3.3.1 jakson b kohdan mukaisesti.
- 22) Yrityksille, jotka on noteerattu arvopaperipörssin virallisella listalla tai säännellyillä markkinoilla, ei saa myöntää riskirahoitustukea, sillä niiden noteeraus on osoitus niiden kyvystä houkutelua yksityistä rahoitusta.
- 23) Riskirahoitustukitoimenpiteitä, jotka toteutetaan täysin ilman yksityisiä sijoittajia, ei pidetä soveltuvina ETA-sopimuksen toimintaan. Tällöin EFTA-valtion on harkittava vaihtoehtoisia toimintalinjoja, jotka voisivat soveltua paremmin samojen tavoitteiden ja tulosten saavuttamiseen, kuten yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa tarkoitettu alueellinen investointituki tai käynnistystuki.
- 24) Riskirahoitustukitoimenpiteet, joissa yksityiset sijoittajat eivät ota tuntuvaa riskiä ja/tai joissa edut koituvat yksinomaan yksityisten sijoittajien hyväksi, eivät sovellu ETA-sopimuksen toimintaan. Riskien ja tuottojen jakaminen on välttämätön edellytys valtion rahoitusriskin rajoittamiseksi ja kohtuullisen tuoton takaamiseksi.
- 25) Vaikuttamatta mahdollisuuden myöntää riskirahoitustukea jälkirahoituksen muodossa yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa määritellyllä tavalla, riskirahoitustukea ei saa käyttää yritysostojen tukemiseen.

⁽¹³⁾ Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen 18 päivänä joulukuuta 2013 annettu komission asetusta (EU) N:o 1407/2013 (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1). Asetus olisi otettava osaksi ETA-sopimusta.

- 26) Riskirahoitustukea ei pidetä soveltavana ETA-sopimuksen toimintaan, jos se myönnetään seuraaville:
- vaikeuksissa olevat yritykset, sellaisina kuin ne on määritelty valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenteiden uudistamiseksi annetuissa valvontaviranomaisen suuntaviivoissa ⁽¹⁴⁾, sellaisina kuin suuntaviivat ovat muutettuina tai korvattuina. Näitä suuntaviivoja sovellettaessa sellaisia pk-yrityksiä, jotka täyttävät riskirahoitussijoitusten edellytykset valitun rahoituksen välittäjän toteuttaman due diligence -- prosessin perusteella, ei kuitenkaan pidetä vaikeuksissa olevina yrityksinä seitsemän vuoden kuluessa ensi-myyntistä markkinoilla, jos ne eivät ole maksukyvyttömyysmenettelyn kohteena tai täytä kansallisen lainsäädännön mukaisia perusteita yleistäytöntöönpanomenettelyn aloittamiselle velkojien pyynnöstä;
 - yritykset, jotka ovat saaneet sääntöjenvastaista tukea, jota ei ole maksettu kokonaan takaisin.
- 27) Valvontaviranomainen ei sovelle näitä suuntaviivoja kolmansiin maihin tai muihin EFTA-valtioihin suuntautuvaan vientitoimintaan myönnettävään tukeen eli tukeen, joka liittyy välittömästi vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin, eikä tukeen, jonka myöntämisen ehtona on kotimaisten tuotteiden suosiminen tuontituotteiden kustannuksella.
- 28) Valvontaviranomainen ei sovelle näissä suuntaviivoissa esitettyjä periaatteita toimenpiteisiin, jotka sisältävät, joihin liittyy tai joiden rahoitusmenetelmään liittyy ehtoja, jotka rikkovat erottamattomasti ETA:ssa voimassa olevaa lainsäädäntöä ⁽¹⁵⁾. Tällaisia ovat erityisesti
- toimenpiteet, joissa tuen edellytyksenä on velvoite käyttää kansallisesti tuotettuja tavaroita tai palveluita;
 - toimenpiteet, joilla rikotaan ETA-sopimuksen 31 artiklan mukaista sijoittautumisvapautta; jos tuen edellytyksenä on se, että rahoituksen välittäjien, niiden rahastonhoitajien tai lopullisten tuensaajien päätoimipaikan on oltava tai se on siirrettävä kyseisen EFTA-valtion alueelle. Tällä ei ole kuitenkaan vaikutusta siihen vaatimukseen, että rahoituksen välittäjillä tai niiden rahastonhoitajilla on oltava toimilupa, joka tarvitaan sijoitus- ja rahastonhoitotehtävien harjoittamiseen kyseisessä EFTA-valtiossa, tai että lopullisilla tuensaajilla on oltava toimipaikka ja niiden on harjoitettava taloudellista toimintaa sen alueella;
 - toimenpiteet, joilla rikotaan ETA-sopimuksen 40 artiklan mukaista pääoman vapaata liikkuvuutta.

2.1 Markkinataloustoimijatesti

- 29) Riskirahoitustoimenpiteisiin sisältyy usein monimutkaisia rakenteita, joilla luodaan kannustimia yhdelle talouden toimijoiden ryhmälle (sijoittajat), jotta nämä tarjoaisivat riskirahoitusta toiselle ryhmälle (tukikelpoiset yritykset). Toimenpiteestä riippuen tuensaajia voivat olla jompaankumpaan tai kumpaankin ryhmään kuuluvat yritykset, vaikka viranomaisten aikomuksena onkin voinut olla tukea vain jälkimmäistä ryhmää. Lisäksi riskirahoitustoimenpiteissä voi olla mukana yksi tai useampi rahoituksen välittäjä, joka ei ole yhteydessä sijoittajiin ja lopullisiin tuensaajayrityksiin, joihin sijoitukset tehdään. Näissä tapauksissa on määritettävä, voidaanko rahoituksen välittäjän katsoa hyötävän valtiontuesta.
- 30) Yleensä julkisen vallan toimia ei välttämättä katsota valtiontueksi esimerkiksi siksi, että ne ovat markkinataloustoimijatestin mukaisia. Testin mukaan julkisten elinten tai yritysten toteuttamat taloudelliset liiketoimet, jotka tehdään tavanomaisissa markkinaolosuhteissa ja jotka eivät anna vastapuolelle etua, eivät ole valtiontukea. Tässä jaksossa annetaan lisäohjeita siitä, miten markkinataloustoimijatestiä sovelletaan riskirahoituksen alalla, mutta ne eivät kuitenkaan vaikuta EFTAn tuomioistuimen oikeuteen tehdä lopullinen päätös tuen olemassaolosta.

2.1.1 Tuki sijoittajille.

- 31) Yleensä ottaen valvontaviranomainen katsoo, että sijoitus on markkinataloustoimijatestin mukainen eikä se ole valtiontukea, jos julkiset ja yksityiset sijoittajat ovat tasavertaisessa asemassa ⁽¹⁶⁾. Sijoitus katsotaan tasavertaiseksi, kun julkiset ja yksityiset sijoittajat ovat tehneet sen samoin ehdoin, kun kumpikin toimijaryhmä toimii samanaikaisesti ja kun yksityisen sijoittajan toimenpiteellä on todellista taloudellista merkitystä.

⁽¹⁴⁾ EUVL L 97, 15.4.2005, ja ETA-täydennysosa N:o 18, 14.4.2005, s. 1. Suuntaviivojen voimassaoloaika jatkettiin 28 päivänä marraskuuta 2012 annetulla päätöksellä N:o 438/12/KOL (EUVL L 190, 11.7.2013, s. 91, ja ETA-täydennysosa N:o 40, 11.7.2013, s. 15).

⁽¹⁵⁾ Ks. esim. asia C-156/98, Saksa v. komissio, tuomio 19.9.2000, Kok., s. I-6857, 78 kohta, ja asia C-333/07, Régie Networks v. Rhone Alpes Bourgogne, tuomio 22.12.2008, Kok., s. I-10807, 94–116 kohta.

⁽¹⁶⁾ Yksityisiä sijoittajia ovat tavallisesti Euroopan investointirahasto (EIR) ja Euroopan keskuspankki (EKP), jotka sijoittavat omalla riskillään ja omin varoin, pankit, jotka sijoittavat omalla riskillään ja omin varoin, yksityiset lahjarahastot ja säätiöt, perheiden sijoituksia hoitavat yritykset (family offices) ja bisnesenkelit, yrityssijoittajat, vakuutusyhtiöt, eläkerahastot, yksityishenkilöt ja akateemiset laitokset.

- 32) Transaktio katsotaan toteutetuksi samoin ehdoin, jos julkisten ja yksityisten sijoittajien riskit ja tuotot ovat samat ja niillä on sama etuoikeusasema suhteessa samaan riskiluokkaan. Jos julkinen sijoittaja on paremmassa asemassa kuin yksityinen sijoittaja, esimerkiksi siksi, että se saa ensisijaisen tuoton ennen yksityisiä sijoittajia, toimenpidettä voidaan myös silloin pitää tavanomaisten markkinaolosuhteiden mukaisena, kunhan yksityiset sijoittajat eivät saa minkäänlaista etua.
- 33) Riskirahoituksen alalla julkisten ja yksityisten sijoittajien transaktiot katsotaan samanaikaisesti toteutetuksi, jos yksityiset ja julkiset sijoittajat tekevät yhdessä sijoituksen lopullisiin tuensaajiin saman sijoitustransaktion kautta. Kun on kyse sijoituksista, jotka tehdään julkisen ja yksityisen sektorin rahoituksen välittäjien kautta, julkisten ja yksityisten sijoittajien sijoitukset oletetaan samanaikaisesti tehdyiksi.
- 34) Lisäedellytyksenä on, että sijoituksen kohteena olevista yrityksistä riippumattomien yksityisten sijoittajien rahoitus on taloudellisesti merkittävä⁽¹⁷⁾ ottaen huomioon sijoituksen kokonaismäärä. Valvontaviranomainen katsoo, että riskirahoitustoimenpiteiden tapauksessa taloudellisesti merkittävänä voidaan pitää 30 prosentin riippumatonta yksityistä sijoitusta.
- 35) Jos sijoitus on markkinataloustoimijatestin mukainen, valvontaviranomainen katsoo, että sijoituksen kohdeyritykset eivät ole tuensaajia, koska sijoitukset niihin katsotaan tehdyiksi markkinaehdoin.
- 36) Kun yksityiset sijoittajat voivat toimenpiteen ansiosta tehdä riskirahoitussijoituksia yritykseen tai joukkoon yrityksiä samoihin yrityksiin sijoitavia julkisia sijoittajia edullisemmin ehdoin, kyseiset yksityiset sijoittajat voivat saada edun (sijoitukset, jotka eivät ole tasavertaisia). Tällainen etu voi toteutua monessa eri muodossa, kuten etuoikeutettuna tuottona (tuottoon perustuvat kannustimet) tai julkisiin sijoittajiin verrattuna vähäisempänä altistumisena tappioille (tappioriskiltä suojautuminen) siinä tapauksessa, että perustana olevan transaktion tuotto jää huonoksi.

2.1.2 Tuki rahoituksen välittäjälle ja/tai sen rahastonhoitajalle

- 37) Yleensä valvontaviranomainen katsoo, että rahoituksen välittäjä on väline, jonka kautta tuki siirretään sijoittajille ja/tai yrityksiin, joihin sijoitus tehdään, sen sijaan että se olisi itse tuensaaja riippumatta siitä, onko rahoituksen välittäjä oikeushenkilö vai koostuuko se pelkästään riippumattoman rahastoyhtiön hallinnoimista varoista.
- 38) Kuitenkin sellaiset toimenpiteet, joihin liittyy suora varojensirto rahoituksen välittäjälle tai jotka edellyttävät myös rahoituksen välittäjältä sijoitusta, voivat olla valtiontukea, ellei siirtoja tai yhteissijoituksia tehdä ehdoin, jotka markkinatalouden olosuhteissa toimiva tavanomainen toimija voisi hyväksyä.
- 39) Jos riskirahoitustoimenpidettä hallinnoi toimeksisaanut yhteisö, joka ei tee yhteissijoitusta EFTA-valtion kanssa, kyseinen toimeksisaanut yhteisö katsotaan välineeksi, jonka kautta rahoitus kanavoidaan, eikä tuensaajaksi, kunhan sille ei makseta liiallisia korvauksia. Jos toimeksisaanut yhteisö kuitenkin tarjoaa rahoitusta kyseiseen toimenpiteeseen tai tekee yhteissijoituksen EFTA-valtion kanssa rahoituksen välittäjiä vastaavalla tavalla, valvontaviranomaisen on arvioitava, saako toimeksisaanut yhteisö valtiontukea.
- 40) Jos rahoituksen välittäjän rahastonhoitajat tai rahastoyhtiö, jäljempänä 'rahastonhoitaja', on valittu avoimella, läpinäkyvällä, syrjimättömällä ja puolueettomalla valintamenettelyllä tai jos rahastonhoitajan saama palkkio vastaa täysin markkinoilla vastaavissa tilanteissa maksettavia palkkioita, valvontaviranomainen olettaa, että rahastonhoitaja ei saa valtiontukea.
- 41) Jos rahoituksen välittäjä ja sen rahastonhoitaja ovat julkisoikeudellisia yhteisöjä ja niitä ei ole valittu avoimella, läpinäkyvällä, syrjimättömällä ja puolueettomalla valintamenettelyllä, niiden ei katsota olevan tuensaajia, jos niiden hallinnointikustannuksille on asetettu yläraja ja niiden saama palkkio vastaa tavanomaisia markkinaehtoja

⁽¹⁷⁾ Esimerkiksi asiassa Citynet Amsterdam komissio katsoi, että kahden yksityisen toimijan kolmanneksen suuruinen osuus yritykseen tehtävästä koko pääomasijoituksesta (ottaen myös huomioon yleinen osakasrakenne ja se, että niiden osakkeet riittävät muodostamaan määrävähemmistön yrityksen strategisessa päätöksenteossa) voitiin katsoa taloudellisesti merkittäväksi (ks. komission päätös asiassa C53/2006, Citynet Amsterdam, Alankomaat (EUVL L 247, 16.9.2008, s. 27, 96–100 kappale). Sitä vastoin asiassa N 429/10, Agricultural Bank of Greece (ATE) (EUVL C 317, 29.10.2011, s. 5) yksityisten sijoittajien osuus oli vain 10 prosenttia sijoituksesta ja valtion osuus 90 prosenttia. Tästä syystä komissio päätteli, että tasavertaisuuden edellytykset eivät täytyneet, koska valtion toteuttamaan pääoman lisäykseen ei liittynyt vastaavaa yksityisen osakkaan panosta eikä se ollut suhteessa valtion omistamien osakkeiden määrään.

ja on sidottu tulokseen. Lisäksi julkisia rahoituksen välittäjiä on hallinnoitava liiketaloudellisten periaatteiden mukaisesti ja niiden rahastonhoitajien on tehtävä sijoituspäätökset tuotto-odotusten perusteella ja valtiosta riippumattomina. Yksityiset sijoittajat on lisäksi valittava avoimella, läpinäkyvällä, syrjimättömällä ja puolueettomalla valintamenetellyllä transaktiokohtaisesti. Käytössä on oltava asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla estetään valtion mahdollinen vaikuttaminen julkisen rahaston päivittäiseen hoitoon.

- 42) Jos valtio tekee rahoituksen välittäjään sijoituksen lainojen tai takausten muodossa (vastatakaukset mukaan lukien) ja valvontaviranomaisen antamissa viitekorkoa koskeissa säännöissä ⁽¹⁸⁾ tai takauksina myönnettävää valtioneutukea koskeissa säännöissä ⁽¹⁹⁾ vahvistetut edellytykset täyttyvät, rahoituksen välittäjää ei katsota tuensaa-jaksi.
- 43) Jos rahoituksen välittäjien varat lisääntyvät ja niiden rahastonhoitajien liikevaihto kasvaa palkkioiden vuoksi, tämä katsotaan ainoastaan tukitoimenpiteen toissijaiseksi taloudelliseksi vaikutukseksi eikä sen katsota muodostavan tukea rahoituksen välittäjille ja/tai niiden rahastonhoitajille. Jos riskirahoitustoimenpide on kuitenkin suunniteltu siten, että sen toissijaiset vaikutukset kohdistuvat etukäteen yksilöityihin yksittäisiin rahoituksen välittäjiin, kyseisten rahoituksen välittäjien katsotaan saavan välillistä tukea.

2.1.3 Tuki yrityksille, joihin sijoitus tehdään

- 44) Jos tukea esiintyy sijoittajien, rahoituksen välittäjän tai sen rahastonhoitajien tasolla, valvontaviranomainen katsoo yleensä, että tuki siirretään ainakin osittain kohdeyrityksille. Näin on myös siinä tapauksessa, että rahoituksen välittäjän rahastonhoitajat tekevät sijoituspäätökset puhtaasti liiketaloudellisin perustein.
- 45) Jos kohdeyrityksille riskirahoitustoimenpiteen mukaisesti myönnetty laina tai takaus täyttää valvontaviranomaisen antamissa viitekorkoa koskeissa säännöissä tai takauksina myönnettävää valtioneutukea koskeissa säännöissä asetetut edellytykset, kyseisiä yrityksiä ei katsota tuensaaajiksi.

2.2 Riskirahoitustuki, josta on ilmoitettava

- 46) EFTA-valtioiden on ilmoitettava valvonta- tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti riskirahoitustoimenpiteistä, jotka ovat ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneutukea (erityisesti jos ne eivät ole markkinataloustoimijatestin mukaisia), jotka eivät kuulu vähämerkityksisestä tuesta annetun asetuksen soveltamisalaan ja eivät täytä kaikkia yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyjä riskirahoitustuen edellytyksiä. Valvontaviranomainen arvioi tällaisten toimenpiteiden soveltuvuutta ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla. Näissä suuntaviivoissa keskitytään sellaisiin riskirahoitustoimenpiteisiin, jotka todennäköisimmin todetaan ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisiksi, jos noudatetaan tiettyjä edellytyksiä, joita selvitetään tarkemmin näiden suuntaviivojen 3 jaksossa. Tällaiset toimenpiteet voidaan jakaa kolmeen ryhmään.
- 47) Ensimmäinen ryhmä kattaa riskirahoitustoimenpiteet, joiden kohteena ovat yritykset eivät täytä kaikkia yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyjä riskirahoitustuen tukikelpoisuusvaatimuksia. Näiden toimenpiteiden osalta valvontaviranomainen edellyttää, että EFTA-valtiot suorittavat perusteellisen ennakkoarvioinnin, koska ei voida enää olettaa, että yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan kuuluvat tukikelpoiset yritykset kärsivät markkinoiden toimintapuutteesta. Tämä ryhmä käsittää erityisesti seuraaviin yrityksiin kohdistuvat toimenpiteet:
- pienet Mid Cap -yritykset, joiden koko ylittää yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaisen pk-yritysten määritelmän rajan ⁽²⁰⁾;
 - innovatiiviset Mid Cap -yritykset, jotka harjoittavat T&K- ja innovaatiotoimintaa;
 - yritykset, jotka saavat ensimmäisen riskirahoitussijoituksen yli seitsemän vuotta sen jälkeen, kun ne toteuttavat ensimyyntin markkinoilla;
 - yritykset, jotka tarvitsevat riskirahoitussijoituksen, jonka kokonaismäärä ylittää yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa asetetun ylärajan;
 - vaihtoehtoiset kauppapaikat, jotka eivät täytä yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen edellytyksiä.

⁽¹⁸⁾ Viite- ja diskonttokorot (EUVL L 105, 21.4.2011, s. 32, ja ETA-täydennysosa N:o 23, 21.4.2011, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Takauksina myönnettävä valtioneutuki (EUVL L 105, 21.4.2011, s. 32, ja ETA-täydennysosa N:o 23, 21.4.2011, s. 1).

⁽²⁰⁾ Asetuksen (EY) N:o 800/2008 liite I, ks. alaviite 12.

- 48) Toiseen ryhmään kuuluvat ne toimenpiteet, joiden suunnitteluparametrit poikkeavat yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa vahvistetuista mutta jotka kohdistuvat siinä määriteltyihin tukikelpoisiin yrityksiin. Tällaisten toimenpiteiden osalta markkinoiden toimintapuutteen olemassaolo on osoitettava vain siinä määrin kuin se on tarpeen yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyt enimmäismäärät ylittävien parametrien perustelemiseksi. Tämä ryhmä käsittää erityisesti seuraavat tapaukset:
- rahoitusinstrumentit, joissa yksityisten sijoittajien osallistuminen jää alle yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyjen osuuksien
 - rahoitusinstrumentit, joiden suunnitteluparametrit ylittävät yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyt enimmäismäärät;
 - muut rahoitusvälineet kuin takaukset, joissa rahoituksen välittäjät, sijoittajat tai rahastonhoitajat valitaan asettamalla etusijalle suojautuminen mahdollisilta tappioilta (tappioriskiltä suojautuminen) ensisijaisten tuottojen sijaan (tuottoon perustuvat kannustimet);
 - verokannustimet yrityssijoittajille, mukaan lukien rahoituksen välittäjät tai niiden rahastonhoitajat, jotka toimivat yhteissijoittajina.
- 49) Kolmas ryhmä koskee suuria ohjelmia, jotka jäävät yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalan ulkopuolelle siinä määritellyn suuren talousarvionsa vuoksi. Arviointia tehdessään valvontaviranomainen tarkistaa, täyttyvätkö yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädetty riskirahoitustukea koskevat edellytykset ja jos ne täyttyvät, se arvioi, onko toimenpide asianmukaisesti suunniteltu ilmoituksen tukena olevan ennakoarvioinnin perusteella. Jos suuri ohjelma ei täytä kaikkia edellä olevissa säännöksissä asetettuja tukikelpoisuutta ja ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuutta koskevia edellytyksiä, valvontaviranomainen tarkastelee ennakoarvioinneissa esitettyä näyttöä sekä markkinoiden toimintapuutteen olemassaolon että toimenpiteen suunnittelun asianmukaisuuden arvioimiseksi. Lisäksi se tekee perusteellisen arvion tällaisten ohjelmien mahdollisista kielteisistä vaikutuksista vaikutusalaan kuuluvilla markkinoilla.
- 50) Yhteen riskirahoitustoimenpiteeseen voi liittyä useampia 47–49 kohdassa kuvailtuja eri ominaisuuksia, jos ne perusteellaan asianmukaisesti kattavan markkinoiden toimintapuutteiden analyysin avulla.
- 51) Näissä suuntaviivoissa erikseen sallittuja poikkeuksia lukuun ottamatta kaikkia muita yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyjä riskirahoitustuen ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvuuden edellytyksiä sovelletaan edellä mainittuihin ilmoitettavien toimenpiteiden ryhmiin.

2.3 Määritelmät

- 52) Näissä suuntaviivoissa tarkoitetaan
- 'vaihtoehtoisella kauppapaikalla' direktiivin 2004/39/EY⁽²¹⁾ 4 artiklan 1 kohdan 15 alakohdassa määriteltyä monenkeskistä kaupankäyntijärjestelmää, jossa pääosa kaupankäynnin kohteeksi otetuista rahoitusinstrumenteista on pk-yritysten liikkeeseenlaskemia;
 - 'riippumattomuudella' sitä, että sopimuspuolten välisen sijoitustransaktion edellytykset eivät poikkea edellytyksistä, joista olisi sovittu riippumattomien yritysten välillä, ja niihin ei sisälly valtion vaikutusta;
 - 'yritystostolla' vähintään määräysvaltaan oikeuttavan osuuden ostamista yrityksen pääomasta nykyisiltä osakkailta yrityksen varojen ja toiminnan saamiseksi haltuun;
 - 'tukikelpoisella yrityksellä' pk-yrityksiä, pieniä Mid Cap -yrityksiä ja innovatiivisia Mid Cap -yrityksiä;
 - 'toimeksisaaneella yhteisöllä' Euroopan investointipankkia (EIP), Euroopan investointirahastoa (EIR), kansainvälistä rahoituslaitosta, jonka osakas EFTA-valtio on, tai EFTA-valtioon sijoittautunutta rahoituslaitosta, jonka tavoitteena on yleisen edun saavuttaminen julkisen viranomaisen määräysvallassa,

⁽²¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/39/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, rahoitusvälineiden markkinoista (EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1). Direktiivi on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä IX (Rahoituspalvelut) olevaan 31ba kohtaan 29 päivänä huhtikuuta 2005 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 65/2005 (EUVL L 239, 15.9.2005, s. 50, ja ETA-täydennyssosa N:o 46, 15.9.2005, s. 31).

julkisoikeudellista elintä tai julkisen palvelun tehtävää hoitavaa yksityisoikeudellista elintä. Toimeksisaanut yhteisö voidaan valita tai nimittää suoraan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/18/EY⁽²²⁾ tai sen jälkeen annettavassa ja direktiivin kokonaan tai osittain korvaavassa säädöksessä asetettujen edellytysten mukaisesti;

- vi) 'oman pääoman ehtoisella sijoituksella' pääoman tarjoamista yritykselle sijoittamalla siihen suoraan tai välillisesti vastineena vastaavan osuuden omistamisesta kyseisestä yrityksestä;
- vii) 'irtautumisella' sitä, että rahoituksen välittäjä tai sijoittaja luopuu osuuksistaan esimerkiksi yrityskaupalla, alaskirjauksella, osakkeiden/lainojen takaisinlunastuksella, myynnillä toiselle rahoituksen välittäjälle tai sijoittajalle, myynnillä rahoituslaitokselle ja myynnillä julkisesti, mukaan lukien listautumisanti;
- viii) 'kohtuullisella tuottoasteella' odotettavissa olevaa sisäistä korkokantaa, joka vastaa yksityisten sijoittajien tekemän sijoituksen riskitasoa ja pääoman tyyppiä ja määrää kuvaavaa riskioikaistua diskonttaus korkoa;
- ix) 'lopullisella tuensaajalla' tukikelpoista yritystä, johon on tehty sijoitus riskirahoitustukitoimenpiteen nojalla;
- x) 'rahoituksen välittäjällä' mitä tahansa rahoituslaitosta sen muodosta ja omistuksesta riippumatta, myös rahastojen rahastoa, yksityisiä sijoitusrahastoja, julkisia sijoitusrahastoja, pankkeja, mikrorahoituslaitoksia ja takausyhtiöitä;
- xi) 'ensimyyntillä markkinoilla' yrityksen toteuttamaa ensimmäistä myyntiä tuote- tai palvelumarkkinoilla, lukuun ottamatta rajoitettua myyntiä markkinoiden testaamiseksi;
- xii) 'suuririskisimmällä osalla' etuoikeusasemaltaan heikointa riskierää, johon kohdistuu suurin tappionriski ja johon sisältyvät kohdesalkun odotettavissa olevat tappiot;
- xiii) 'lisäsijoituksella' uutta sijoitusta yritykseen sen jälkeen, kun siihen on jo tehty riskisijoitus vähintään kerran aikaisemmin;
- xiv) 'takauksella' kirjallista sitoumusta vastata kokonaan tai osittain kolmannen osapuolen uusista riskirahoituslainatransaktioista, kuten velkainstrumenteista tai leasinginstrumenteista, sekä oman pääoman luonteisista instrumenteista;
- xv) 'takauksen ylärajalla' julkisen sijoittajan enimmäisriskiä, joka ilmaistaan prosenttiosuutena takauksen kohteena olevaan salkkuun tehdystä kokonaissijoituksesta;
- xvi) 'takausosuudella' julkisen sijoittajan kattamaa prosenttiosuutta tappioista riskirahoitustukitoimenpiteen jokaisen transaktion osalta;
- xvii) 'riippumattomalla yksityisellä sijoittajalla' yksityistä sijoittajaa, joka ei ole sen tukikelpoisen yrityksen osakas, johon se sijoittaa, mukaan lukien bisnesenkelit ja rahoituslaitokset niiden omistuksesta riippumatta, jos ne kantavat sijoitukseen liittyvän riskin kokonaisuudessaan; kun perustetaan uusi yritys, kaikkien yksityisten sijoittajien, sen perustajat mukaan lukien, katsotaan olevan yrityksestä riippumattomia;
- xviii) 'innovatiivisella Mid Cap -yrityksellä' Mid Cap -yritystä, jonka T&K- ja innovaatiokustannukset, sellaisina kuin ne on määriteltävä yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa, muodostavat a) vähintään 15 prosenttia sen yhteenlasketuista toimintakustannuksista vähintään yhtenä vuotena ensimmäistä riskirahoitustukitoimenpiteen mukaista sijoitusta edeltävistä kolmesta vuodesta tai b) vähintään 10 prosenttia vuodessa sen yhteenlasketuista toimintakustannuksista kolmena ensimmäistä riskirahoitustukitoimenpiteen mukaista sijoitusta edeltävänä vuonna;
- xix) 'lainainstrumentilla' sopimusta, joka velvoittaa lainanantajan antamaan lainanottajan käyttöön sovitun suuruisen rahasumman sovituksi ajaksi ja jonka mukaan lainanottaja on veloitettu maksamaan kyseinen rahasumma takaisin sovittuna aikana; se voi muodostua lainoista ja muista rahoitusinstrumenteista, leasing sopimukset mukaan luettuina, joiden tärkein piirre on, että ne antavat lainanantajalle vähimmäistuoton;

⁽²²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavaraj- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL L 134, 30.4.2004, s. 114), sellaisena kuin se on oikaistuna (EUVL L 351, 26.11.2004, s. 44). Direktiivi on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XVI (Julkiset hankinnat) olevaan 2 kohtaan 2 päivänä kesäkuuta 2006 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 68/2006 (EUVL L 245, 7.9.2006, s. 22, ja ETA-täydennysosa N:o 44, 7.9.2006, s. 18).

- xx) 'Mid Cap -yrityksellä' yritystä, jonka henkilöstömäärä ei ole yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen liitteessä I olevan 3–5 artiklan mukaisesti laskettuna yli 1 500; sovellettaessa näitä suuntaviivoja useita yhteisöjä on pidettävä yhtenä yrityksenä, jos jokin yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen liitteessä I olevan 3 artiklan 3 kohdassa luetelluista edellytyksistä täyttyy; tällä määritelmällä ei ole vaikutusta muihin määritelmiin, joita käytetään sellaisten EU:n/ETA:n ohjelmien rahoitusinstrumentteja varten, joihin ei sisälly valtiontukea;
- xxi) 'luonnollisella henkilöllä' henkilöä, joka ei ole oikeushenkilö eikä ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yritys;
- xxii) 'uudella lainalla' uutta lainainstrumenttia uusien sijoitusten tai käyttöpääoman rahoittamiseksi, lukuun ottamatta olemassa olevien lainojen uudelleenrahoitusta;
- xxiii) 'jälkirahoituksella' yrityksen olemassa olevien osakkeiden ostamista aikaisemmalta sijoittajalta tai osakkaalta;
- xxiv) 'riskirahoitussijoituksella' oman pääoman ehtoisia tai oman pääoman luonteisia sijoituksia, lainoja, mukaan lukien leasingosapimukset, takauksia tai niiden yhdistelmää tukikelpoisille yrityksille;
- xxv) 'oman pääoman luonteisella sijoituksella' rahoitusmuotoa, joka sijoittuu oman pääoman ehtoisen ja vieraan pääoman ehtoisen rahoituksen välille ja johon liittyvä riski on suurempi kuin paremmassa etuoikeusasemassa olevilla veloilla mutta pienempi kuin rajoituksettomalla omalla pääomalla ja joiden tuotto haltijalle perustuu pääasiassa kohdeyrityksen voittoihin tai tappioihin ja jotka ovat maksulaiminlyönnin yhteydessä vakuudettomia. Oman pääoman luonteinen sijoitus voidaan luokitella velaksi, joka on vakuudetonta ja heikommassa etuoikeusasemassa, kerrosteinen laina mukaan luettuna, ja joka on joissakin tapauksissa muunnettavissa omaksi pääomaksi, tai etuoikeutetuksi pääomaksi;
- xxvi) 'pienellä ja keskisuurella yrityksellä (pk-yrityksellä)' yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen liitteessä I määriteltyä yritystä;
- xxvii) 'pienellä Mid Cap -yrityksellä' yritystä, jonka henkilöstömäärä ei ole yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen liitteessä I olevan 3–5 artiklan mukaisesti laskettuna yli 499 ja jonka vuotuinen liikevaihto ei ole yli 100 miljoonaa euroa tai jonka taseen loppusumma ei ole yli 86 miljoonaa euroa; sovellettaessa näitä suuntaviivoja useita yhteisöjä on pidettävä yhtenä yrityksenä, jos jokin yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen liitteessä I olevan 3 artiklan 3 kohdassa luetelluista edellytyksistä täyttyy; tällä määritelmällä ei ole vaikutusta muihin määritelmiin, joita käytetään sellaisten EU:n/ETA:n ohjelmien rahoitusinstrumentteja varten, joihin ei sisälly valtiontukea;
- xxviii) 'kokonaisrahoituksella' tukikelpoiseen yritykseen riskirahoitustukitoimenpiteen nojalla yhden tai useamman riskirahoitussijoituksen kautta tehtyjen kokonaissijoitusten enimmäismäärää, mukaan lukien lisäsijoitukset, lukuun ottamatta täysin yksityisiä sijoituksia, jotka on tehty markkinaehdoin ja riskirahoitustukitoimenpiteen ulkopuolella;
- xxix) 'listaamattomalla yrityksellä' yritystä, jota ei ole noteerattu arvopaperipörssin virallisella listalla, vaihtoehtoisia kauppapaikkoja lukuun ottamatta.

3. RISKIRAHOITUSTUEN SOVELTUVUUDEN ARVIOINTI

3.1 Yhteiset arviointiperiaatteet

- 53) Arvioidessaan sitä, voidaanko ilmoitetun tukitoimenpiteen katsoa soveltuvan ETA-sopimuksen toimintaan, valvontaviranomainen analysoi yleensä, varmistaako tukitoimenpiteen muoto, että tuen myönteinen vaikutus yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen ylittää sen kielteiset vaikutukset ETA-sopimuksen osapuolten väliseen kauppaan ja kilpailuun.
- 54) Valtiontukiudistusta koskevassa tiedonannossa, joka annettiin 8. toukokuuta 2012, kehoitettiin yksilöimään ja määrittelemään yhteiset periaatteet, joita sovelletaan aina arvioitaessa, soveltuuko tukitoimenpide sisämarkkinoille. Tässä tarkoituksessa valvontaviranomainen katsoo, että tukitoimenpide on ETA-sopimuksen mukainen, jos se täyttää seuraavat kriteerit:
- a) vaikutus selkeästi määritellyn yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen: valtiontukitoimenpiteen tavoitteena on oltava yhteisen edun mukainen tavoite ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan mukaisesti (3.2 jakso);

- b) tarve tukitoimenpiteisiin: valtiontukitoimenpide on kohdennettava tilanteeseen, jossa tuella saadaan aikaan sellainen merkittävä vaikutus, johon ei päästä markkinoiden omin toimin, esimerkiksi korjaamalla markkinoiden toimintapuute (3.3 jakso);
- c) toimenpiteen tarkoituksenmukaisuus: ehdotetun valtiontukitoimenpiteen on oltava yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen soveltuva toimintapolitiikan väline (3.4 jakso);
- d) kannustava vaikutus: valtiontukitoimenpiteen on muutettava yrityksen käyttäytymistä niin, että se harjoittaa sellaista ylimääräistä toimintaa, jota se ei harjoittaisi ilman tukea tai harjoittaisi rajoitetusti tai eri tavalla (3.5 jakso);
- e) tuen oikeasuhteisuus (tuen rajaaminen välttämättömään): valtiontukitoimenpide on rajattava vähimmäismäärään, joka tarvitaan kyseessä olevan yrityksen investointien tai toimintojen lisäämiseksi (3.6 jakso);
- f) kilpailuun ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvien kohtuuttomien kielteisten vaikutusten välttäminen: valtiontukitoimenpiteen kielteisten vaikutusten on oltava riittävän rajoitettuja niin, että toimenpiteen kokonaisvaikutus on myönteinen (3.7 jakso);
- g) tuen läpinäkyvyys: EFTA-valtioilla, valvontaviranomaisella, talouden toimijoilla ja kansalaisilla on oltava mahdollisuus saada helposti käyttöönsä kaikki tarvittavat säädökset ja muut tuen myöntämistä koskevat tarpeelliset tiedot (3.8 jakso).
- 55) Eräiden tukiohjelmamuotojen kokonaisvaikutuksen selvittämiseksi voidaan edellyttää jäljempänä 4 jaksossa tarkoitettua jälkiarviointia. Valvontaviranomainen voi tällaisissa tapauksissa rajoittaa ohjelmien kestoa niin, että ohjelman voimassaolon jatkamisesta on mahdollista ilmoittaa.
- 56) Arvioidessaan yksittäisen tuen soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan valvontaviranomainen ottaa huomioon mahdollisen menettelyn, joka koskee ETA-sopimuksen 53 tai 54 artiklan rikkomista ja joka saattaa koskea tuensaajaa ja joka voi olla merkityksellinen ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan mukaisen arvioinnin kannalta ⁽²³⁾.

3.2 Vaikutus yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamiseen

- 57) Valtiontuen on osaltaan edistettävä yhden tai useamman ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdassa määritellyn yhteisen edun mukaisen tavoitteen saavuttamista. Riskirahoitustuen osalta yleisenä toimintapolitiittisena tavoitteena on parantaa rahoituksen tarjontaa kannattaville pk-yrityksille niiden varhaisesta kehitysvaiheesta kasvuvaiheeseen, ja tietyissä olosuhteissa pienille ja innovatiivisille Mid Cap -yrityksille. Näin voidaan pitkällä aikavälillä kehittää Euroopan talousalueelle kilpailukykyiset yritysten rahoitusmarkkinat, minkä pitäisi edistää yleistä talouskasvua.

3.2.1 Toimenpiteen erityiset toimintapolitiittiset tavoitteet

- 58) Toimenpiteessä on määriteltävä erityiset toimintapolitiittiset tavoitteet ottaen huomioon edellä 57 kohdassa vahvistetut yleiset toimintapolitiittiset tavoitteet. Tätä tarkoitusta varten EFTA-valtioiden on tehtävä ennakoarviointi tavoitteiden yksilöimiseksi ja merkityksellisten tulosindikaattoreiden määrittelemiseksi. Toimenpiteen laajuuden ja keston olisi oltava riittävät toimintapolitiittisiin tavoitteisiin nähden. Tulosindikaattoreihin voivat yleensä sisältyä seuraavat:
- a) vaaditut tai suunnitellut yksityisen sektorin sijoitukset;
- b) sijoitusten kohteina olevien lopullisten tuensaajien odotettu lukumäärä, myös käynnistysvaiheessa olevien pk-yritysten lukumäärä;
- c) riskirahoitustoimenpiteen täytäntöönpanon aikana ja riskirahoitussijoitusten seurauksena luotavien uusien yritysten arvioitu lukumäärä;
- d) niiden työpaikkojen lukumäärä, joita lopullisissa tuensaajayrityksissä syntyy riskirahoitustoimenpiteen nojalla tehdyn ensimmäisen riskirahoitussijoituksen ja irtautumispäivän välisenä aikana;
- e) tarvittaessa niiden sijoitusten osuus, jotka on tehty markkinataloustoimijatestin mukaisesti;
- f) välitavoitteet ja määräajat, joiden sisällä tietyt ennalta määrätyt summat tai prosenttiosuudet talousarviosta on sijoitettava;

⁽²³⁾ Ks. asia C-225/91, *Matra v. komissio*, tuomio 15.6.1993, Kok., s. I-3203, 42 kohta.

- g) tuotto, joka sijoituksista odotetaan kertyvän;
 - h) tarvittaessa lopullisten tuensaajien riskirahoitustoimenpiteen täytäntöönpanon aikana tekemät patenttihakemukset.
- 59) Edellä 58 kohdassa mainitut indikaattorit ovat merkityksellisiä toimenpiteen vaikuttavuuden ja sen sijoitusstrategian asianmukaisuuden arvioimiseksi, jonka rahoituksen välittäjä on laatinut valintamenettelyä varten.

3.2.2 Rahoituksen välittäjät ja toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttaminen

- 60) Sen varmistamiseksi, että riskirahoitustoimenpiteeseen osallistuvat rahoituksen välittäjät saavuttavat asetetut toimintapoliittiset tavoitteet, niiden on täytettävä edellytykset, jotka vahvistetaan jäljempänä 61 ja 62 kohdassa.
- 61) Rahoituksen välittäjän sijoitusstrategia on sovittava yhteen toimenpiteen toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa. Rahoituksen välittäjän on osoitettava valintamenettelyssä, miten niiden ehdottama sijoitusstrategia voi auttaa saavuttamaan toimintapoliittiset tavoitteet ja päämäärät.
- 62) EFTA-valtion on varmistettava, että rahoituksen välittäjien sijoitusstrategia vastaa jatkuvasti sovittuja toimintapoliittisiä tavoitteita, esimerkiksi asianmukaisten seuranta- ja raportointijärjestelyjen kautta ja julkisten sijoittajien edustajien osallistumisella rahoituksen välittäjän sijoittajia edustaviin elimiin, kuten hallintoneuvostoon tai neuvoo-antaviin elimiin. Asianmukaisella hallintorakenteella on varmistettava, että sijoitusstrategian olennaiset muutokset edellyttävät EFTA-valtion ennakolta antamaa lupaa. Selvyyden vuoksi on todettava, että EFTA-valtio ei saa osallistua suoraan yksittäisiin sijoitus- tai divestointipäätöksiin.

3.3 Tarve tukitoimenpiteisiin

- 63) Valtiontuki voi olla perusteltua vain, jos se kohdistuu tiettyihin markkinoiden toimintapuutteisiin, jotka vaikuttavat yhteisen tavoitteen saavuttamiseen. Valvontaviranomainen katsoo, ettei ole olemassa yleistä markkinoiden toimintapuutetta, joka koskee pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta, vaan ainoastaan toimintapuute, joka koskee tiettyjä pk-yritysten ryhmiä riippuen kyseisessä EFTA-valtiossa vallitsevasta erityisestä taloudellisesta toimintaympäristöstä. Tämä koskee erityisesti — mutta ei yksinomaan — toimintansa alkuvaiheessa olevia pk-yrityksiä, jotka kasvunäkymistään huolimatta eivät pysty osoittamaan luottokelpoisuuttaan tai liiketoimintasuunnitelmiansa vakautta sijoittajille. Tällainen markkinoiden toimintapuute voi vaihdella sekä asianomaisten yritysten että niiden pääomavaatimusten suhteen toimialasta riippuen. Epäsymmetrisen informaation vuoksi markkinoiden on vaikea arvioida tällaisten pk-yritysten riski-/tuottoprofiilia ja niiden kykyä saada aikaan riskeihin sopeutettua tuottoa. Vaikeudet, joita tällaiset pk-yritykset kohtaavat jakaessaan tietoja hankkeensa laadusta, pk-yritysten pitämien riskialttiina sijoituskohteena ja niiden heikko luottokelpoisuus johtavat suuriin transaktio- ja välityspalvelukustannuksiin ja voivat lisätä sijoittajien haluttomuutta ottaa riskejä. Pienillä Mid Cap -yrityksillä ja innovatiivisilla Mid Cap -yrityksillä voi olla samankaltaisia vaikeuksia ja sama markkinoiden toimintapuute voi vaikuttaa niihin.
- 64) Tämän vuoksi riskirahoitustoimenpide on laadittava ennakoarvioinnin perusteella, joka osoittaa, että on olemassa rahoitusvaje, joka vaikuttaa tukikelpoisiin yrityksiin toimenpiteen kohteena olevassa kehitysvaiheessa, maantieteellisellä alueella ja tarvittaessa toimialalla. Riskirahoitustoimenpide on suunniteltava niin, että se poistaa ennakoarvioinnissa toteen näytetyt markkinoiden toimintapuutteen.
- 65) On analysoitava sekä rakenteellisia että syklisiä (eli kriisiin liittyviä) ongelmia, jotka johtavat siihen, ettei yksityisen rahoituksen taso ole optimaalinen. Erityisesti arvioinnissa on analysoitava perusteellisesti tukikelpoisten yritysten saatavilla olevia rahoituslähteitä ottaen huomioon maantieteellisellä kohdealueella toimivien rahoituksen välittäjien lukumäärä, se, ovatko ne julkisia vai yksityisiä, merkitykselliselle markkinasegmentille kohdennettujen sijoitusten määrä, mahdollisesti tukikelpoisten yritysten lukumäärä ja yksittäisten transaktioiden keskimääräinen arvo. Kyseisen analyysin olisi perustuttava tietoihin, jotka kattavat riskirahoitustoimenpiteen ilmoittamista edeltävät viisi vuotta. Tietojen perusteella olisi arvioitava rahoitusvajeen luonne ja suuruus, toisin sanoen se, kuinka paljon tukikelpoisten yritysten rahoitustarpeista jää täyttämättä.
- 66) Olisi suotavaa, että ennakoarvioinnin tekee riippumaton yhteisö puolueettomien ja ajan tasalla olevien todisteiden perusteella. EFTA-valtiot voivat myös käyttää jo tehtyjä arviointeja, kunhan niiden laatimisesta on riskirahoitustoimenpiteestä ilmoitettaessa kulunut alle kolme vuotta. Tarkastellessaan ennakoarvioinnin tuloksia valvontaviranomainen varaa oikeuden asettaa kyseenalaiseksi tietojen oikeellisuuden käytettävissä olevan näytön perusteella.

- 67) Sen takaamiseksi, että toimenpiteeseen osallistuvat rahoituksen välittäjät puuttuvat havaittuun markkinoiden toimintapuutteeseen, due diligence -prosessilla on varmistettava asetettuun toimintapoliittiseen tavoitteeseen keskittyvä ja määriteltyjä tukikelpoisuusvaatimuksia ja rahoitusrajoituksia noudattava liiketaloudellisesti järkevä sijoitusstrategia. EFTA-valtioiden on erityisesti valittava sellaiset rahoituksen välittäjät, jotka pystyvät osoittamaan, että niiden ehdottama sijoitusstrategia on liiketaloudellisesti järkevä ja siihen sisältyy asianmukainen riskinhajautuspolitiikka, jolla pyritään saavuttamaan taloudellinen kannattavuus ja tehokas mittakaava sijoitusten suuruuden ja alueellisen laajuuden suhteen.
- 68) Lisäksi ennakoarvioinnissa on otettava huomioon tukikelpoisten yritysten kohtaama erityinen markkinoiden toimintapuute 69–88 kohdassa annettujen lisäohjeiden mukaisesti.

3.3.1 Toimenpiteet, jotka on kohdistettu yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalan ulkopuolisiin yritysyryhmiin

a) Pienet Mid cap -yritykset

- 69) Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisala on rajattu tukikelpoisiin pk-yrityksiin. Kuitenkin eräillä yrityksillä, jotka eivät täytä pk-yritysten määritelmän mukaisia henkilöstömäärää koskevia ja/tai taloudellisia raja-arvoja, voi olla samanlaisia rahoitusrajoitteita.
- 70) Riskirahoitustoimenpiteen soveltamisalaan kuuluvien tukikelpoisten yritysten määritelmän laajentaminen kattamaan pienet Mid Cap -yritykset voi olla perusteltua, sillä näin yksityisiä sijoittajia kannustetaan sijoittamaan hajautetumpaan salkkuun ja parannetaan mukaantulo- ja irtautumismahdollisuuksia. Pienten Mid Cap -yritysten lisääminen salkkuun on omiaan vähentämään riskejä salkkutasolla ja näin ollen kasvattamaan sijoitusten tuottoa. Tämä voikin olla erityisen tehokas tapa houkuttaa institutionaalisia sijoittajia riskialttiimmille toimintansa alkuvaiheessa oleville yrityksille.
- 71) Edellä esitetyn perusteella ja jos ennakoarviointi sisältää riittävästi taloudellista näyttöä, voi olla perusteltua tukea pieniä Mid Cap -yrityksiä. Valvontaviranomainen ottaa arvioinnissaan huomioon kohdeyritysten työvoima- ja pääomavaltaisuuden sekä muut arviointiperusteet, jotka kuvastavat pieniin Mid Cap -yrityksiin vaikuttavia erityisiä rahoitusrajoitteita (esimerkiksi riittävät vakuudet suureen lainaan).

b) Innovatiiviset Mid Cap -yritykset

- 72) Tietyissä olosuhteissa Mid Cap -yritykset voivat kohdata pk-yrityksiin verrattavia rahoitusrajoitteita. Tilanne voi olla tällainen sellaisten Mid Cap -yritysten tapauksessa, jotka harjoittavat T&K- ja innovaatiotoimintaa tuotantolaitokseen ja markkinoille saattamiseen tehtävien alkuinvestointien rinnalla ja joilla ei ole vielä sellaista näyttöä, jonka perusteella mahdolliset sijoittajat voisivat tehdä asiaankuuluvia oletuksia tällaisten toimintojen tulosten tulevasta markkinanäkymistä. Tällaisessa tapauksessa riskirahoitustuki voi olla tarpeen innovatiivisille Mid Cap -yrityksille, jotta ne voisivat nostaa tuotantokapasiteettinsa kestäväälle tasolle, jolloin ne voivat saada omatoimisesti yksityistä rahoitusta. Kuten 3.3.1 jakson a kohdassa todettiin, tällaisten innovatiivisten Mid Cap -yritysten sisällyttäminen sijoitussalkkuun voi olla rahoituksen välittäjälle tehokas tapa tarjota hajautetumpia sijoitusmahdollisuuksia, jotka vetoavat laajempaan mahdollisten sijoittajien joukkoon.

c) Yritykset, joihin tehdään ensimmäinen riskirahoitussijoitus yli seitsemän vuoden kuluttua ensimyyntistä markkinoilla

- 73) Yleinen ryhmäpoikkeusasetus kattaa pk-yritykset, joihin tehdään ensimmäinen riskirahoitustoimenpiteen mukainen sijoitus ennen ensimyyntiä markkinoilla tai seitsemän vuoden kuluessa ensimyyntistä markkinoilla. Ainoastaan lisäsijoitukset kuuluvat ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan tämän seitsemän vuoden jälkeen. Tietyn-tyyppisten yritysten voidaan kuitenkin katsoa olevan edelleen laajentumisvaiheessa tai varhaisessa kasvuvaiheessa tämän seitsenvuotiskauden jälkeen, eivätkä ne ole vielä riittävästi osoittaneet tuottopotentiaaliaan ja/tai niillä ei ole riittävän vankkaa näyttöä ja vakuuksia. Tämä voi koskea erityisesti riskialttiita toimialoja, kuten biotekniikka, kulttuuriteollisuus ja luovat alat, sekä yleisemmin innovatiivisia pk-yrityksiä⁽²⁴⁾. Lisäksi yritykset, joilla on riittävästi pääomaa rahoittaakseen alkuvaiheen toimintansa, voivat edellyttää ulkoista rahoitusta vasta myöhemmässä vaiheessa, esimerkiksi lisätäkseen kapasiteettiaan pienimuotoisen yritystoiminnan muuttamisesta suurempaan mittakaavaan. Tämä saattaa edellyttää niiden omia varoja suurempia sijoitusmääriä.

(24) Pk-yrityksen innovatiivisuutta on arvioitava yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa vahvistetun määritelmän perusteella.

- 74) Sen vuoksi voi olla mahdollista hyväksyä toimenpiteitä, joiden tapauksessa ensimmäinen sijoitus tehdään yli seitsemän vuoden kuluttua kohdeyrityksen ensimyyntistä markkinoilla. Tällöin valvontaviranomainen voi edellyttää, että toimenpiteessä määritellään selkeästi tukikelpoiset yritykset ennakoarvioinnissa esitettyjen todisteiden perusteella, jotka liittyvät näihin yrityksiin vaikuttavaan erityiseen markkinoiden toimintapuutteeseen.
- d) Yritykset, jotka tarvitsevat riskirahoitussijoituksen, jonka määrä ylittää yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa asetetun ylärajan
- 75) Yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa vahvistetaan riskirahoituksen yhteenlaskettu enimmäismäärä tukikelpoista yritystä kohden, mukaan lukien lisäsijoitukset. Kuitenkin tietyillä toimialoilla, joilla alkuvaiheen tutkimus- tai investointikustannukset ovat suhteellisen suuret (kuten biotieteet, vihreä teknologia tai energia), tämä määrä ei ehkä riitä kaikkien tarvittavien investointien toteuttamiseen ja yrityksen saattamiseen kestävästi kasvun tielle. Sen vuoksi voi tietyissä olosuhteissa olla perusteltua sallia suuremmat kokonaissijoitukset tukikelpoisiin yrityksiin.
- 76) Näin ollen riskirahoitustoimenpiteillä voidaan myöntää tukea tällaisen yhteenlasketun enimmäismäärän ylittävää määrää, jos suunniteltu rahoitusmäärä vastaa ennakoarvioinnissa havaitun rahoitusvajeen suuruutta ja luonnetta kohdetoimialoilla ja/tai -alueilla. Tällöin valvontaviranomainen ottaa huomioon kohdetoimialan pääomavaltaisuuden ja/tai suuremmat investointikulut tietyillä maantieteellisillä alueilla.
- e) Vaihtoehtoiset kauppapaikat, jotka eivät täytä yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen edellytyksiä
- 77) Valvontaviranomainen myöntää, että vaihtoehtoiset kauppapaikat ovat tärkeä osa pk-yritysten rahoitusmarkkinoita, koska ne houkuttelevat uutta pääomaa pk-yrityksiin ja helpottavat aikaisempien sijoittajien irtautumista sijoituksesta ⁽²⁵⁾. Yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa tunnustetaan niiden tärkeys helpottamalla niiden toimintaa joko näillä kauppapaikoilla noteerattuihin yrityksiin sijoittaville luonnollisille henkilöille suunnatuilla verokannustimilla tai sallimalla käynnistystuki kauppapaikan ylläpitäjälle, edellyttäen, että kauppapaikan ylläpitäjä voidaan luokitella pieneksi yritykseksi ja enintään tiettyihin enimmäismääriin asti.
- 78) Vaihtoehtoisten kauppapaikkojen ylläpitäjät eivät kuitenkaan ole välttämättä pieniä yrityksiä, kun ne perustetaan. Lisäksi yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen nojalla käynnistystukena sallitun tuen enimmäismäärä ei ehkä riitä tukemaan kauppapaikan perustamista. Jotta voidaan saada riittävät resurssit uusien kauppapaikkojen perustamiseen ja toiminnan aloittamiseen, voi olla lisäksi tarpeen tarjota verokannustimia erityssijoittajille. On myös mahdollista, että kauppapaikassa ei noteerata ainoastaan pk-yrityksiä vaan myös yrityksiä, jotka ylittävät pk-yrityksen määritelmässä vahvistetut kynnysarvot.
- 79) Sen vuoksi voi olla tietyissä olosuhteissa perusteltua sallia verokannustimien myöntäminen erityssijoittajille sellaisten kauppapaikan ylläpitäjien tukemiseksi, jotka eivät ole pieniä yrityksiä, tai sallia sijoitukset vaihtoehtoisten kauppapaikkojen perustamiseen, joiden määrä ylittää yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa käynnistystuelle asetetut raja-arvot, tai sallia tuki vaihtoehtoisille kauppapaikoille, joilla pääosa kaupankäynnin kohteeksi otetuista rahoitusinstrumenteista on pk-yritysten liikkeeseenlaskemia. Tämä vastaa toimintapoliittista tavoitetta tukea pk-yritysten mahdollisuuksia saada rahoitusta saumattoman rahoitusketjun kautta. Tämän vuoksi ennakoarvioinnin on osoitettava, että on olemassa erityinen markkinoiden toimintapuute, joka vaikuttaa tällaisiin kauppapaikkoihin merkityksellisillä maantieteellisillä markkinoilla.

3.3.2 Toimenpiteet, joiden suunnitteluparametrit eivät noudata yleistä ryhmäpoikkeusasetusta

- a) Rahoitusinstrumentit, joissa yksityisten sijoittajien osallistuminen jää alle yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyjen osuuksien
- 80) Yrityksiin vaikuttavat markkinoiden toimintapuutteet tietyillä alueilla tai tietyissä EFTA-valtioissa voivat korostua seurauksena siitä, että pk-yritysten rahoitusmarkkinat ovat suhteellisen heikosti kehittyneet tällaisilla alueilla verrattuna muihin alueisiin samassa EFTA-valtiossa tai muihin EFTA-valtioihin. Tämä koskee erityisesti niitä

⁽²⁵⁾ Valvontaviranomainen tunnustaa joukkorahoitusalojen tärkeyden houkutellessa rahoitusta aloitteleville yrityksille. Jos on olemassa tunnustettu markkinoiden toimintapuute ja joukkorahoitusalan ylläpitäjä on erillinen oikeushenkilö, valvontaviranomainen voi soveltaa vaihtoehtoisin kauppapaikkoihin sovellettavia sääntöjä. Tämä koskee myös verokannustimia, joilla kannustetaan sijoittamaan tällaisten joukkorahoitusalojen kautta. Ottaen huomioon joukkorahoituksen ilmestyminen unionin/ETA:n markkinoille hiljattain, riskirahoitustoimenpiteitä, joihin liittyy joukkorahoitusta, arvioidaan todennäköisesti näiden suuntaviivojen 4 jakson mukaisesti.

EFTA-valtioita, joissa ei ole vakiintuneita riskipääomasijoittajia tai bisnesenkeleitä. Jos tavoitteena on kannustaa pk-yritysten tehokkaiden rahoitusmarkkinoiden kehittämistä näillä alueilla ja edistää sellaisten rakenteellisten esteiden poistamista, jotka voivat estää pk-yrityksiä saamasta tehokkaasti riskirahoitusta, valvontaviranomainen voi tällä perusteella suhtautua myönteisemmin toimenpiteisiin, joissa sallitaan yksityisten sijoittajien osallistumiseen jääminen yleisen ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyä osuutta pienemmäksi.

- 81) Valvontaviranomainen voi suhtautua myönteisesti myös riskirahoitustoimenpiteisiin, joissa yksityisten sijoittajien osallistuminen jää alle yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyjen osuuksien, varsinkin silloin, kun ne kohdistuvat erityisesti pk-yrityksiin ennen ensimyyntiä markkinoilla tai konseptin oikeaksi todistamisen vaiheeseen, toisin sanoen yrityksiin, joihin kohdistuu voimakkaampia markkinoiden toimintapuuotteita. Tällöin edellytetään, että osallistuvat yksityiset sijoittajat todellisuudessa vastaavat osasta sijoitukseen liittyvistä riskeistä.

b) Rahoitusinstrumentit, joiden suunnitteluparametrit ylittävät yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädettyt enimmäismäärät

- 82) Yleistä ryhmäpoikkeusasetusta sovelletaan vain toimenpiteisiin, joissa tappioiden jakaminen julkisten ja yksityisten sijoittajien välillä on suunniteltu tasavertaisuusperiaatteen vastaisesti siten, että julkisen sijoittajan suuririskisintä osaa on rajoitettu. Vastaavasti takausten tapauksessa ryhmäpoikkeuksella rajoitetaan julkisen rahoittajan takausosuutta ja kokonaistappioita.

- 83) Kuitenkin tietyissä olosuhteissa riskialttiimpi julkinen rahoitus voi mahdollistaa sen, että yksityiset sijoittajat tai lainanantajat tarjoavat lisärahoitusta. Arvioidessaan toimenpiteitä, joiden taloudelliset suunnitteluparametrit ylittävät yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa asetetut enimmäisarajat, valvontaviranomainen ottaa huomioon useita tekijöitä, kuten näiden suuntaviivojen 3.4.2. jaksossa todetaan.

c) Muut rahoitusinstrumentit kuin takaukset, joissa sijoittajat, rahoituksen välittäjät ja niiden rahastonhoitajat valitaan asettamalla etusijalle tappioriskiltä suojautuminen epäsymmetrisen voittojen jakamisen sijaan

- 84) Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaan rahoituksen välittäjien sekä sijoittajien ja rahastonhoitajien valinnan on perustuttava avoimeen, läpinäkyvään ja syrjimättömään menettelyyn, jossa ilmaistaan selvästi toimenpiteen toimintapoliittiset tavoitteet ja taloudelliset parametrit, joilla tavoitteet on tarkoitus saavuttaa. Tämä tarkoittaa, että rahoituksen välittäjät ja niiden rahastonhoitajat on valittava direktiivin 2004/18/EY⁽²⁶⁾ tai sen jälkeen annetun ja direktiivin korvaavan säädöksen mukaista menettelyä noudattaen. Jos tätä direktiiviä ei voida soveltaa, valintamenettelyllä on varmistettava, että valittavina on mahdollisimman monia vaatimukset täyttäviä rahoituksen välittäjiä tai rahastonhoitajia. Tällaisen menettelyn on erityisesti mahdollistettava se, että kyseinen EFTA-valtio voi vertailla rahoituksen välittäjien tai rahastonhoitajien ja mahdollisten yksityisten sijoittajien välillä neuvoteltuja ehtoja, jotta voidaan varmistaa, että riskirahoitustoimenpide houkuttelee yksityisiä sijoittajia mahdollisimman vähäisellä valtiontuella tai jotta tasavertaisuuden edellytyksistä poiketaan mahdollisimman vähän realistisen sijoitusstrategian mukaan.

- 85) Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen mukaan rahastonhoitajia koskeviin sovellettaviin valintaperusteisiin on sisällytävä vaatimus, jonka mukaan muissa instrumenteissa kuin takauksissa on suositettava voitonjakoa tappioriskiltä suojautumisen sijaan, jotta rajoitettaisiin rahastonhoitajan ylenmääräistä riskinottoa sen valitessa yrityksiä, joihin sijoitus tehdään. Tämän tarkoituksena on varmistaa, että toimenpiteessä suunnitellun rahoitusvälineen muodosta riippumatta yksityisille sijoittajille tai lainanantajille myönnettävää mahdollista etuuskohdelua on punnittava suhteessa yleiseen etuun, jossa on kyse julkisen pääoman uudelleenkäytettävyyden ja toimenpiteen pitkän aikavälin kestävyuden varmistamisesta.

- 86) Tietyissä tapauksissa voi kuitenkin olla tarpeen asettaa etusijalle tappioriskiltä suojautuminen. Näin on silloin, kun toimenpiteen kohderyhmänä ovat tietyt toimialat, joilla pk-yritysten maksukyvyttömyys on yleistä. Näin voi olla sellaisten toimenpiteiden tapauksessa, jotka kohdistuvat pk-yrityksiin ennen ensimyyntiä markkinoilla tai konseptin oikeaksi todistamisen vaiheessa, aloihin, joilla on suuria teknologisia esteitä, tai aloihin, joilla yritykset ovat erittäin riippuvaisia yksittäisistä hankkeista, jotka edellyttävät suuria alkuinvestointeja ja joihin sisältyy suuri riski, kuten kulttuuriteollisuus ja luovat alat. Tappioriskiltä suojautumisen asettaminen etusijalle voi olla perusteltua myös sellaisten toimenpiteiden tapauksessa, jotka toimivat rahastojen rahaston kautta ja joiden tavoitteena on houkuttaa yksityisiä sijoittajia tällä tasolla.

⁽²⁶⁾ Ks. alaviite 22.

d) Verokannustimet yrityssijoittajille, mukaan lukien rahoituksen välittäjät tai niiden rahastonhoitajat, jotka toimivat yhteissijoittajina

- 87) Yleinen ryhmäpoikkeusasetus kattaa verokannustimet, jotka myönnetään riippumattomille yksityisille sijoittajille, jotka ovat luonnollisia henkilöitä ja tarjoavat riskirahoitusta suoraan tai välillisesti tukikelpoisille pk-yrityksille. EFTA-valtiot voivat kuitenkin katsoa aiheelliseksi ottaa käyttöön toimenpiteitä, joilla luodaan samankaltaisia kannustimia yrityssijoittajille. Ero on siinä, että yrityssijoittajat ovat ETA-sopimuksen 61 artiklassa tarkoitettuja yrityksiä. Toimenpiteeseen on sen vuoksi sovellettava erityisiä rajoituksia, jotta voidaan varmistaa, että yrityssijoittajien tasolla myönnettävä tuki on edelleen oikeasuhteista ja sillä on todellinen kannustava vaikutus.
- 88) Rahoituksen välittäjät ja niiden rahastonhoitajat voivat hyötyä verokannustimesta vain siltä osin kuin ne osallistuvat sijoituksiin tai lainoihin yhdessä muiden kanssa. Verokannustimia ei saa myöntää sellaisten palvelujen osalta, joita rahoituksen välittäjä tai sen rahastonhoitajat suorittavat toimenpiteen täytäntöönpanemiseksi.

3.4 Tukitoimenpiteen tarkoituksenmukaisuus

3.4.1 Tarkoituksenmukaisuus verrattuna muihin toimintavälineisiin ja muihin tukivälineisiin

- 89) Jotta voidaan puuttua havaittuihin markkinoiden toimintapuutteisiin ja auttaa saavuttamaan toimenpiteen tavoitteet, ehdotetun riskirahoitustoimenpiteen on oltava tarkoituksenmukainen. Sen on samalla oltava vähiten kilpailua vääristävä väline. Tietyn riskirahoitustoimenpiteen tyyppin valinnan on perustuttava asianmukaiseen ennakoarviointiin.
- 90) Ensimmäiseksi valvontaviranomainen harkitsee, voidaanko ja missä määrin riskirahoitustoimenpidettä voidaan pitää tarkoituksenmukaisena välineenä verrattuna muihin toimintavälineisiin, joilla pyritään edistämään riskirahoitussijoituksia tukikelpoisiin yrityksiin. Valtiontuki ei ole ainoa EFTA-valtioiden käytettävissä oleva toimintaväline, jolla voidaan helpottaa riskirahoituksen tarjontaa tukikelpoisille yrityksille. Ne voivat käyttää muita täydentäviä välineitä sekä tarjonta- että kysyntäpuolella, kuten sääntelytoimenpiteitä rahoitusmarkkinoiden toiminnan helpottamiseksi, toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan liiketoimintaympäristöä, neuvontapalveluja, joilla lisätään sijoitushalukkuutta, tai markkinataloustoimijatestin mukaisia julkisia sijoituksia.
- 91) Ennakoarvioinnissa on analysoitava olemassa olevia ja suunniteltuja kansallisia ja ETA:n toimia, jotka kohdistuvat samoihin havaittuihin markkinoiden toimintapuutteisiin, ja otettava huomioon muiden toimintavälineiden tehokkuus ja vaikuttavuus. Ennakoarvioinnin tulosten on osoitettava, että havaittuja markkinoiden toimintapuutteita ei voida riittävässä määrin poistaa muilla toimintavälineillä, jotka eivät sisällä valtiontukea. Lisäksi ehdotetun riskirahoitustoimenpiteen on oltava yhdenmukainen kyseessä olevan EFTA-valtion pk-yritysten rahoituksen saantia koskevan yleisen politiikan kanssa ja täydennettävä muita toimintavälineitä, joiden avulla pyritään vastaamaan samoihin markkinoiden tarpeisiin.
- 92) Toisessa vaiheessa valvontaviranomainen arvioi, onko ehdotettu toimenpide tarkoituksenmukaisempi kuin vaihtoehtoiset valtiontukivälineet saman markkinoiden toimintapuutteen korjaamiseksi. Tältä osin oletetaan yleisesti, että rahoitusinstrumentit vääristävät kilpailua vähemmän kuin suorat avustukset ja muodostavat sen vuoksi tarkoituksenmukaisemman välineen. Valtiontukea riskirahoitukseen helpottamiseksi voidaan myöntää eri muodoissa, kuten valikoivina veroinstrumentteina tai puolikaupallisina rahoitusinstrumentteina, mukaan lukien useita oman tai vieraan pääoman ehtoisia tai takausinstrumentteja, joilla on erilaiset riski-/tuotto-ominaisuudet sekä erilaiset toteutustavat ja rahoitusrakenteet, joiden tarkoituksenmukaisuus riippuu kohdeyritysten ja korjattavan rahoitusvajeen luonteesta. Tämän vuoksi valvontaviranomainen arvioi, tarjoaako toimenpide rahaston sijoitusstrategian huomioon ottaen asianmukaisen rahoitusrakenteen kestävä toiminnan varmistamiseksi.
- 93) Tältä osin valvontaviranomainen suhtautuu myönteisesti toimenpiteisiin, joissa on mukana riittävän suuria rahastoja salkun koon, maantieteellisen kattavuuden (erityisesti jos ne toimivat useammassa EFTA-valtiossa) ja sijoitusten hajauttamisen osalta, sillä tällaiset rahastot voivat toimia tehokkaammin ja olla sen vuoksi yksityisille sijoittajille houkuttelevampia kuin pienemmän rahastot. Tiedetyt rahastojen rahastot voivat täyttää nämä edellytykset, kunhan merkittävät tehokkuusedut hyvittävät eri tasoilla toimivista rahoituksen välittäjistä aiheutuvat kokonaishallinnointikustannukset.

3.4.2 Rahoitusinstrumentteja koskevat edellytykset

- 94) Yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalan ulkopuolelle jäävien rahoitusinstrumenttien tapauksessa valvontaviranomainen arvioi 95–119 kohdassa esitetyjä tekijöitä.

- 95) Ensiksikin toimenpiteelle on saatava lisärahoitusta markkinatoimijoilta. Yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa vahvistettua tasoa alhaisemmat yksityiset sijoitusosuudet voivat olla perusteltuja ainoastaan, jos ennakoarvioinnissa on ilmennyt voimakkaampia markkinoiden toimintapuutteita. Ennakoarvioinnissa on tällöin kohtuudella arvioitava toimenpiteen kohteena olevaan tiettyyn tukikelpoisten yritysten ryhmään vaikuttava, markkinoiden toimintapuutteen perusteella tavoiteltu yksityisen sijoituksen taso, toisin sanoen arvioitu potentiaali saada yksityisiltä sijoittajilta lisärahoitusta salkku- tai transaktiokohtaisesti. Lisäksi on osoitettava, että toimenpide houkuttelee sellaista yksityistä lisärahoitusta, jota ei olisi tarjottu muutoin tai olisi tarjottu eri muodossa, eri määrää tai eri ehdoilla.
- 96) Kun on kyse riskirahoitustoimenpiteistä, jotka kohdistuvat erityisesti pk-yrityksiin ennen ensimyyntiä markkinoilla, valvontaviranomainen voi hyväksyä, että yksityinen rahoitusosuus on vaadittuja osuuksia alhaisempi. Vaihtoehtoisesti tällaisten sijoituskohteiden tapauksessa valvontaviranomainen voi hyväksyä, että yksityinen rahoitusosuus on luonteeltaan ei-riippumaton, toisin sanoen sen tarjoaa esimerkiksi tuensaajayrityksen omistaja. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa valvontaviranomainen voi hyväksyä yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa vahvistettua tasoa alhaisemman yksityisen osuuden ennakoarvioinnissa esitetyn, kyseistä markkinoiden toimintapuutetta koskevan taloudellisen näytön perusteella myös silloin, kun tukikelpoiset yritykset ovat toimineet markkinoilla alle seitsemän vuotta ensimyyntistä markkinoilla.
- 97) Riskirahoitustoimenpiteen, joka kohdistuu tuensaajayrityksiin, jotka ovat toimineet yli seitsemän vuoden ajan ensimyyntistä markkinoilla ensimmäisen riskirahoitussijoituksen ajankohtana, on sisällettävä joko aikarajoituksina (esimerkiksi kymmenen vuotta seitsemän sijaan) tai kohdeyritysten kehitysvaiheeseen liittyvien muiden objektiivisten laadullisten kriteerien perusteella asetettavat riittävät rajoitukset. Tällaisten sijoituskohteiden tapauksessa valvontaviranomainen edellyttää yksityisen sijoitusosuuden olevan vähintään 60 prosenttia.
- 98) Ehdotetun yksityisen rahoitusosuuden tason lisäksi valvontaviranomainen ottaa myös huomioon julkisten ja yksityisten rahoittajien välisen riskien ja tuottojen tasapainon. Tällöin valvontaviranomaisen suhtautuminen toimenpiteisiin on myönteistä, jos tappiot jaetaan tasavertaisesti sijoittajien kesken ja jos yksityiset sijoittajat saavat ainoastaan tuottoon perustuvia kannustimia. Mitä lähempänä riskien ja tuottojen jakaminen on todellisia markkinakäytäntöjä, sitä todennäköisempää yleensä on, että valvontaviranomainen hyväksyy alhaisemman yksityisen rahoitusosuuden.
- 99) Kolmanneksi merkitystä on sillä rahoitusrakenteen tasolla, jolla toimenpiteellä on tarkoitus houkutella yksityistä rahoitusta. Rahastojen rahaston tasolla kyky houkutella yksityistä rahoitusta voi riippua tappioriskiltä suojautumista koskevien mekanismien laajemmasta käytöstä. Sitä vastoin liiallinen riippuvuus tällaisista mekanismeista voi vääristää tukikelpoisten yritysten valintaa ja johtaa tehottomiin tuloksiin, kun yksityiset sijoittajat toimivat yritysien tehtävien sijoitusten tasolla ja transaktiokohtaisesti.
- 100) Arvioitaessa, onko toimenpiteen erityinen muoto välttämätön, valvontaviranomainen voi ottaa huomioon sen, kuinka merkittävä yksityiselle sijoittajalle jäljelle jäävä riski on suhteessa odotettavissa oleviin ja odottamattomiin tappioihin, jotka julkinen sijoittaja kattaa, sekä odotetun tuoton tasapainon julkisen sijoittajan ja yksityisten sijoittajien välillä. Näin ollen erilainen riski- ja tuottoprofiili voidaan hyväksyä, jos se maksimoi yksityisen sijoituksen määrän heikentämättä periaatetta, jonka mukaan sijoituspäätökset perustuvat tuotto-odotuksiin.
- 101) Kannustimien tarkka luonne on määriteltävä avoimella ja syrjimättömällä rahoituksen välittäjien sekä rahastonhoitajien ja sijoittajien valintamenettelyllä. Samalla tavoin rahastojen rahaston hoitajia olisi vaadittava sitoutumaan oikeudellisesti osana sijoitustoimeksiantoan siihen, että ne määrittävät mahdollisesti alarahastojen tasolla sovellettavat suotuisimmat ehdot kilpailumenettelyssä, jolla valitaan tukikelpoiset rahoituksen välittäjät, rahastonhoitajat tai sijoittajat.
- 102) EFTA-valtioita voidaan vaatia osoittamaan toimenpiteen muotoa tukevien erityisten rahoitusehtojen välttämättömyys esittämällä näyttöä siitä, että yksityisten sijoittajien valintaprosessissa kaikki osallistujat pyrkivät ehtoihin, jotka eivät kuuluisi yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisalaan, tai että tarjouskilpailu oli tulokseton.
- 103) Rahoituksen välittäjä tai rahastonhoitaja voi tehdä yhteissijoituksen EFTA-valtion kanssa, jos mahdollisia eturistiriitoja ei ole. Rahoituksen välittäjän on katettava vähintään 10 prosenttia suuririskisimmistä osasta. Tällainen yhteissijoitus voi auttaa varmistamaan, että sijoituspäätökset vastaavat asetettuja toimintapoliittisia tavoitteita. Rahastonhoitajan kyky tehdä sijoituksia omilla varoillaan voi olla yksi valintakriteereistä.

- 104) Velkainstrumentteja hyödyntäviin riskirahoitustoimenpiteisiin on liityttävä järjestely, jolla varmistetaan, että rahoituksen välittäjä siirtää tuensaajayrityksille edun, jonka se saa valtiolta, esimerkiksi alhaisempina korkoina, alennettuina vakuusvaatimuksina tai näiden yhdistelmänä. Rahoituksen välittäjä voi myös siirtää edun sijoittamalla yritykseen, joka on potentiaalisesti kannattava mutta joka kuuluisi rahoituksen välittäjän sisäisten luokituskriteerien perustella riskiluokkaan, johon välittäjä ei sijoitaisi ilman riskirahoitustoimenpidettä. Siirtojärjestelyn on sisällettävä asianmukaiset seuranta- ja takaisinperintämenettelyt.
- 105) EFTA-valtiot voivat sisällyttää riskisijoitustoimenpiteeseen erityyppisiä rahoitusinstrumentteja, kuten oman pääoman ehtoisia tai oman pääoman luonteisia instrumentteja, lainainstrumentteja tai takauksia, jotka eivät perustu tasavertaisuusperiaatteeseen. Jäljempänä 106–119 kohdassa esitetään tekijät, jotka valvontaviranomainen ottaa huomioon arvioidessaan tällaisia erityisiä rahoitusinstrumentteja.
- a) Oman pääoman ehtoiset sijoitukset
- 106) Oman pääoman ehtoiset sijoitusinstrumentit voivat olla muodoltaan osakepääomasijoituksia tai oman pääoman luonteisia sijoituksia yritykseen. Sijoittaja ostaa niillä omistusoikeuden kyseiseen yritykseen (osaan yrityksestä).
- 107) Oman pääoman ehtoisilla instrumenteilla voi olla erilaisia epäsymmetrisiä ominaisuuksia, joiden mukaan sijoittajia kohdellaan eri tavoin, sillä osa sijoittajista voi osallistua suurempaan osaan riskistä tai tuotosta kuin toiset. Yksityisen sijoittajan riskien pienentämiseksi toimenpiteellä voidaan suojata tuottoja (julkisen sijoittaja luopuu osasta tuottoa) tai suojella osalta tappioista (rajoittamalla yksityisen sijoittajan tappioita) tai siinä voidaan käyttää näiden yhdistelmää.
- 108) Valvontaviranomainen katsoo, että tuottoon perustuvat kannustimet soveltuvat paremmin yhteen julkisten ja yksityisten sijoittajien väliset edut. Sitä vastoin tappioriskiltä suojaaminen siten, että julkinen sijoittaja saatetaan mahdollisesti alttiiksi heikkojen tulosten riskille, voi johtaa etujen epäsuhtaan ja siihen, että rahoituksen välittäjät tai sijoittajat tekevät huonoja valintoja.
- 109) Valvontaviranomainen katsoo, että oman pääoman ehtoiset instrumentit, joihin liittyy rajattu tuotto⁽²⁷⁾, ostoptio⁽²⁸⁾ ja epäsymmetrinen tuottojen jakaminen⁽²⁹⁾, tarjoavat hyvät kannustimet erityisesti tilanteissa, joissa markkinoiden toimintapuute ei ole kovin vakava.
- 110) Oman pääoman ehtoiset instrumentit, joihin sisältyy tappioiden jakamista tasavertaisuusperiaatteen vastaisesti yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa vahvistettuja kynnyksiarvoja enemmän, voivat olla perusteltuja ainoastaan silloin, kun toimenpiteillä puututaan ennakoarvioinnissa havaittuihin vakaviin markkinoiden toimintapuutteisiin. Tällaisia ovat muun muassa toimenpiteet, jotka kohdistuvat pääasiassa pk-yrityksiin ennen ensimyyntiä markkinoilla tai konseptin oikeaksi todistamisen vaiheessa. Jotta voitaisiin estää laajamittainen tappioriskiltä suojauminen, julkisen sijoittajan suuririskisimmälle vastuulle on asetettava yläraja.

b) Pitkäaikaiset velkainstrumentit: lainat

- 111) Riskirahoitustoimenpide voi kattaa lainojen myöntämisen joko rahoituksen välittäjien tai lopullisten tuensaajien tasolla.
- 112) Pitkäaikaiset velkainstrumentit voivat olla eri muotoisia, muun muassa huonommassa etuoikeusasemassa olevia lainoja ja riskinjakolainoja. Huonommassa etuoikeusasemassa olevia lainoja voidaan myöntää rahoituksen välittäjille niiden pääomarakenteen vahvistamiseksi, jotta voitaisiin antaa lisärahoitusta tukikelpoisille yrityksille. Salkun riskinjakolainojen tarkoituksena on antaa lainoja rahoituksen välittäjille, jotka sitoutuvat osallistumaan tukikelpoisille yrityksille myönnettävistä uusista lainoista tai leasingsopimuksista koostuvan salkun rahoittamiseen tiettyyn yhteisrahoitusosuuteen asti ja jakamaan salkkuun liittyvät riskit laina- (tai leasingsopimus-)kohtaisesti. Molemmissa tapauksissa rahoituksen välittäjä toimii yhteissijoittajana tukikelpoisissa yrityksissä, mutta nauttii etuuskohtelusta verrattuna julkiseen sijoittajaan/lainanantajaan, sillä instrumentti pienentää sen omaa altistumista luottoriskeille, jotka ovat seurausta kohteena olevasta lainasalkusta.

⁽²⁷⁾ Julkisen sijoittajan rajattu tuotto tietyllä ennalta määritellyllä tuottoasteella: jos ennalta määritetty tuottoaste ylitetään, kaikki yli menevät tuotot jaetaan pelkästään yksityisille sijoittajille.

⁽²⁸⁾ Julkisten osakkeiden ostoptio: yksityisille sijoittajille annetaan oikeus käyttää ostoptiota ostaakseen julkisen sijoitusosuuden ennalta sovittuun lunastushintaan.

⁽²⁹⁾ Epäsymmetrinen tuottojen jakaminen: käteistä rahaa hankitaan julkisilta ja yksityisiltä sijoittajilta tasavertaisesti, mutta kun tuottoa syntyy, se jaetaan epäsymmetrisesti. Yksityiset sijoittajat saavat suuremman osan tuloista ennalta määritettyyn tuottoasteeseen asti kuin niiden olisi saatava suhteessa niiden omistusosuuksiin.

- 113) Yleisesti on niin, että jos instrumentin riskiä lieventävät ominaisuudet johtavat siihen, että julkisen sijoittajan/lainanantajan suuririskisin vastuu lainasalkusta ylittää yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa säädetyn ylärajan, toimenpide voi olla perusteltu ainoastaan kun on kyse vakavasta markkinoiden toimintapuutteesta, joka on selkeästi määritetty ennakoarvioinnissa. Valvontaviranomainen suhtautuu myönteisesti toimenpiteisiin, joissa säädetään selvästä ylärajasta julkisen sijoittajan suuririskisimmälle vastuulle, varsinkin silloin kun kyseinen yläraja ei ylitä 35:tä prosenttia.
- 114) Lisäksi salkun riskinjakolainainstrumenttien olisi varmistettava valitun rahoituksen välittäjän merkittävä yhteissijoitusosuus. Näin oletetaan olevan silloin, kun kyseinen osuus on vähintään 30 prosenttia lainasalkun arvosta. Jos pitkäaikaisia velkainstrumentteja käytetään olemassa olevien lainojen jälleenrahoittamiseen, niillä ei katsota olevan kannustavaa vaikutusta.
- 115) Tällaisiin instrumentteihin mahdollisesti sisältyvää tukea ei voida pitää ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvana.

c) Lyhytaikaiset velkainstrumentit: takaukset

- 116) Riskirahoitustoimenpide voi kattaa takausten tai vastatakausten myöntämisen rahoituksen välittäjille ja/tai takausten myöntämisen lopullisille tuensajille. Takauksen kattamien tukikelpoisten transaktioiden on oltava uusia tukikelpoisia riskirahoituslainatransaktioita, mukaan lukien leasinginstrumentit sekä oman pääoman luonteiset sijoitusinstrumentit ja pois lukien oman pääoman ehtoiset instrumentit.
- 117) Takaukset olisi myönnettävä salkkukohtaisesti. Rahoituksen välittäjät voivat valita transaktiot, jotka ne haluavat sisällyttää takauksen kattamaan salkkuun, kunhan salkkuun sisällytettävät transaktiot täyttävät riskirahoitustoimenpiteessä määritellyt tukikelpoisuusperusteet. Takaussosuuden olisi varmistettava asianmukainen riskien ja tuottojen jakaminen rahoituksen välittäjien kanssa. Erityisesti asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ja ennakoarvioinnin tuloksista riippuen takausosuus voi olla korkeampi kuin yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa tarkoitettu enimmäisosuus, mutta se ei saa olla yli 90 prosenttia. Näin voi olla silloin, kun on kyse takauksista, joiden kohteena ovat pk-yrityksille ennen ensimyyntiä markkinoilla myönnettävät lainat tai niihin ennen sitä tehtävät oman pääoman luonteiset sijoitukset.
- 118) Jos kyse on rajatuista takauksista, takausosuuden ylärajan olisi periaatteessa katettava ainoastaan odotettavissa olevat tappiot. Jos yläraja kattaa myös odottamattomat tappiot, sen hinta olisi asetettava tasolle, joka vastaa katettavaa lisäriskiä. Yläraja ei yleensä saisi olla suurempi kuin 35 prosenttia. Rajaamattomia takauksia (takaukset, joille on määritetty takausosuus mutta ei ylärajaa) voidaan myöntää asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, ja niiden hinnoittelussa on otettava huomioon takauksen kattama lisäriski.
- 119) Takauksen kesto olisi rajattava siten, että se on yleensä enintään 10 vuotta. Tämä ei kuitenkaan vaikuta takauksen kattamien yksittäisten velkainstrumenttien maturiteettiin, joka voi olla pidempi. Takausta on alennettava, jos rahoituksen välittäjä ei sisällytä salkkuun vähimmäismäärää sijoituksia tietyn ajanjakson aikana. Sitoumuspalkkioita on edellytettävä käyttämättä jääneiden määrien osalta. Sellaisia menetelmiä, kuten sitoumuspalkkiot, laukaisevat tapahtumat tai välitavoitteet olisi käytettävä rahoituksen välittäjien kannustamiseksi saavuttamaan sovitut määrät.

3.4.3 Veroinstrumentteja koskevat edellytykset

- 120) Kuten 3.3.2 jakson d kohdassa todetaan, yleisen ryhmäpoikkeusasetuksen soveltamisala on rajattu verokannustimiin, jotka on suunnattu sijoittajina toimiville luonnollisille henkilöille. Tämän vuoksi valvontaviranomaiselle on ilmoitettava verokannustimia sisältävistä toimenpiteistä, joilla yrityssijoittajia kannustetaan tarjoamaan rahoitusta tukikelpoisille yrityksille joko suoraan tai välillisesti ostamalla osakkeita erityisestä rahastosta tai muuntyyppisten tällaisiin yrityksiin sijoittavien sijoitusvälineiden kautta.
- 121) EFTA-valtioiden on pääsääntöisesti käytettävä verotoimenpiteidensä perustana ennakoarvioinnissa todettua markkinoiden toimintapuutetta. Tämän vuoksi toimenpiteet on kohdistettava selkeästi määriteltyyn tukikelpoisten yritysten ryhmään.
- 122) Yrityssijoittajille voidaan myöntää verokannustimia tuloverohelpotusten ja/tai luovutusvoittoihin ja osinkoihin sovellettavien verohelpotusten muodossa, mukaan lukien verohyvitykset ja veron lykkäykset. Päätöksentekokäytännössään valvontaviranomainen on yleensä katsonut ETA-sopimuksen toimintaan soveltuviksi tuloverohelpotukset, joissa sijoittajalle myönnettävä verohelpotus rajataan vain tiettyyn enimmäisprosenttiosuuteen sijoitetusta pääomasta ja joissa määritetään enimmäismäärä sijoittajan verovelasta vähennyskelpoiselle veronhuojennukselle.

Lisäksi osakkeiden luovuttamisesta syntyvää luovutusvoittoa koskevaa verovelvollisuutta voidaan lykätä, jos varat sijoitetaan uudelleen tukikelpoisiin sijoituksiin tietyn ajan kuluessa. Tällaisten osakkeiden luovuttamisesta syntyvät tappiot voidaan puolestaan vähentää voitoista, joita kertyy muista saman veron piiriin kuuluvista osakkeista.

- 123) Yleensä valvontaviranomainen katsoo, että tämäntyyppiset verotoimenpiteet ovat tarkoituksenmukaisia ja niillä on kannustava vaikutus, jos EFTA-valtio voi osoittaa, että tukikelpoisten yritysten valinta perustuu hyvin jäseneltyihin sijoitusvaatimuksiin ja valintaa koskevat tiedot julkistetaan asianmukaisesti siten, että osoitetusta markkinoiden toimintapuutteesta kärsivien tukikelpoisten yritysten ominaispiirteet mainitaan.
- 124) Verojärjestelmien voimassaoloaika voi olla enintään kymmenen vuotta, tämän kuitenkin rajoittamatta mahdollisuutta jatkaa tietyn toimenpiteen soveltamisaikaa. Jos järjestelmää jatketaan kymmenen vuoden jälkeen, EFTA-valtion on toteutettava uusi ennakoarviointi sekä arvioitava järjestelmän tuloksia sen soveltamiskaudella.
- 125) Valvontaviranomainen ottaa analyysissään huomioon kyseessä olevan kansallisen verotusjärjestelmän erityispiirteet ja EFTA-valtiossa jo voimassa olevat verokannustimet sekä kyseisten, veropetosten ja veronkierron torjuntaan suunnattujen kannustimien väliset vaikutukset. Olisi myös varmistettava, että tietojen vaihtoa veroviranomaisten välillä koskevia sääntöjä sovelletaan asianmukaisesti, jotta veropetoksia ja veronkiertoa voidaan ehkäistä.
- 126) Verouetuuden on oltava kaikkien vaaditut kriteerit täyttävien sijoittajien saatavilla ilman sijoittautumispaikkaan perustuvaa syrjintää ja edellyttäen, että kyseinen EFTA-valtio täyttää verotusalan hyvää hallintotapaa koskevat vähimmäisvaatimukset. Tämän vuoksi EFTA-valtioiden olisi varmistettava riittävä tiedotus toimenpiteen soveltamisalasta ja teknisistä edellytyksistä. Tiedotuksen olisi myös katettava tarvittavat kynnysarvot ja ylärajat, joilla määritellään enimmäisetuus, jonka kukin yksittäinen sijoittaja voi toimenpiteen perusteella saada, sekä enimmäismäärä, joka voidaan sijoittaa kuhunkin yksittäiseen tukikelpoiseen yritykseen.

3.4.4 Vaihtoehtoisten kauppapaikkojen tukitoimenpiteitä koskevat edellytykset

- 127) Arvioitaessa vaihtoehtoisten kauppapaikkojen tukitoimenpiteitä, jotka ovat yleisessä ryhmäpoikkeusasetuksessa asetettuja rajoja suurempia, kauppapaikan ylläpitäjän on toimitettava liiketoimintasuunnitelma, jossa osoitetaan, että tukea saavasta kauppapaikasta tulee omarahoitteinen alle kymmenessä vuodessa. Lisäksi ilmoituksen yhteydessä on esitettävä uskottavia vaihtoehtoisia skenaarioita, joissa vertaillaan tarvittavan rahoituksen saantiin liittyviä tilanteita, joita kaupankäynnin kohteena olevat yritykset kohtaisivat, jos kauppapaikka ei olisi olemassa.
- 128) Valvontaviranomainen suhtautuu myönteisesti vaihtoehtoisiin kauppapaikkoihin, jotka on perustettu ja jotka toimivat useissa EFTA-valtioissa, koska ne voivat olla erityisen tehokkaita ja houkuttelevia yksityisten sijoittajien ja erityisesti institutionaalisten sijoittajien kannalta.
- 129) Olemassa olevien kauppapaikkojen osalta kauppapaikan ehdotetun liiketoimintastrategian on osoitettava, että koska sillä on jatkuvasti pulaa listauksista, sen maksuvalmius on heikko ja kyseistä kauppapaikkaa on tuettava lyhyellä aikavälillä, vaikka se on pitkällä aikavälillä elinkelpoinen. Valvontaviranomainen suhtautuu myönteisesti tukeen, jota myönnetään vaihtoehtoisen kauppapaikan perustamiseen EFTA-valtioihin, joissa ei ole tällaista kauppapaikkaa. Jos tuen kohteena oleva vaihtoehtoinen kauppapaikka on olemassa olevan arvopaperipörssin alakauppapaikka tai tytäryritys, valvontaviranomainen kiinnittää erityistä huomiota tällaisen alakauppapaikan rahoituksen puutteen arviointiin.

3.5 Tuen kannustava vaikutus

- 130) Valtiontuki voidaan katsoa ETA-sopimuksen toimintaan soveltuvaksi vain silloin, kun sillä on kannustava vaikutus, joka muuttaa tuensaajan käyttäytymistä niin, että se toteuttaa toimia, joita se ei toteuttaisi ilman tukea tai joita se toteuttaisi markkinoiden toimintapuutteen vuoksi rajoitetummin. Vaikutus on kannustava tukikelpoisten yritysten tasolla silloin, kun lopullinen tuensaaja voi hankkia rahoitusta, joka ei muutoin olisi sen saatavilla samassa muodossa, saman määräisenä tai samana ajankohtana.
- 131) Riskirahoitustoimenpiteiden on kannustettava markkinasijoittajia siihen, että ne tarjoavat potentiaalisesti kannattaville tukikelpoisille yrityksille rahoitusta, jonka määrä ylittää tämänhetkisen tason, tai että ne ottavat ylimääräisen riskin. Riskirahoitustoimenpiteellä katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos sillä kerätään sijoituksia markkinälähteistä siten, että tukikelpoisille yrityksille tarjottu kokonaisrahoitus ylittää toimenpiteen talousarvion. Näin ollen keskeisenä lähtökohtana rahoituksen välittäjän ja rahastonhoitajien valinnassa pitäisi olla välittäjän mahdollisuudet hankkia ylimääräistä yksityistä rahoitusta.

- 132) Kannustavan vaikutuksen arviointi ja 3.3. jaksossa tarkasteltu markkinoiden toimintapuutteen arviointi liittyvät läheisesti toisiinsa. Toimenpiteen soveltuvuus vipuvaikutuksen aikaansaamiseen riippuu viime kädessä siitä, miten toimenpiteen muodossa on huomioitu riskien ja tuottojen tasapaino julkisen ja yksityisen rahoituksen tarjoajien välillä. Tämä liittyy myös läheisesti kysymykseen siitä, onko riskirahoitustukitoimenpiteen muoto tarkoituksenmukainen (ks. edellä 3.4 jakso). Näin ollen voidaan olettaa, että silloin kun markkinoiden toimintapuute on määritetty kunnolla ja toimenpide on suunniteltu tarkoituksenmukaisesti, sillä on kannustava vaikutus.

3.6 Tuen oikeasuhteisuus

- 133) Valtiontuen on oltava oikeasuhteista verrattuna markkinoiden toimintapuutteeseen, jonka johdosta ryhdytään toimiin toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseksi. Se on suunniteltava kustannustehokkaasti ja moitteetoman varainhoidon periaatteita noudattaen. Jotta tukitoimenpide katsottaisiin oikeasuhteiseksi, tuki on rajattava vähimmäismäärään, joka on välttämätön rahoituksen hankkimiseksi markkinoilta osoitetun rahoitusvajeen kattamiseksi. Se ei saa johtaa perusteettomiin etuihin.
- 134) Yleensä riskirahoitustuki katsotaan oikeasuhteiseksi lopullisten tuensaajien tasolla silloin, kun riskirahoitustoimenpiteen perusteella myönnetyn syndikoidun rahoituksen (julkinen ja yksityinen) kokonaismäärä on rajattu kattamaan ennakoarvioinnissa määritetty rahoitusvaje. Sijoittajien tasolla tuki on rajattava vähimmäismäärään, joka on välttämätön, jotta voidaan hankkia yksityistä pääomaa vähimmäisvipuvaikutuksen aikaansaamiseksi ja rahoitusvajeen kattamiseksi.

3.6.1 Rahoitusinstrumentteja koskevat edellytykset

- 135) Toimenpiteen on varmistettava, että tietyn rahoitusinstrumentin tarjoamat suotuisat ehdot, joilla pyritään maksimoimaan vipuvaikutus ja puututaan havaittuun markkinoiden toimintapuutteeseen, ja tarve saada aikaan riittävästi tuottoa instrumentin säilymiseksi toimintakykyisenä, ovat keskenään tasapainossa.
- 136) Kannustimien täsmällinen luonne ja arvo on määritettävä avoimella ja syrjimättömällä valintamenettelyllä, jossa rahoituksen välittäjiä sekä rahastonhoitajia tai sijoittajia pyydetään esittämään kilpailevia tarjouksia. Valvontaviranomainen katsoo, että jos epäsymmetrisesti riskeihin sopeutetut voitot tai epäsymmetrinen tappioiden jakaminen vahvistetaan tällaisella menettelyllä, rahoitusinstrumentti on katsottava oikeasuhteiseksi ja tuottoaste kohtuulliseksi. Jos rahastonhoitajat valitaan avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä menettelyllä, jonka osana hakijoiden edellytetään esittävän sijoittajapohjansa, yksityiset sijoittajat katsotaan asianmukaisesti valituiksi.
- 137) Jos kyse on julkisen rahaston yhteissijoituksesta yksityisten sijoittajien kanssa, jotka osallistuvat sijoittamiseen transaktiokohtaisesti, yksityiset sijoittajat olisi valittava erillisellä kilpailumenettelyllä kunkin transaktion osalta. Tämä on suositeltavin tapa kohtuullisen tuottoasteen määrittämiseksi.
- 138) Jos yksityisiä sijoittajia ei valita tällaisessa menettelyssä (esimerkiksi koska valintamenettely on osoittautunut tehottomaksi tai tuloksettomaksi), riippumattoman asiantuntijan on määritettävä kohtuullinen tuottoaste analysoimalla markkinoiden vertailuarvoja ja markkinariskiä käyttämällä diskontattuun kassavirtaan perustuvaa arvostusmenetelmää, jotta voidaan välttää sijoittajien liialliset korvaukset. Riippumattoman asiantuntijan on laskettava kohtuullisen tuottoasteen vähimmäistaso ja lisättävä siihen asianmukainen marginaali riskien kattamiseksi.
- 139) Tällaisissa tapauksissa on oltava käytössä asianmukaiset säännöt riippumattoman asiantuntijan nimittämiseksi. Vähimmäisvaatimuksena on, että asiantuntijalla on toimilupa tällaisten neuvojen antamiseen, se on rekisteröity asiaankuuluviin ammattijärjestöihin, noudattaa kyseisten järjestöjen eettisiä ja ammatillisia sääntöjä, on riippumaton ja vastaa asiantuntijalausuntojen oikeellisuudesta. Riippumattomat asiantuntijat on valittava avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä valintamenettelyllä. Samaa riippumatonta asiantuntijaa ei saa käyttää kahta kertaa kolmen vuoden jakson aikana.
- 140) Edellä esitetystä seuraa, että toimenpide voi sisältää epäsymmetristä voitonjakoa tai epäsymmetrisesti ajoitettuja julkisia ja yksityisiä sijoituksia, kunhan yksityisten sijoittajien ennakoituiden riskeihin sopeutetut voitot on rajattu kohtuullisen tuottoasteen määrään.

- 141) Yleensä valvontaviranomainen katsoo, että EFTA-valtion ja rahoituksen välittäjien tai tarvittaessa niiden rahastonhoitajien taloudellisesti yhtenevät edut voivat pitää tuen määrän mahdollisimman vähäisenä. Edut on sovittava yhteen sekä tiettyjen toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamisen että julkisella sijoituksella instrumenttiin aikaansaatuisten taloudellisten tulosten osalta.
- 142) Rahoituksen välittäjä tai rahastonhoitaja voi tehdä yhteissijoituksen EFTA-valtion kanssa, jos kyseisen yhteissijoituksen ehdot estävät mahdolliset eturistiriidat. Tällaiset yhteissijoitukset voivat kannustaa rahastonhoitajaa tekemään sijoituspäätökset asetettujen toimintapoliittisten tavoitteiden mukaisesti. Rahastonhoitajan kyky tehdä sijoituksia omilla varoillaan voi olla yksi valintakriteereistä.
- 143) Riskirahoitustoimenpiteen tyypistä riippuen rahoituksen välittäjien tai rahastonhoitajien palkkion on sisällettävä vuotuinen hallinnointipalkkio sekä tulosperusteisia kannustimia kuten voitonjako-osuus.
- 144) Palkkion tulosperusteisen osan on oltava merkittävä. Se on suunniteltava palkitsemaan taloudellisista tuloksista ja ennakolta asetettujen erityisten toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamisesta. Toimintapoliittisten kannustimien on oltava tasapainossa taloudellisiin tuloksiin liittyvien kannustimien kanssa, joita tarvitaan sijoitusten kohteeksi valittavien tukikelpoisten yritysten tehokkaan valinnan varmistamiseksi. Lisäksi valvontaviranomainen ottaa huomioon EFTA-valtion ja rahoituksen välittäjän rahoitussopimukseen sisältyvät mahdolliset seuraamukset, joita sovelletaan, jos määriteltyjä toimintapoliittisia tavoitteita ei saavuteta.
- 145) Tulosperusteisen palkkion tason tulisi olla perusteltu alan markkinakäytännön perusteella. Rahastonhoitajille on maksettava palkkiota menestyksellisen sijoitusvaiheen ja kerätyn yksityisen pääoman määrän lisäksi myös sijoitusten hyvästä tuotosta, kuten tietyn vähimmäistuottorajan tai -vaatimuksen ylittävästä tulosta ja pääomasta.
- 146) Hallinnointipalkkioiden kokonaismäärä ei saa ylittää kyseisen rahoitusinstrumentin toteuttamisen edellyttämiä operatiivisia ja hallinnointikustannuksia, mihin on lisätty kohtuullinen voitto markkinakäytännön mukaisesti. Palkkioihin ei saa sisältyä investointikustannuksia.
- 147) Koska rahoituksen välittäjät tai tarvittaessa niiden rahastonhoitajat on valittava avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä menettelyllä, yleistä palkkiojärjestelmää voidaan arvioida osana kyseisen valintamenettelyn pisteytysprosessia ja enimmäispalkkio voidaan määrittää tällaisen valinnan tuloksena.
- 148) Jos toimeksisaanut yhteisö nimitetään suoraan, valvontaviranomainen katsoo, että vuotuinen hallinnointipalkkio ei saa periaatteessa ylittää 3 prosenttia yhteisölle osoitettavasta pääomasta, lukuun ottamatta tulosperusteisia kannustimia.

3.6.2 Veroinstrumentteja koskevat edellytykset

- 149) Tuensaajayrityskohtainen kokonaissijoitus ei saa ylittää yleiseen ryhmäpoikkeusasetukseen sisältyvissä riskirahoitussäännöksissä vahvistettua enimmäismäärää.
- 150) Verohelpotustyyppistä riippumatta vaatimukset täyttävien osakkeiden on oltava äskettäin liikkeeseen laskettuja, ennakoarvioinnissa määriteltyjen tuensaajayritysten korkeariskisiä kantaosakkeita ja niiden on pysyttävä sijoittajan hallussa vähintään kolme vuotta. Verohelpotusta ei saa myöntää sijoittajille, jotka eivät ole riippumattomia yrityksestä, johon sijoitetaan.
- 151) Jos kyse on tuloverohelpotuksesta, tukikelpoisille yrityksille rahoitusta tarjoavat sijoittajat voivat saada verohelpotuksen, joka kattaa kohtuullisen prosenttiosuuden siitä määrästä, joka on sijoitettu tukikelpoisiin yrityksiin, kunhan sijoittajan tuloverovelvollisuuden enimmäismäärää ennen verotoimenpiteen soveltamista ei ylitetä. Valvontaviranomainen katsoo, että verohelpotuksen rajaaminen 30 prosenttiin sijoitetusta määrästä voidaan katsoa kohtuulliseksi. Osakkeiden luovutuksesta syntyvät tappiot voidaan vähentää tuloveroa maksettaessa.
- 152) Kun kyse on osinkoveroa koskevasta helpotuksesta, kaikki vaatimukset täyttävistä osakkeista saadut osingot voidaan vapauttaa kokonaan tuloverosta. Vastaavasti kun kyse on luovutusvoittoon sovellettavasta verohelpotuksesta, kaikki vaatimukset täyttävien osakkeiden myynnistä saadut voitot voidaan vapauttaa myyntivoittoverosta. Lisäksi vaatimukset täyttävien osakkeiden luovutuksesta perittävän myyntivoittoveron maksuvelvollisuutta voidaan lykätä, jos varat sijoitetaan uudelleen vaatimukset täyttäviin osakkeisiin vuoden kuluessa.

3.6.3 Vaihtoehtoisia kauppapaikkoja koskevat edellytykset

- 153) Jotta vaihtoehtoisen kauppapaikan ylläpitäjälle myönnetyn tuen oikeasuhteisuutta voidaan arvioida asianmukaisesti, myönnetty valtiontuki saa kattaa enintään 50 prosenttia kauppapaikan perustamisen aiheuttamista investointikustannuksista.
- 154) Jos kyse on yritysijoittajille myönnettävistä verokannustimista, valvontaviranomainen arvioi toimenpiteen näissä suuntaviivoissa veroinstrumenteille asetettujen edellytysten mukaan.

3.7 Kilpailuun ja kauppaan kohdistuvien kohtuuttomien kielteisten vaikutusten välttäminen

- 155) Valtiontukitoimenpide on suunniteltava siten, että kilpailun vääristymistä Euroopan talousalueella rajoitetaan. Kielteisiä vaikutuksia on verrattava toimenpiteen yleisiin myönteisiin vaikutuksiin. Riskirahoitustoimenpiteiden tapauksessa mahdollisia kielteisiä vaikutuksia on arvioitava jokaisella tasolla, jolla tukea voi esiintyä, eli sijoittajien, rahoituksen välittäjien ja niiden rahastonhoitajien sekä lopullisten tuensaajien tasolla.
- 156) Jotta valvontaviranomainen voi arvioida todennäköisiä kielteisiä vaikutuksia, EFTA-valtio voi toimittaa ennakkoarvioinnin osana minkä tahansa käytettävissä olevan selvityksen sekä samankaltaisista ohjelmista tehdyt jälkiarvioinnit, jotka koskevat tuensaajayrityksiä, rahoitusrakenteita, suunnitteluparametreja ja maantieteellistä aluetta.
- 157) Riskirahoituksen tarjonnan markkinoilla valtiontuki voi johtaa yksityisten sijoittajien syrjäyttämiseen. Se voi vähentää yksityisten sijoittajien kannustimia rahoittaa tukikelpoisia yrityksiä ja kannustaa sijoittajia odottamaan, että tällaisille sijoituksille saadaan valtiontukea. Riski on sitä suurempi, mitä suurempi on lopullisille tuensaajille osoitetun rahoituksen kokonaismäärä, mitä suurempia kyseiset tuensaajayritykset ovat ja mitä edistyneemmässä kehitysvaiheessa ne ovat, sillä näissä olosuhteista yksityistä rahoitusta alkaa vähitellen olla saatavilla. Lisäksi valtiontuella ei pitäisi korvata sellaisiin sijoituksiin liittyvää tavanomaista liiketoimintariskiä, jotka sijoittajat olisivat tehneet myös ilman valtiontukea. Jos markkinoiden toimintapuute on kuitenkin asianmukaisesti määritetty, on epätodennäköisempää, että riskirahoitustoimenpide johtaa tällaiseen syrjäyttämiseen.
- 158) Tuella voi olla vääristäviä vaikutuksia myös rahoituksen välittäjien tasolla, sillä se voi lisätä välittäjän markkina-voimaa tai säilyttää sen, esimerkiksi tietyn alueen markkinoilla. Myös silloin kun tuki ei vahvista rahoituksen välittäjän markkina-voimaa suoraan, se voi lisätä sitä välillisesti estämällä olemassa olevien kilpailijoiden laajentumisen tai aiheuttamalla niiden poistumisen markkinoilta tai estämällä uusien kilpailijoiden tulon markkinoille.
- 159) Riskirahoitustoimenpiteet on kohdennettava kasvuhakuisiin yrityksiin, jotka eivät pysty houkuttelemaan riittävää rahoitusta yksityisistä lähteistä mutta joista voi tulla kannattavia riskirahoitustuen avulla. On kuitenkin epätodennäköistä, että tasapainotestin vaatimukset täyttäisi toimenpide, jolla perustetaan julkinen rahasto, jonka sijoitusstrategia ei osoita riittävällä tavalla tukikelpoisten yritysten kannattavuutta, sillä tällöin riskirahoitussijoitus voi olla avustus.
- 160) Yleiseen ryhmäpoikkeusasetukseen sisältyvässä riskirahoitussäännöksissä asetetut edellytykset liiketaloudellisiin periaatteisiin perustuvasta hallinnoinnista ja tuotto-odotuksiin perustuvasta päätöksenteosta ovat olennaisia sen varmistamiseksi, että lopullisten tuensaajayritysten valinta perustuu liiketaloudellisiin periaatteisiin. Tämän vuoksi kyseisistä edellytyksistä ei saa näiden suuntaviivojen perusteella poiketa myöskään silloin, kun toimenpiteeseen liittyy julkisia rahoituksen välittäjiä.
- 161) Valvontaviranomainen aikoo analysoida pieniä sijoitusrahastoja, jotka on suunnattu rajatulle alueelle ja joilla ei ole riittäviä hallinnointijärjestelyjä, jotta voidaan välttää tehottomien markkinarakenteiden ylläpitämisen riski. Alueelliset riskirahoitusohjelmat eivät välttämättä ole tarpeeksi suuria, laaja-alaisia ja monipuolisia hajauttamisen puutteen vuoksi, joka johtuu siitä, ettei niillä ole riittävää määrää tukikelpoisia yrityksiä sijoituskohteina. Tämä voi heikentää näiden rahastojen toiminnan tehokkuutta ja johtaa tuen myöntämiseen vähemmän kannattaville yrityksille. Tällaiset sijoitukset voivat vääristää kilpailua ja tarjota tietyille yrityksille perusteettomia etuja. Lisäksi tällaiset rahastot voivat olla yksityisijoittajien ja erityisesti institutionaalisten sijoittajien kannalta vähemmän houkuttelevia, sillä niitä voidaan pitää pikemminkin aluepoliittisten tavoitteiden välineinä kuin kannattavina liiketoimintamahdollisuuksina, jotka tarjoavat hyväksyttävää tuottoa sijoitukselle.
- 162) Lopullisten tuensaajien tasolla valvontaviranomainen arvioi, onko toimenpiteellä vääristäviä vaikutuksia niillä tuotemarkkinoilla, joilla kyseiset yritykset kilpailevat. Toimenpide voi esimerkiksi vääristää kilpailua, jos se kohdistuu heikosti toimivien alojen yrityksiin. Valtiontuesta johtuva huomattava kapasiteetin lisäys tehottomilla

markkinoilla saattaa vääristää kilpailua kohtuuttomasti, sillä liikakapasiteetin luominen tai säilyttäminen voi johtaa voittomarginaaleihin kohdistuviin paineisiin ja kilpailijoiden investointien vähenemiseen tai jopa niiden poistumiseen markkinoilta. Se voi myös estää yrityksiä tulemasta markkinoille. Tämä johtaa tehottomiin markkinarakenteisiin, jotka ovat pitkällä aikavälillä haitallisia myös kuluttajien kannalta. Kun kohteena olevien alojen markkinat ovat kasvavia, on yleensä vähemmän syytä pelätä, että tuella on kielteinen vaikutus dynaamisiin kannusteisiin tai että se estää kohtuuttomasti markkinoilta poistumista tai markkinoille tuloa. Tämän vuoksi valvontaviranomainen analysoi tuotantokapasiteetin tasoa tietyllä toimialalla potentiaalisen kysynnän näkökulmasta. Jotta valvontaviranomainen pystyy tekemään tällaisen arvioinnin, EFTA-valtion on ilmoitettava, onko riskirahoitustoimenpide toimialakohtainen tai suositaanko sillä tiettyjä aloja.

- 163) Valtiontuki voi estää markkinamekanismeja tuottamasta tehokkaita tuloksia niin, että tehokkaimmat tuottajat palkittaisiin ja vähiten tehokkaille tuottajille aiheutuisi paineita parantaa tehokkuuttaan, järjestää toimintansa uudelleen tai poistua markkinoilta. Jos tehottomat yritykset saavat tukea, se voi myös estää muita yrityksiä tulemasta markkinoille tai laajentumasta niillä ja vähentää kilpailijoiden kannustimia innovoida.
- 164) Valvontaviranomainen arvioi myös mahdolliset kielteiset siirtämisvaikutukset. Tältä osin valvontaviranomainen analysoi, ovatko alueelliset rahastot omiaan kannustamaan toiminnan siirtymistä Euroopan talousalueella. Jos rahoituksen välittäjän toiminta keskittyy tukialueen rajalla sijaitsevalle, tukea saamattomalle alueelle tai alueelle, jonka aluetuki-intensiteetti on korkeampi kuin kohdealueella, tällaisen vääristymisen riski on suurempi. Ainoastaan tiettyihin toimialoihin keskittyvällä alueellisella riskirahoitustoimenpiteellä saattaa myös olla kielteisiä siirtämisvaikutuksia.
- 165) Jos toimenpiteellä on kielteisiä vaikutuksia, EFTA-valtion on määritettävä keinot tällaisten vääristymien minimoimiseksi. EFTA-valtio voi esimerkiksi osoittaa, että kielteiset vaikutukset rajoittuvat vähimmäismäärään ottaen huomioon esimerkiksi sijoituksen kokonaismäärän, tuensaaajien tyyppin ja määrän ja kohdealojen ominaispiirteet. Verratessaan myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia valvontaviranomainen ottaa myös huomioon vaikutusten laajuuden.

3.8 Avoimuus

- 166) EFTA-valtioiden on julkaistava seuraavat tiedot kattavalla valtiontukisivustolla kansallisella tai alueellisella tasolla:
- i) tukiohjelman ja sen täytäntöönpanosäännösten teksti;
 - ii) tuen myöntävä viranomainen;
 - iii) EFTA-valtion koko rahoitusosuus toimenpiteestä;
 - iv) tarvittaessa toimeksisaanut yhteisö ja valitut rahoituksen välittäjät;
 - v) toimenpiteellä tuettu yritys; mukaan lukien tiedot yritystyyppistä (pk-yritys, pieni Mid Cap -yritys, innovatiivinen Mid Cap -yritys); alue (2-tason tilastoalue ⁽³⁰⁾), jolla yritys sijaitsee; pääasiallinen toimiala, jolla yritys harjoittaa toimintaa NACE-kolminumerotasolla; sijoituksen muoto ja määrä. Tällaisesta vaatimuksesta voidaan poiketa pk-yritysten kohdalla, jotka eivät ole toteuttaneet ensimyyntiä markkinoilla ja kun lopulliseen tuensaaajyritykseen tehdyt sijoitukset ovat alle 200 000 euroa;
 - vi) verotuksellisten riskirahoitustukiohjelmien tapauksessa tuensaaajana olevat yrityssijoittajat ⁽³¹⁾ ja saadun veroedun määrä, jos se on yli 200 000 euroa; määrä voidaan ilmoittaa 2 miljoonan euron vaihteluvälissä. Nämä tiedot on julkaistava tuen myöntämispäätöksen tekemisen jälkeen, ne on säilytettävä vähintään 10 vuoden ajan ja niiden on oltava rajoituksetta yleisön saatavissa ⁽³²⁾.

⁽³⁰⁾ Tässä käytetään termiä 'tilastoalue' komission suuntaviivoissa käytetyn vastaavan lyhenteen 'NUTS' sijasta. NUTS-lyhenne on peräisin nimestä "Nomenclature of Territorial Units for Statistics" (tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö), joka vahvistetaan yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1059/2003 (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1). Tätä asetusta ei ole otettu osaksi ETA-sopimusta. Aluetason tilastotietojen kysynnän jatkuvasti kasvaessa on kuitenkin tarpeen vahvistaa yhteisiä määritelmiä, mistä syystä Euroopan unionin tilastotoimisto (Eurostat) sekä ehdokasvaltioiden ja EFTA-valtioiden kansalliset tilastolaitokset ovat sopineet NUTS-luokittelua vastaavien tilastoalueiden vahvistamisesta.

⁽³¹⁾ Tämä ei koske yksityisinä sijoittajina toimivia luonnollisia henkilöitä.

⁽³²⁾ Nämä tiedot olisi päivitettävä säännöllisesti, esimerkiksi kuuden kuukauden välein, ja niiden olisi oltava saatavilla vapaassa muodossa.

3.9 Tuen kasautuminen

- 167) Riskirahoitustuki voi kasautua minkä tahansa muun valtiontukitoimenpiteen kanssa, jolla on yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia.
- 168) Riskirahoitustuki voi kasautua muun valtiontukitoimenpiteen kanssa, jolla ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia, tai vähämerkityksisen tuen kanssa siten, että se vastaa enintään suurinta kokonaisrahoituksen enimmäismäärää, joka on vahvistettu kussakin tapauksessa ryhmäpoikkeusasetuksella tai valvontaviranomaisen päätöksellä.
- 169) EFTAn myöntämä rahoitus, jota toimielimet, erillisvirastot, yhteisyritykset tai muut ETA:n elimet hallinnoivat keskitetysti ja joka ei kuulu EFTA-valtioiden suoraan tai välilliseen määräysvaltaan, ei ole valtiontukea. Kun tällaista ETA:n rahoitusta myönnetään yhdessä valtiontuen kanssa, vain valtiontuki otetaan huomioon määrittäessä, noudatetaanko ilmoituskyynnysarvoja ja tuen enimmäismääriä, kunhan samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetyn julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä ETA:n lainsäädäntöön sisältyvissä sovellettavissa säännöissä vahvistettua suotuisinta rahoitusosuutta.

4. ARVIOINTI

- 170) Varmistaakseen, että kilpailun ja kaupan vääristyminen on rajoitettua, valvontaviranomainen voi edellyttää, että tiettyihin tukiohjelmiin sovelletaan aikarajoitusta ja että niistä laaditaan arviointi, joka käsittää seuraavat seikat:
- tukitoimenpiteen vaikuttavuus ennakolta määriteltyjen yleisten ja erityisten tavoitteiden ja indikaattoreiden perusteella; ja
 - riskirahoitustoimenpiteen vaikutukset markkinoihin ja kilpailuun.
- 171) Arviointia voidaan edellyttää seuraavien tukiohjelmien tapauksessa:
- suuret ohjelmat;
 - tietylle alueelle suunnatut ohjelmat;
 - kapealle toimialalle suunnatut ohjelmat;
 - muutetut ohjelmat, jos muutokset vaikuttavat tukikelpoisuusperusteisiin, sijoituksen määrään tai taloudellisiin suunnitteluparametreihin; arviointi voidaan toimittaa valvontaviranomaiselle osana ilmoitusta;
 - ohjelmat, jotka sisältävät uusia ominaisuuksia;
 - ohjelmat, joiden osalta valvontaviranomainen edellyttää arviointia toimenpiteen hyväksymistä koskevassa päätöksessään ohjelman mahdollisten kielteisten vaikutusten vuoksi.
- 172) Arvioinnin tekijän on oltava valtiontuen myöntävästä viranomaisesta riippumaton asiantuntija, ja se on tehtävä yleisesti hyväksytyjen menetelmien mukaisesti⁽³³⁾. Arviointi on myös julkistettava. Arviointi on toimitettava valvontaviranomaiselle riittävän ajoissa, jotta se voi tarvittaessa harkita tukiohjelman voimassaolon jatkamista, ja joka tapauksessa ennen tukiohjelman voimassaolon päättymistä. Arvioinnin tarkka laajuus ja arvioinnissa käytettävä menetelmä määritetään tukiohjelman hyväksymispäätöksessä. Kyseisen arvioinnin tulokset on otettava huomioon päätettäessä tulevista tukitoimenpiteistä, joilla on samankaltainen tavoite.

5. LOPPUSÄÄNNÖKSET

5.1 Riskipääomasuuntaviivojen voimassaolon jatkaminen

- 173) Valvontaviranomaisen suuntaviivoja valtiontuesta pieniin ja keskisuuriin yrityksiin tehtävien riskipääomasijoitusten edistämiseksi sovelletaan 30. kesäkuuta 2014 asti.

5.2 Sääntöjen sovellettavuus

- 174) Valvontaviranomainen soveltaa näiden suuntaviivojen periaatteita arvioidessaan kaikkien sellaisten riskirahoitustukien soveltuvuutta ETA-sopimuksen toimintaan, jotka myönnetään 1. heinäkuuta 2014–31. joulukuuta 2020.

⁽³³⁾ Valvontaviranomainen voi määrittää tällaiset yleisesti hyväksytyt menetelmät.

- 175) Riskipääomatukea, joka on myönnetty sääntöjenvastaisesti tai joka aiotaan myöntää ennen 1. heinäkuuta 2014, arvioidaan niiden sääntöjen perusteella, jotka olivat voimassa kyseisen tuen myöntämispäivänä.
- 176) Yksityisten sijoittajien luottamuksensuojan turvaamiseksi sellaisten riskirahoitusohjelmien tapauksessa, jotka tarjoavat julkista rahoitusta private equity -sijoitusrahastoille, julkisen rahoituksen myöntämisestä private equity -sijoitusrahastoille annetun sitoumuksen päivämäärä, joka on rahoitussopimuksen allekirjoituspäivä, määrittää, sovelletaanko riskirahoitustoimenpiteeseen näitä sääntöjä.

5.3 Aiheelliset toimenpiteet

- 177) Valvontaviranomainen katsoo, että näiden suuntaviivojen täytäntöönpano johtaa riskipääomatukeen sovellettavien arviointiperiaatteiden merkittävään muuttumiseen EFTA-valtioissa. Lisäksi muuttuneiden taloudellisten ja sosiaalisten olosuhteiden vuoksi näyttää välttämättömältä tarkastella uudelleen, ovatko kaikki riskipääomaohjelmat edelleen perusteltuja ja tehokkaita. Tämän vuoksi valvontaviranomainen ehdottaa EFTA-valtioille seuraavia aiheellisia toimenpiteitä valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti:
- a) EFTA-valtioiden olisi tarvittaessa muutettava nykyisiä riskipääomatukiohjelmiään voidakseen saattaa ne näiden suuntaviivojen mukaisiksi kuuden kuukauden kuluessa suuntaviivojen julkaisemisesta;
- b) EFTA-valtioita pyydetään kahden kuukauden kuluessa näiden suuntaviivojen julkaisemisesta ilmoittamaan, että ne hyväksyvät suuntaviivoissa ehdotetut aiheelliset toimenpiteet ehdoitta. Jos EFTA-valtiolta ei saada vastausta, valvontaviranomainen olettaa, että kyseinen EFTA-valtio ei hyväksy ehdotettuja toimenpiteitä.
- 178) Yksityisten sijoittajien luottamuksensuojan turvaamiseksi EFTA-valtioiden ei tarvitse toteuttaa aiheellisia toimenpiteitä pk-yrityksiin sovellettavien riskipääomatukiohjelmien osalta, jos julkisen rahoituksen myöntämistä private equity -sijoitusrahastoille koskeva sitoumus, joka on rahoitussopimuksen allekirjoituspäivä, annettiin ennen näiden suuntaviivojen julkaisemispäivää, ja kaikki rahoitussopimuksen edellytykset säilyvät muuttumattomina. Tällaiset rahoituksen välittäjät voivat jatkaa toimintaansa ja sijoittaa aikaisemman sijoitusstrategian mukaisesti rahoitussopimuksessa vahvistetun määräajan päättymiseen asti.

5.4 Raportointi ja valvonta

- 179) EFTA-valtioiden on toimitettava valvontaviranomaiselle vuosikertomukset valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan II osan 21 artiklan sekä päätöksen N:o 195/04/KOL 5 ja 6 artiklan mukaisesti.
- 180) EFTA-valtioiden on säilytettävä yksityiskohtaista asiakirja-aineistoa kaikista tukitoimenpiteistä. Aineistoon on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella voidaan vahvistaa, että tukikelpoisuuden ja sijoitusten enimmäismäärää koskevia edellytyksiä on noudatettu. Asiakirja-aineisto on säilytettävä 10 vuoden ajan tuen myöntämispäivästä ja toimitettava valvontaviranomaiselle tämän pyynnöstä.

5.5 Uudelleentarkastelu

- 181) Valvontaviranomainen voi päättää näiden suuntaviivojen uudelleentarkastelusta tai muuttamisesta milloin tahansa, jos se on tarpeen kilpailupolitiikkaan liittyvistä syistä tai muiden ETA:n politiikan alojen ja kansainvälisten sitoumusten, markkinakehityksen tai muiden perusteltujen syiden huomioon ottamiseksi.

OIKAISUJA

Oikaisu komission täytäntöönpanopäätökseen 2014/844/EU, Euratom, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, luvan antamisesta Maltalle käyttää eräitä likimääräisiä arvioita arvonlisäverosta kertyvien omien varojen perusteen laskemiseksi

(Euroopan unionin virallinen lehti L 343, 28. marraskuuta 2014)

Sivulla 33, johdanto-osassa:

on: ”ottaa huomioon arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan, sekä katsoo seuraavaa:”

pitää olla: ”ottaa huomioon arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan, on kuullut omien varojen neuvoa-antavaa komiteaa, sekä katsoo seuraavaa:”

Oikaisu komission täytäntöönpanopäätökseen 2014/847/EU, Euratom, annettu 26 päivänä marraskuuta 2014, luvan antamisesta Ranskalle olla ottamatta huomioon eräitä liiketoimiluokkia ja käyttää eräitä likimääräisiä arvioita arvonlisäverosta kertyvien omien varojen perusteen laskemiseksi tehdyn päätöksen 90/176/Euratom, ETY muuttamisesta

(Euroopan unionin virallinen lehti L 343, 28. marraskuuta 2014)

Sivulla 39, johdanto-osassa:

on: ”ottaa huomioon arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan, sekä katsoo seuraavaa:”

pitää olla: ”ottaa huomioon arvonlisäverosta kertyvien omien varojen lopullisesta yhdenmukaisesta kantomenettelystä 29 päivänä toukokuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1553/89 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 6 artiklan 3 kohdan toisen luetelmakohdan, on kuullut omien varojen neuvoa-antavaa komiteaa, sekä katsoo seuraavaa:”

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI